

3.6.2009

HELSINGIN KAUPUNGINVALTUUSTO

Keskustelupöytäkirja

11 – 2009

Kokousaika: 3.6.2009 klo 18.00 – 22.18

Kokouspaikka: Vanha Raatihuone, Aleksanterinkatu 20

Keskustelupöytäkirjaan on kirjattu vain ne kaupunginvaltuuston esityslistan
asiakohdat, joissa on käytetty puheenvuoro

HELSINGFORS STADSFULLMÄKTIGE

Diskussionsprotokoll

11 – 2009

Mötestid: 3.6.2009 kl 18.00 – 22.18

Mötesplats: Gamla Rådhuset, Alexandersgatan 20

I diskussionsprotokollet har antecknats bara de ärenden på stadsfullmäktiges
föredragningslista i vilka någon har yttrat sig.

3.6.2009

134 §	6
Esityslistan asia nro 4	6
VUOKRAUSPERUSTEET VIIKIN TIEDEPUISTON KAHDELLE	6
ASUINKERROSTALOTONTILLE	6
Valtuutettu Hakanen	6
Valtuutettu Koskinen	6
Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä	6
Valtuutettu Hakanen	7
135 §	7
Esityslistan asia nro 5	7
LÄNSISATAMAN VESIALUEEN ASEMAKAAVAN HYVÄKSYMINEN SEKÄ KAMPIN	7
KATUALUEEN JA LÄNSISATAMAN KORTTELEIDEN NRO 20257 - 20260 YM.	7
ALUEIDEN (JÄTKÄSAARENKALLIO JA HIETASAARI) ASEMAKAAVAN	7
MUUTTAMINEN (NRO 11770)	7
Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä	7
Kaupunginhallituksen puheenjohtaja Rihtniemi	8
Valtuutettu Pajamäki	8
Valtuutettu Näre	10
Valtuutettu Arhinmäki	10
Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä	12
Valtuutettu Rantanen (vastauspuheenvuoro)	13
Valtuutettu Rautava (vastauspuheenvuoro)	13
Valtuutettu Moisio	13
Valtuutettu Rauhamäki (vastauspuheenvuoro)	14
Valtuutettu Taipale (vastauspuheenvuoro)	15
Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä	15
Valtuutettu Asko-Seljavaara	16
Ledamoten Wallgren (replik)	17
Valtuutettu Ojala (vastauspuheenvuoro)	17
Valtuutettu Arhinmäki (vastauspuheenvuoro)	17
Valtuutettu Sinnemäki (vastauspuheenvuoro)	18
Valtuutettu Puoskari	18
Valtuutettu Hakanen	19
Valtuutettu Peltola	20
Valtuutettu Männistö	22
Valtuutettu Kolbe	23
Valtuutettu Koulumies	24
Valtuutettu Rantanen	25
Valtuutettu Holopainen	26
Valtuutettu Pakarinen	27

3.6.2009

Valtuutettu Kantola	28
Valtuutettu Saarnio	29
Valtuutettu Vikstedt	29
Valtuutettu Tulenheimo	29
Valtuutettu Helistö	29
Valtuutettu Vapaavuori	30
Valtuutettu Karhuvaara	32
Valtuutettu Asko-Seljavaara	34
Valtuutettu Arhinmäki	34
Valtuutettu Holopainen	36
Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä	36
Valtuutettu Vikstedt	37
Valtuutettu Tulenheimo	38
Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä	39
Valtuutettu Vikstedt (vastauspuheenvuoro)	40
Valtuutettu Moisio	40
Valtuutettu Männistö (vastauspuheenvuoro)	40
Valtuutettu Ojala (vastauspuheenvuoro)	41
Valtuutettu Kolbe (vastauspuheenvuoro)	41
Valtuutettu Rantanen (vastauspuheenvuoro)	42
Valtuutettu Puoskari	43
Valtuutettu Könkkölä	43
Valtuutettu Saarnio	44
Valtuutettu Peltola	45
Valtuutettu Huru	46
Valtuutettu Kolbe	47
Valtuutettu Pakarinen	48
Valtuutettu Vapaavuori	49
Valtuutettu Rätty	52
Valtuutettu Rantanen	53
Valtuutettu Ebeling	55
Valtuutettu Ojala	56
Valtuutettu Kolbe	58
Valtuutettu Brax	59
Valtuutettu Koulumies	61
Valtuutettu Virkkunen	61
Valtuutettu Nieminen	62
Valtuutettu Vapaavuori	62
Valtuutettu Koskinen	64
Valtuutettu Arhinmäki	65
Valtuutettu Rautava	65
Valtuutettu Taipale	66
Valtuutettu Kanerva	67

3.6.2009

Valtuutettu Skoglund (vastauspuheenvuoro)	67
Valtuutettu Näre	68
Valtuutettu Taipale (vastauspuheenvuoro)	68
Valtuutettu Arhinmäki	68
136 §	69
Esityslistan asia nro 6	69
HITAS-JÄRJESTELMÄN KEHITTÄMINEN	69
Valtuutettu Ylikahri	69
Valtuutettu Rautava	70
Valtuutettu Ojala (vastauspuheenvuoro)	71
Valtuutettu Rantanen	71
Valtuutettu Pelkonen	72
Valtuutettu Puoskari	73
Valtuutettu Koskinen	74
Valtuutettu Karhuvaara (vastauspuheenvuoro)	75
Valtuutettu Kantola	75
Valtuutettu Hellström	76
Valtuutettu Rautava (vastauspuheenvuoro)	77
Valtuutettu Koskinen (vastauspuheenvuoro)	77
Valtuutettu Peltola	78
Valtuutettu Vuorinen	79
Valtuutettu Skoglund	79
Valtuutettu Suomalainen	80
Valtuutettu Ylikahri (vastauspuheenvuoro)	81
Valtuutettu Peltokorpi (vastauspuheenvuoro)	81
Valtuutettu Suomalainen (vastauspuheenvuoro)	82
Valtuutettu Karhuvaara	82
Valtuutettu Ojala	83
Valtuutettu Rautava (vastauspuheenvuoro)	84
Valtuutettu Ojala (vastauspuheenvuoro)	85
Valtuutettu Rautava (vastauspuheenvuoro)	85
Valtuutettu Peitsamo	85
Valtuutettu Saarnio	86
Valtuutettu Vikstedt	87
Valtuutettu Männistö	87
Valtuutettu Peltola	88
Valtuutettu Saarnio	88

3.6.2009

134 §

Esityslistan asia nro 4

VUOKRAUSPERUSTEET VIIKIN TIEDEPUISTON KAHDELLE

ASUINKERROSTALOTONTILLE

Valtuutettu Hakanen

Arvoisa puheenjohtaja.

Tämä esitys tonttivuokrien määräytymisestä kuvaa sitä, miten nurinkurinen tämän kaupungin systeemi tältä osin on. Kaupunkihan varaa tässä itselleen mahdollisuuden nostaa tonttivuokria sopimuskauden aikana hyötyäkseen maan ansiottomasta arvonnoususta. Samalla kaupunki kuitenkin kieltäytyy toisinpäin ottamasta huomioon niitä mahdollisuuksia, joita sillä olisi kohtuullistaa asumiskustannuksia. Toivonkin, että tähän tonttivuokra-asiaan palataan esimerkiksi talousarvion valmistelussa.

Huomiota tässä kiinnittää myös se, että toinen tonteista aiotaan vuokrata hitas-ehdoin kovan rahan asuntojen rakentamiseen. Tätä perustellaan kehittämishankkeena. Kysynkin apulaiskaupunginjohtajalta tai asiasta jotain tietävältä kaupunginjohtajalta, mitä tässä kehittämishankkeessa tavoitellaan sillä, että NCC Rakennus Oy saa normaalia halvemmalla tontin, jolle se voi rakentaa kovan rahan asuntoja? Kehitetäänkö tässä uutta tapaa kasvattaa rakennusyhtiöiden voittoja, vai minkä takia tällainen kehittämishankeperustelu on tälle esitetty?

Valtuutettu Koskinen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Sillä aikaa kun Penttilä selvittää tuota vastausta, toteaisin, että tässä maankäytön ja rakentamisohjelmassa, kun se hyväksyttiin, siinä oli tällainen selvitys, että näitä kerrostalohankkeita kehitellään, ja kyllä se tekstissäkin on täällä todettu sivulla 7, että mitä tällä kehityshankkeella tavoitellaan. Ja ehkä tuohon tontinvuokraan voisi todeta, että siinähan on tarkoitus vain toteuttaa valtuuston tahtoa. Tontin vuokra on 4 % tontin käyvästä arvosta.

Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä

3.6.2009

Arvoisa puheenjohtaja.

Lyhyesti vain kertaan valtuutettu Koskisenkin jo sanoman, että sivulla 7 on perusteltu tämä erityistarkoitus kehittämishankkeeseen itsenäisen kerrostaloasunnon osalta. Jokaisessa tontinvarauskierroksessa meillä on joukko näitä erityisperusteita, joilla kehittämishankkeille on myönnetty tällä menettelyllä tontinvarauksia ja sitä kautta aikanaan tontitkin. Niiden määrä on vähenemään päin, mutta esimerkiksi energiatalouden osalta valtuustokin linjasi tavallaan uudet pelisäännöt tuossa muutama valtuusto sitten, eli varmaan tämäntyyppisiä poikkeuksia yleisestä säännöstä tulee jatkossakin olemaan.

Valtuutettu Hakanen

Arvoisa puheenjohtaja.

Kiitoksia apulaiskaupunginjohtajan vastauksesta. Ymmärrän hyvin sen, että meillä on tarvetta kehittää myös kerrostaloasumista mutta sitä en edelleenkään ymmärrä, minkä takia tässä tarjotaan rakennusliikkeelle normaalia halvemmalla tonttia kovan rahan asuntotuotantoon, kun meidän ongelmamme ei ole Helsingissä kovan rahan asuntotuotannon kehittämishankkeet, vaan meidän ongelmamme on se, että täältä kaupungista puuttuu kohtuuhintaisia asuntoja.

135 §

Esityslistan asia nro 5

LÄNSISATAMAN VESIALUEEN ASEMAKAAVAN HYVÄKSYMINEN SEKÄ KAMPIN
KATUALUEEN JA LÄNSISATAMAN KORTTELEIDEN NRO 20257 - 20260 YM. ALUEIDEN
(JÄTKÄSAARENKALLIO JA HIETASAARI) ASEMAKAAVAN MUUTTAMINEN (NRO 11770)

Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä

Arvoisa puheenjohtaja, hyvä valtuusto.

3.6.2009

Kohdan 5 osalta, siinä listateksti luettuna on valitettavan epäselvä. Eli lähinnä se muutos, joka kaupunginhallituksessa syntyi koskien 75 neliön pinta-alamääräystä, ei ilmene riittävän selkeästi tästä tekstistä. Toivon, että voitaneen ainakin valtuuston käsittelyssä ymmärtää tämä suullinen selvitys ja toivottavasti muutama kirjain muuttaa.

Eli kun listateksti alkaa sivulla 10: "kaupunginhallitus (khs) toteaa" jne., niin kyse oli esittelystäni kaupunginhallitukselle, eli tässä tapauksessa toivon, että voitaisiin käyttää kirjainyhdistelmää "kaj toteaa". Eli tämä oli esittelyni kaupunginhallitukselle, ja sitten kaupunginhallituksessa asia äänestettiin ja enemmistön kanta oli se, että tämä asia, jota tässä käsittelen, sivulla 10 ja 11, hieman vielä 12:nkin puolella, niin kyseinen kaavamääräys poistettiin enemmistön kannan mukaisesti ja sen mukainen korjattu kaava, kartta ja määräykset on täällä sitten, kuten päätöksessäkin on todettu, 25.5.2009 muutetun piirustuksen mukainen. Eli tämä asia toivottavasti tuli riittävän selvästi esille, ja valitan tätä huonoa tekstiä ja huonoa esittelyä, joka tässä kirjallisesti teillä on, mutta tämä oli tapahtumien kulku.

Kaupunginhallituksen puheenjohtaja Rihtniemi

Kiitoksia, arvoisa puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Apulaiskaupunginjohtaja Penttilän selostus selvitti nyt tätä asiankulkua, ja toivottavasti valtuutetuille tuli selväksi kaupunginhallituksen enemmistö kanta, joka on kaupunginhallituksen kanta. Ja tässä alussa tosiaan pitäisi nämä perustelut olla kaj:n nimissä, koska perusteluteksti vastaa kaupunginhallituksen vähemmistön kantaa.

Valtuutettu Pajamäki

Arvoisa puheenjohtaja.

Muutama huomio, kun käsitellään näin valtavaa kaavaa, 250 000 kerrosneliömetriä, varmaan ainakin yksi suurimpia, mitä minä olen ollut koskaan tässä valtuustossa käsittelemässä.

Aina kun on kysymys Länsisatamasta, Jätkäsaaresta, Saukonpaadesta, niin täytyy siinä vaiheessa, kun täällä on paikalla asiasta vastaavat virkamiehet, nostaa esiin se perinteinen huoli, että minun on vaikea ruoholahtelaisena käsittää, kuinka nämä tulevat liikennejärjestelyt todella pystytään hoitamaan siten, ettei tämä jo nykyään varsin ruuhkainen alue ruuhkaudu entisestään. Ruoholahti ja

3.6.2009

Länsiväylä vetää nyt jo huonosti Mechelininkadun kohdalta, ja jos nyt uskotaan, että autoistuminen ei nyt radikaalisti seuraavan 10 vuoden aikana vähene, niin Jätkäsaaren ja Länsisataman toteutuminen tuntuu minusta erikoiselta. Siellä on kaksi katua, Selkämerenkatu ja nyt vielä Länsisatamankatu, josta puuttuu silta, joiden kautta ja muutaman kokoajakadun, Tyynenmerenkadun ja Välimerenkadun kautta, pitäisi liikenteen päästä kohti keskustaa, kohti Espoota tai sitten vielä itään. Keskustatunnelia ei rakenneta, sen tämä valtuusto jo tietää, joten minä toivoisin, että joku selvittäisi nyt ihan tosissaan ja ottaisi sen vastuun, että miten tämä liikenne on sieltä meinattu järjestää.

Erityisesti kun ajattelee vielä Ruoholahtea, jolle voin sanoa, että tämän uuden alueen nouseminen on aika rankka kohtalo. Nämä kadut halkovat Ruoholahtea, Selkämerenkatu ja Länsisatamankatu. Länsisatamankadun tämänhetkinen liikennemäärä taitaa olla – tarkentakaa, jos olen väärässä – noin 30 autoa vuorokaudessa, ja se ehkä 20-kertaistuu tai 30-kertaistuu. Samaten Selkämerenkatu, joka itse asiassa menee kansainvälisen koulun vierestä, konservatorion vierestä, niin sen kadun liikennemäärät moninkertaistuvat kuten myös Itämerenkadun. Tämä yhtälö tuntuu jotenkin erikoiselta, erityisesti kun liikennejärjestelyt tälle alueelle ovat kuitenkin aika perinteiset. Hyvät pitkällä aikavälillä mutta perustuvat raitiovaunuliikenteeseen, ei mihinkään niin sanotusti vau-arkkitehtuuria sisältäviin joukkoliikennetähtäimisiin, jotka tämän tyyppisessä kaupunginosassa olisivat saattaneet olla aika tärkeitä.

Toiseksi minun mielestäni merkittävää on se, että me olemme rakentamassa näin keskeistä, näin valtavaa aluetta Helsinkiin siten, että sinne ei oikeastaan synnytetä mitään attraktioita. Siitä ei voi kaavoittajaa suoraan syyttää, mutta näin paljon ihmisiä, näin paljon työpaikkoja, ydinkeskustan viereen siten, että houkuttimet on kirkko, Kela, yksi uimaranta ja sen lisäksi liikuntakeskus Bunkkeri. Se ei minusta riitä. Siis kaupunki jos olisi ollut viisas, niin tänne oltaisiin voitu sijoittaa, jos niikseen tulee, Musiikkitaloa tai mahdollisesti tulevaa keskustakirjastoa, jotakin sellaista attraktiota, jotakin sellaista houkutinta, ankkuria, joka tekee tämän alueen paljon nopeammin osaksi nykyistä ydinkeskustaa, koska se integroituminen osaksi tätä kaupunkirakennetta on merkittävä kysymys näille alueille. Nukkumalähiöksi näin keskeinen, merellinen paikka Helsingissä ei saa jäädä.

Joten nämä ovat oikeastaan ne perusasiat, joihin pitää kiinnittää huomiota, ja tässä mielessä ymmärrän sen käydyn keskustelun hyvin tästä autopaikkamäärästä. Mutta minun käsitykseni mukaan ainakin me kaupunginhallituksessa olimme sitten lopulta yksimielisiä, kun

3.6.2009

lautakuntavaiheessa autopaikkanormistoa jo laskettiin. Siinä mielessä se oli perusteltua.

Kiitos.

Valtuutettu Näre

Arvoisa puheenjohtaja, hyvä valtuustoväki.

Esitän heti alkuun ponnien:

Kaupunginvaltuusto edellyttää, että kadunnimistöltään kansainvälisessä hengessä rakennettava Jätkäsaari suunnitellaan arkkitehtuurisestikin monikulttuurisia elementtejä hyödyntäen.

Jätkäsaaren satamahistoria ja meren läheisyys on tuotu sen kadunnimistöön, ja onkin luontevaa, että tämä näkyisi myös alueen arkkitehtuurisessa ilmeessä. Helsinki on täynnä toinen toistaan kopioivia kylmän ja yksitotisen arkkitehtuurin alueita, jotka eivät houkuttele muuttamaan alueelle. Onkin toivottavaa, että Helsingissä aletaan vähitellen suunnitella myös lämpimämpää arkkitehtuuria, otettaisiin esimerkiksi värejä, pyöröviivain ja ornamentiikka aktiivisempaan käyttöön. Jätkäsaari olisi oiva kohde aloittaa tämä ihmisläheisemmän arkkitehtuurin viljely pitkään rakennetun yksiulotteisen lasi- ja kylmäarkkitehtuurin sijaan.

Kiitos.

Valtuutettu Arhinmäki

Arvoisa puheenjohtaja.

Sari Näreen puheenvuorossa tuotiin esille tämän alueen kaduston kansainväliset nimet, ja itse erityisesti olen ilahtunut, että Livornon kaupunki Italiasta huomioidaan kadunnimistössä. Sopii hyvin siihen, että ainakin toistaiseksi telakka sijaitsee vastarannalla ja tiedämme, että Livornossa sijaitsee Italian merkittävimmät telakat, ja sen vuoksi se on myös Italian kommunistisen puolueen perustamiskaupunki, edelleen vahva punainen kaupunki Italiassa, ja Livornon jalkapallojoukkue tunnetaan vahvasta punaväristä niin katsomossa kuin kentälläkin Christiano Lucarellin johdolla aikaisemmin.

3.6.2009

Mutta, arvoisa puheenjohtaja.

Minusta on oleellista, että tämä uusi Jätkäsaaren kaupunginosa tulee nimenomaan osaksi kantakaupunkia, se on elävä osa sitä, jatke sille, ei niin, että se on erillinen, oma saareke aivan niin kuin valtuutettu Pajamäki sanoi, ettei siitä tule lähiömäistä nukkumapaikkaa vaan nimenomaan iloinen jatke kantakaupungille. Sen vuoksi on äärimmäisen tärkeää, miten me suunnittelemme sen niin, että siellä käytetään kantakaupungille tyypillisiä liikkumismuotoja.

Jos me ajattelemme Jätkäsaarta, niin sen parempaa paikkaa ei joukkoliikennettä ajatellen voi olla. Sinne tulee, jos ollaan runollisia, niin dösät, sporat, metrot kuin jopa laivayhteydet Tallinnaankin. Eli ei oikeastaan sen parempia joukkoliikenneyhteyksiä voi kaupunginosassa olla, kaikki mahdollinen, paikallisjunaa sentään ei tule. Sen vuoksi on erittäin tärkeää, että me omalla politiikallamme myös pyrimme ohjaamaan erittäin vahvasti sitä, ettei Jätkäsaaresta tule autovaltaista kaupunginosaa, vaan nimenomaan sen asukkaat käyttävät kantakaupungin tapaan joukkoliikennettä, kävelevät keskustaan, menevät fillarilla. Jos haluavat käydä Tallinnassa, ottavat sitten omasta kaupunginosasta laivan sinne.

Sen vuoksi ja kun ajatellaan, mitä aikaisemmin jopa visioitiin, että tämä olisi täysin autoton kaupunginosa, niin tätä vasten se esitys, joka on lautakunnassa ollut siitä, että autopaikkanormia vielä tiukennettaisiin yksi paikka 150 kerrosneliometriä kohti, on meidän mielestämme järkevä ja hyvä tavoite ja näkemys. Sen vuoksi me olemme sillä kannalla, että tähän pitäisi mennä, ohjata selkeästi ihmisiä. Jos tällä alueella ei pysty joukkoliikenteellä ja kevyellä liikenteellä liikkumaan, niin missä sitten pystyy?

Me emme halua jarruttaa tämän kaavan toteutumista pitkästi, mutta tällaisen teknisen muutoksen tekeminen ei merkitse sitä, etteikö pystyisi aivan samassa aikataulussa lähteä liikkeelle tämä, jos me palautamme tämän kaavan siltä osin, että teemme tämän korjauksen, joka kaupunkisuunnittelulautakunnassa on ollut esillä ja jota Vasemmistoliiton ryhmä pitää tärkeänä. Samalla voitaisiin ajatella kokeiltavaksi esimerkiksi kokonaan autopaikattomia kortteleita alueella.

Tältä pohjalta esitänkin asiaa palautettavaksi siten, että alueen asukaspysäköintinormi tulee olemaan yksi autopaikka 150 kerrosneliötä kohti ja alueen pyörätiet sijoitetaan omille kaistoilleen ajoneuvoliikenteen yhteyteen, eli se, mikä tässä on kirjallisena myös sivulla 13 tässä esityksessä.

3.6.2009

Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä

Arvoisa puheenjohtaja, hyvä valtuusto.

En halua Arhinmäen palautusesitykseen muutoin puuttua kuin todeta, että kyseessä on todella merkittävä asemakaava. Sen koko kerrosala vastaa valitettavasti tänä päivänä vähintäänkin vuoden asuntotuotantoa tässä kaupungissa, mutta hyvänäkin vuotena se vastaa yli puolen vuoden tuotantoa, eli siinä mielessä tämä on varmaan vuosikymmenen suurin yksittäinen asemakaava, jota nyt valtuusto viimeisenä luottamusmieselimenä on käsittelemässä. Toivon, että se ymmärretään.

Asiassa on varmaan monia puolia kaavoituksen eri vaiheissa, siellä on paljon yksityiskohtia, joista meillä on kaikilla oma mielipiteemme. Mutta kieltämättä tämän suuren, lähes norsumaisen kaavan käsittely tänään valtuustossa, toivon, että etenee päätökseen, jotta asuntotuotanto tälläkin alueella käynnistyy. Mutta varsinaisesti tulin vastaamaan valtuutettu Pajamäen kysymyksiin liikenteestä, jota kylläkin sitten kaupunginhallituksessa käsiteltiin kokouksessa, jossa hän ei tainnut olla paikalla, eli valitettavasti minulla ei ole kuvia tästä asiasta. Liikennesuunnittelijat varsinaisesti sen kävivät läpi, ja keskeinen viesti on tavallaan se, että tämän kaava-alueen sisällä liikenneongelmat parhaiden laskelmien mukaan ja normaaleja liikennesuunnittelumenetelmiä käyttäen eivät näyttäisi muodostuvan ongelmaksi.

On totta, että luonnollisesti esimerkiksi läheisille alueille se, että liikennettä tälle alueelle alkaa syntyä Länsisatamankadun kautta ja Crusellin sillan kautta, jota nyt rakennetaan, eli Ruoholahden liikenne lisääntyy, niin sehän on tosiseikka. On myös sitten Selkäsaarenkatu, joka nähtävästi jatkossa ainakin pohditaan ja ei ole koskaan tarkoitettukaan läpiajokaduksi tai kokoojakaduksi. Eli sen liikennettä pikemminkin pyritään jatkossa ehkä rajoittamaan, ja sitten pääosa varmaan liikenteestä purkautuu Mechelininkadun kautta, joka tehdyillä laskelmilla ja yksityiskohtaisilla suunnitelmilla ei tältä osin näyttäisi muodostuvan ongelmaksi.

Ongelma on sitten hieman pohjoisempana, missä on toisella puolella Marian sairaala ja toisella puolella Hietaniemen hautausmaa. Kummankaan osalta tämän kadun muutokset eivät ole juurikaan mahdollisia, ja se on se mahdollinen liikenteen pullonkaula, joka tulee aikanaan muodostumaan. Tämän tyyppisen selvityksen antoivat liikennesuunnittelijat, ja eihän meillä ole muuta syytä kuin uskoa heitä.

3.6.2009

Valtuutettu Rantanen (vastauspuheenvuoro)

Puheenjohtaja, valtuustotoverit.

Pakko kommentoida apulaiskaupunginjohtajaa sen verran, koska hän esitti toiveen, että tämä kaava menisi nopeasti läpi, että päästään rakentamaan, kaikkihan me toivomme sitä. Mutta hirmu tärkeä seikka, joka on nyt kaupunginhallinnossa eri puolilla pyörinyt, on se, että nimenomaan nämä pysäköintipaikkannormit ovat tällä hetkellä keskeinen tekijä, joka hidastuttaa rakentamista, koska ne tulevat niin kalliiksi, että niiden asuntojen hinnat nousevat siihen luokkaan, että rakentaminen ei ole enää järkevää joissakin kohteissa.

Esimerkiksi ATT:n puolella me olemme huomanneet, että aina kun päästään tinkimään parkkipaikkannormista niitä asuntoja, joihin on myös kysyntää, pystyttäisiin tekemään pienemmällä parkkipaikkannormilla. Ja nyt me taas lauomme tuonne sellaiset luvut, jotka tulevat hidastamaan tämän rakentamisen tulosta senkin jälkeen, kun tämä kaava on tehty. Se on yksinkertaisesti kaupungin kannalta epätarkoituksenmukaista säädellä parkkipaikkannormeja johdonmukaisesti noin ylös vielä tuolla alueella. Se ei ole pelkästään se, että haluttaisiin suosia joukkoliikennettä. Jos me haluamme suosia rakentamista tällä hetkellä, me olemme tässä asiassa joustavampia kuin ollaan perinteisesti oltu. Ja siksi tämä menee pieleen nyt.

Valtuutettu Rautava (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Jos joku kannattaa Arhinmäen tekemää palautusesitystä, niin kyllä se on normaali palautus ja se viivästyttää toki tämän kaavan valmistelua merkittävästi. Toiseksi voisin todeta, että niin Ruoholahdesta, samoin Aurinkolahdesta, Arabianrannasta tulee jatkuvasti yhteydenottoja niistä, että siellä ei ole riittävästi autopaikkoja, vaikka sielläkin on normia noudatettu. Sen takia tätä normia ei pidä mennä väljentämään ainakaan tässä yhteydessä ihan jäniksen selässä.

Valtuutettu Moisio

Kiitoksia, puheenjohtaja. Hyvät valtuustokaverit ja -toverit.

Merkittävä kaava, ja todellakin hienoa olla päättämässä siitä täällä. Valtuutettu Arhinmäki puuttui siihen toiseen seikkaan, joka tässä

3.6.2009

kaavassa oli alun perin keskusteluissa pääasiallisesti mukana, eli tähän vähäautoisuuteen ja siihen, miten Jätkäsaaresta olisi voinut tulla vähäautoinen kaupunginosa. Toinen merkittävä tekijä, joka näissä alkuperäisissä keskusteluissa oli mukana, oli perhevaltaisuus ja se, että nyt on kerrankin mahdollista rakentaa aivan uudelta pohjalta sellainen kaupunginosa, jossa otetaan myös lapsiperheiden tarpeet huomioon ja erityisesti pystytään rakentamaan isoja asuntoja, sellaisia asuntoja, jotka perheille tänä päivänä ovat edullisia ja mahdollisia.

Tästä vähäautoisuudesta on pikkuhiljaa lipsuttu, autopaikkanormia on hilattu ylöspäin, mutta niin näyttäisi siltä, että nyt lipsutaan tästä perhevaltaisuudestakin. Kh:n enemmistö äänesti pois tästä kaavasta 75 neliön keskipinta-alavaatimuksen, joka on, kuten luette siitä esityslistasta, myös erittäin hyvin perusteltu apulaiskaupunginjohtajan kirjaimin, että miksi sen pitäisi tässä kaavassa olla mukana. Se kaavamääräys takaa sen, että koko tälle isolle kaupunginosalle syntyy tarpeeksi perheasuntoja. Ja kun muistelee noin vuoden takaisia, vähän yli vuoden takaisia maankäytön ja asumisen ohjelman hyväksymisen yhteydessä käytyjä keskusteluja, niin silloin joka ikinen ryhmä tässä salissa kantoi huolta perheasuntojen riittävydestä Helsingissä. Siitä, että ne ovat edullisia, niitä on riittävästi. Samalla kannettiin myös huolta siitä, että meillä Helsingissä on maan keskiarvoon verrattuna erittäin pienet asunnot asukasta kohti.

Tämä 75 neliön keskipinta-alasäännös, sehän on sellainen, että siitä on mahdollista poiketa kaupunginhallituksen päätöksellä. Se ei myöskään automaattisesti edellisten päätösten mukaan koske vuokra-asuntotuotantoa, vaan vuokra-asuntotuotanto on tämän keskipinta-alavaatimuksen ulkopuolella. Samoin varmaan on järkevää, että kaupunginhallituksen päätöksellä esimerkiksi hitas-asuntoja se ei välttämättä koske kaikissa tapauksissa.

Mutta koska olen sitä mieltä, että kaupunginhallituksen vähemmistön kanta, se, että tämä 75 neliön keskipinta-alavaatimus säilytetään kaavassa, teen seuraavan vastaehdotuksen:

Kaavamerkinnässä AK- ja AL-korttelialueilla on 75 neliömetrin keskipinta-alavaatimus. Ja se on se sama, joka oli kaupunginhallituksen vähemmistön näkemys.

Valtuutettu Rauhamäki (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

3.6.2009

Kun aikanaan MA-ohjelma hyväksyttiin, niin näin varmasti oli, että suurin osa valtuustossa tai pääosin kaikki ryhmät kannattivat tätä 75 neliön keskipinta-alavaadetta, mutta siinä vaiheessa, kun se on alkanut osoittautua kaiken rakentamisen esteeksi ja tietyllä tavalla, että asuntoja ei synny sellaisia määriä kuin syntyisi ilman sitä, niin sekään ei ole tarkoituksenmukaista. Voi joskus myöntää olleensa väärässä. Minä ainakin olin siinä luulossa, että se ei estäisi tiettyjen asuntojen rakentumista, mutta näin on nyt käynyt.

Ja pitää muistaa myös se, että kun MA-ohjelman toteutumisesta täällä käsiteltiin tuossa jokunen valtuusto sitten, niin silloin todettiin siellä, että vain poikkeustilanteessa käytetään tätä 75 neliön keskipinta-alavaadetta jatkossa, niin ei tämä ole poikkeustilanne. Ennen kaikkea tässä on olennaista se, että puhutaan valtavan isosta kaava-alueesta, joka rakentuu hyvin pitkän ajan kuluessa. Mikä me olemme kertomaan tässä vaiheessa siitä, millaisia asuntoja siinä vaiheessa Helsinkiin tarvitaan, kun tämän kaava-alueen loppurakennusmaat rakentuvat?

Valtuutettu Taipale (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Tässä tapauksessa valtuutettu Moisio on totaalisesti väärässä. Helsingissä joka toisen postiluukun takana asuu yksin asuva ihminen. 20 vuoden aikana meillä on rakennettu vain 10 % pienasuntoja. Erityisesti yksinäiset henkilöt, köyhemmät henkilöt ovat äärimmäisen ahtaalla asuntomarkkinoilla. Tilannetta vielä korostaa avioero, joka on sikäli demokraattinen, kuten eräs mies sanoi, että ”jaoimme entisen asunnon tasan”, mies sanoi ”minulle jäi ulkopuoli ja vaimolleni sisäpuoli”. Etenkin, kun lapset jäävät usein naiselle, ja silloin he varmasti tarvitsevat 75 neliötä, mutta yksinäinen henkilö ei väistämättä tarvitse, ja sen vuoksi tällaiset normit ovat olleet täysin asuntopolitiikan tuhon signaaleja, ja siitä pitää luopua ehdottomasti. Rakennusyhtiötkin vaativat sitä.

Me tarvitsemme sellaisia asuntoja, joita ihmiset tarvitsevat emmekä mitään normihommia. Talebanit eivät saa johtaa Suomen asuntopolitiikkaa.

Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä

Arvoisa puheenjohtaja ja erityisesti valtuutettu Moisio.

3.6.2009

Haluaisin tarkentaa, että se esitys, joka oli vielä kaupunginhallituksessa esillä kaavamääräykseksi, näkyy sivulta 11 kokonaisuudessaan. Ja jos siihen viitataan, niin toivon, että ollaan tarkkoina tässä asiassa, eli sehän kuului, että "AK- ja AL-korttelialueilla asuntojen keskikoon on oltava vähintään 75 neliömetriä", ja sitten se jatkui vielä: "määräys ei koske vuokra-asumista", eli ymmärrän, että olitte esittäneet tätä, mutta varmaan se on syytä tähän tarkentaa.

Valtuutettu Asko-Seljavaara

Arvoisa herra puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

En tietenkään kannata palauttamista, koska johan 8 vuotta jouduttiin odottamaan, kun ette pystyneet aikanaan päättämään, mihin Helsingin satama tulee. Nyt se on saatu.

Olen valtuutettu Pajamäen kanssa aika tavalla samaa mieltä siitä, että tämä on niin tärkeä alue, että siellä pitäisi olla jotain attraktioita, mutta en tietysti, kun en ole arkkitehti, pysty sitä sanomaan, mitä ne olisivat. Mutta valtuutettu Arhinmäki ja Rantanen ovat nuoria miehiä, jotka kuvittelevat, että he säilyvät samanlaisina aina ja he eivät tarvitse autoa, kun he ajavat fillarilla. Mutta jos sinne tulee lapsiperheitä, niin varmasti niillä on autoja, sillä lapsiperheillä ainakin nykyisin on autot.

Välihuuto!

On, on. Lapsiperheillä on auto, missä he kuljettavat lapsensa, tavaransa ja koiransa, ja he menevät sillä autolla mökille tai sitten isoäitiä katsomaan Itä- tai Pohjois-Suomeen. Autopaikkoja tarvitsee olla niin runsaasti, etteivät autot ole kadulla potkittavina. Jätkäsaressa asuu ensimmäisenä rakennusvaiheen jälkeen 6 400 ihmistä. Meille jaetun suunnitelman mukaisesti alueesta tehdään lapsiperheitä houkutteleva. Tämän vuoksi alueelle on suunniteltu useita päiväkoteja, yksi peruskoulu sekä lasten talo. Liikenne on pääasiallisesti ratikalla, mikä on hyvä asia.

Sellaista segregaatiota ei kuitenkaan pidä rakentaa, että siellä asuisi pelkkiä lapsiperheitä, joten varmasti tämä 75 neliön rajoitus ei ole asianmukainen ja myös täytyy ottaa huomioon se, että me suuret ikäpolvet tulemme elämään 90-vuotiaiksi ja olemme täällä teidän vaivananne vielä hyvin kauan. Suosittelen tämän vuoksi ikäihmisten palveluasumisen rakentamista ja heidän liikkumisensa ja elämänsä helpottamista. Teenkin seuraavan toivomusponnen:

3.6.2009

Jätkäsaaren jatkosuunnittelussa otetaan myös huomioon ikäihmisten asumisen ja elämisen tarpeet.

Ledamoten Wallgren (replik)

Tack.

Jag vill bara med anledning av Asko-Seljavaara framhålla, att Helsingfors, Finland och hela världen befinner sig i en kraftig förändring på grund klimatförändring och andra utmaningar som vi står inför. Den tiden är förbi, då man kunde tänka sig att livet kommer att fortsätta som förut. Barnfamiljer, som min egen, fem personer, lever många utan bil idag. Vi kommer att bli många fler barnfamiljer som är utan bil. Många andra mycket stora förändringar kommer att ske, som kommer att betyda att vi antagligen kommer att få ändra på den här planen inom den tioårsperiod som vi har framför oss, så att vi har kollektiv trafik, så att vi har mindre tryck på biltrafiken i Helsingfors, Finland och hela världen. Vi måste lära att se också på Helsingfors som en stad i förändring, så att den utveckling vi har haft de senaste 30 åren kommer inte att fortsätta.

Tack.

Valtuutettu Ojala (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja.

Hieman hämmästyin valtuutettu Asko-Seljavaaran puhetta näistä autopaikoista. Hän ilmeisesti täysin unohtaa tai sivuuttaa sen tosiasian, että jokainen autopaikka maksaa noin 30 000 euroa ja näihin kustannuksiin joutuvat osallistumaan tahtomattaan myös ne, joilla tätä autoa ei ole eikä tule olemaan. Hän on jopa sitä mieltä, että niitä pitäisi vielä lisätä entisestäänkin, eli lisätä tällä tavoin myös kaikkien meidän asuinkustannuksia.

Valtuutettu Arhinmäki (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Viimeisen viikon aikana Kokoomus on tehnyt kovasti töitä sen eteen, että irtisanoutuisivat Ari Vatasen tiedepoliittisista linjauksista ympäristömuutoksen suhteen. Näyttää siltä kuitenkin, että kun pintaa

3.6.2009

vähän raaputtaa, niin alta paljastuu se, että ne ovat aika laajasti Kokoomuksen yleisiä ilmastopoliittisia linjauksia, että autoja pitää olla mahdollisimman paljon ja se on vain hyvä asia. Kyllä me, jotka olemme aidosti huolestuneita ilmastomuutoksesta, näemme, että kaupunkirakenteella, sillä, miten me mahdollistamme joukkoliikenteen ja toisaalta kuinka paljon ohjaamme ihmisiä käyttämään autoja esimerkiksi autopaikkanormeilla, voimme merkittäväällä tavalla vaikuttaa siihen, pystymmekö me estämään ilmastomuutoksen. Ja jos joku alue on sellainen, jossa pitäisi pyrkiä siihen, että mahdollisimman vähän autoja, niin kyllä se on nimenomaan tämä Jätkäsaaren alue.

Ei paljoa parempia joukkoliikenneyhteyksiä lähellä keskustaa voi kuvitella, ja jos alun perin ajatuksena, visiona ja haaveena jo ennen kuin puhuttiin edes ilmastomuutoksesta sillä vakavuudella, josta siitä puhuvat kaikki muut, paitsi Ari Vataset ja muut kokoomuslaiset, niin silloin jo puhuttiin siitä, niin kyllä on minusta kohtuullista, että tässä Helsinki pyrkii tekemään järkevää yhdyskuntarakennetta, järkevää liikennepoliittikkaa ja ennen muuta järkevää ilmastopoliittikkaa.

Valtuutettu Sinnemäki (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa valtuuston puheenjohtaja.

Lapsiperheitäkin on hyvin erilaisia, ja heidän tarpeensa eivät kaikki ole samanlaisia. On myös paljon sellaisia lapsiperheitä, joissa ei ole autoa. Ja vaikka tässä keskustelussa on valiteltu sitä, että Jätkäsaassa ei ole jotain mieletöntä attraktiota, sinne on kuitenkin tulossa urheiluharrastusmahdollisuuksia, ja nimenomaan lapsiperheille tämä mahdollisuus voi olla se, joka tarkoittaa, että Jätkäsaassa ehkä ei tarvitse autoa niin kipeästi kuin jossain muualla tarvitsisi. Yhteiskuntamme tulee myös muuttumaan. Oman auton pitäminen on kohtuullisen kallista, näin olen kuullut, ja sen takia esimerkiksi ne reissut isovanhempien luo Itä-Suomeen saatetaan jatkossa tehdä vuokra-autolla, jolloin ei tarvita sitä omaa autopaikkaa sen oman kodin läheisyydessä. Eli hieman pitää olla mahdollisuuksia ajatella, että jotkut tavat liikkua ja elää tulevaisuudessa myös muuttuvat.

Valtuutettu Puoskari

Aluksi haluaisin kannattaa valtuutettu Näreen tekemää toivomuspontta. Kannatan myös valtuutettu Moisio tekemää vastaesitystä tästä 75 neliön keskipinta-alatavoitteen kirjaamisesta kaavaan.

3.6.2009

Nyt puhutaan suuresta alueesta, jolla voidaan edistää joustavasti tämän tavoitteen toteutusta, ja siksi mielestäni se on hyvä kirjata tänne, koska haluamme myös lapsiperheitä kantakaupungin alueelle. Mielestäni oli mielenkiintoinen epäpyhä allianssi tämä Taipaleen ja gryndereiden ja rakennusyhtiöiden liittouma. Haluaisin valtuutettu Taipaleelle kuitenkin sanoa, että Helsingissä tällä hetkellä 70–80 % asunnoista lukumäärällisesti on yksiöitä ja kaksioita, eli kyllä meillä on näistä suurista asunnoista aidosti pulaa.

En kannata palautusta, vaikka valtuutettu Rautavan puheenvuoro melkein saikin minut muuttamaan mieleni. Olen itse tehnyt tämän esityksen kaupunkisuunnittelulautakunnassa tästä pysäköintinormista, mutta sitä kohtuullistettiin. Syy, miksi nyt emme ole sitä täällä vänkäämässä, todennäköisesti se ei menisi läpi, mutta haluamme herättää keskustelua nyt tällaisesta uudesta ajatuksesta, että tulisi autopaikanormittomia alueita. Eli rakentajat, asukkaat, taloyhtiöt voisivat itse tarpeensa mukaan rakentaa sen verran autopaikkoja kuin haluavat. Kuten sanottu, ne ovat erittäin kalliita ja niitä ei kannata autottomille ihmisille rakentaa. Meidän mielestämme ehdottomasti tätä pitäisi kokeilla myös Jätkäsaarella. Ja valtuutettu Holopainen, joka on myös kaupunkisuunnittelulautakunnan jäsen, tulee tästä tarkemmin puhumaan.

Meillä oli myös kaupunkisuunnittelulautakunnassa aikanaan esillä tämä pyöräkaistojen suunnitteleminen. Eli nyt kun rakennetaan nollasta aivan uutta, upeaa kaupunginosaa, niin olisi erittäin hyvä tilanne kokeilla nyt sellaisia Amsterdam-, Kööpenhamina-tyylisiä omia pyöräkaistoja. Täälläkin jatkuvasti keskustellaan siitä, miten hullut pyöräilijät hyökkäävät viattomien kävelijöiden kimppuun ajaessaan liian kovaa yhteisillä jalankulkuväylillä. Nyt olisi järkevää nimenomaan kokeilla näitä pyöräkaistoja täällä Jätkäsaarella, ja siksi teenkin pönnön:

Alueen yksityiskohtaisen suunnittelun yhteydessä tutkitaan erillisten pyöräkaistojen toteuttamista.

Ja tietysti toivomme tälle laajaa kannatusta arvoisassa valtuustossa.

Valtuutettu Hakanen

Arvoisa puheenjohtaja.

Asuntojen keskikokoa koskeva keskustelu, jota täällä taas on käyty, kertoo mielestäni aika paljon siitä, minkälaisiin hankaluuksiin

3.6.2009

joudutaan, jos kaupunki ei käytä tai ota käyttöönsä keinoja vaikuttaa suoraan rakentamisen hintaan. Se kertoo myöskin niistä hankaluuksista, joihin päädytään silloin, kun kaupunki omilla toimillaan nostaa tätä hintaa esimerkiksi kohtuuttomilla tonttivuokrilla.

Paineet pienten asuntojen osuuden lisäämiseen, josta valtuutettu Taipale tässä omalla tavallaan puhui, johtuvat mielestäni ennen muuta ei niinkään siitä, että Helsinki olisi tuomittu joksikin sinkkujen kaupungiksi vaan siitä, että asuminen on tässä kaupungissa tolkkottoman kallista. Tätä ongelmaa ei tietenkään ratkaista pienentämällä asuntojen kokoa.

Gryndereille Jätkäsaari, jos sinne vielä saa rakentaa keskimääräistä pienempiä asuntoja, on todellinen lottovoitto. Se antaa heille mahdollisuuden nostaa tietysti katteita, kerätä entistä suurempia voittoja. Eli kaupungin pitäisi tässä kyllä omia keinojaan käyttää, ja yksi niistä keinoista, joihin tässä kaavan yhteydessä nyt ei voi lähemmin puuttua, on se, että kaupunki itse rakentaisi asuntoja. Jätkäsaaren alue tarjoaa todellakin mahdollisuuksia kehittää ensi sijassa joukkoliikenteeseen nojaavaa kaupunkialuetta. Autopaikkainormin lieventäminen ei tarkoita mielestäni sitä, tai ei tietenkään tarkoita sitä, että estettäisiin kokonaan auton käyttö. Sitähän täällä nyt ei ole tässä keskustelussa esitetty. Tällaisen muutoksen tekeminen tähän kaavaan ei myöskään mielestäni tarkoita sitä, että ryhdytään loputtomiin lykkäämään ja pitkittämään kaavan käsittelyä. Kannatankin valtuutettu Arhinmäen palautusesitystä.

Mielestäni tässä valtuuston käsittelyssä olevan kaavaesityksen jatkokeskustelussa tai jatkokäsittelyssä on syytä kyllä kiinnittää huomiota myös siihen, että ne tavoitteet ja määritykset, joita tänne kaavaan tulee ja kaavaan liittyen esitetään julkisista palveluista, esimerkiksi päiväkodeista, kouluista, palveluasumisesta tai joukkoliikenteestä, ne edellyttävät myös sitä, että kaupungin tulevassa talousarvio- ja taloussuunnitelmavalmistelussa tämän mukaisia resursseja ohjataan sillä aikataululla, että nämä palvelut toteutuvat samassa tahdissa kuin alueen muu rakentaminen. Tältä osin ehkä valtuutettu Asko-Seljavaara voi omalta osaltaan kaupunginhallituksessa tehdä jotain, jotta kaupunginhallituksen hyväksymät budjettiraamit korjattaisiin niin, että tällaiset julkisten palvelujen rakentamiset onnistuisivat tässä lähivuosina.

Kiitos.

Valtuutettu Peltola

3.6.2009

Täällä on lukuisissa puheenvuoroissa jo todisteltu sitä, kuinka mainio paikka tämä Jätkäsaari olisi vähäisen henkilöautoliikenteen kaupunginosaksi. Minun onkin vaikea ymmärtää, minkä takia nyt sitten ollaan luopumassa siitä ajatuksesta, että näitä pysäköintipaikkamääryksiä tällä alueella rajoitettaisiin entisestään. Asko-Seljavaaran puheenvuoro oli todella masentava, koska hän ajatteli, että asiat ovat aina sellaisia kuin ne ovat. Kuitenkin olen ymmärtänyt, että hänenkin puolueensa hallituksessa ja eduskunnassakin puhuu näiden yhteisten ilmasto- ja energiatavoitteiden puolesta, joita sekä Suomessa että Euroopan unionin tasolla yritetään tavoitella. Sellainen ajatus, että lapsiperheillä on auto ja se pitää olla myös Jätkäsaarella, on kyllä näiden tavoitteiden vastainen. Todella pahasti kaivaa niiden alta toteutumismahdollisuuksia.

Silloin kun Helsingissä yleensäkin suunnitellaan pysäköintipaikkoja, olisi todella tärkeää miettiä tarkemmin sitä, ketkä ihmiset niitä oikeasti tarvitsevat. Oikeasti niitä tarvitsevat ennen kaikkea ihmiset, joilla on liikuntaongelmia ja jotka pystyvät kuitenkin henkilöautolla näitä liikuntavaikeuksiaan kompensoimaan. Eli tällaisen väen pysäköintipaikat pitää olla ykkösenä, ja niitä täytyy myös osittain rahoittaa julkisilla rahoilla, koska liikuntavammaisilla ei välttämättä ole rahaa ostaa sitä pysäköintipaikkaa. Mutta terveet lapsiperheet, mitä enemmän lapsia on, sitä vaikeampi heitä on liikuttaa henkilöautolla, sitä helpompi on tietenkin opettaa lapsille pienestä pitäen liikkuminen julkisen liikenteen, pyörien ja omien jalkojen avulla. Näin mainiossa joukkoliikennepaikassa siihen olisi erinomaiset edellytykset.

Tämä kaavasuosunnitelma on pääosin oikein hyvä ja tarjoaisi todella hyvät edellytykset lapsiperheiden asumiselle, mutta suuri este on raha. Helsingissä lapsiperheet asuvat ahtaasti. Vain varakkaimmilla on riittävästi tilaa ja mahdollisuuksia hankkia lisätilaa perheen kasvaessa. Keskeinen ongelmahan tässä Jätkäsaaren kaavassa onkin se, miten se pystyttäisiin toteuttamaan sillä tavalla, että tavalliset helsinkiläiset lapsiperheet voisivat siellä asua ja myös muut yksin asuvat samalla tavalla. Se edellyttäisi tietenkin asuntojen rahoitusratkaisujen muuttamista. Tämä rakenne, joka meillä nyt on tässä asuntopoliittisessa ohjelmassamme, painottuu ihan liikaa yksityiseen rahoitukseen ja kalliiseen rahoitukseen. Kun nämä rahoitusratkaisut eivät ole kunnossa, asuminen tulee väistämättä olemaan liian kallista. Sen takia varmaan on pakko sitten tinkiä jossain määrin myös näistä neliömetrimääristä. Sen takia taivun tässä yhteydessä tukemaan sitä Vasemmistoliiton kantaa, että tätä 75 neliön keskiarvopinta-alaa ei tarvitse tällä alueella välttämättä noudattaa. Tietystikin se pitää joka

3.6.2009

tapauksessa sitten tutkia näissä kaikissa tontinluovutuksissa, että millä tavalla ne saadaan toteutettua ne asunnot järkevästi, mahdollisimman edullisesti ja turvaten nimenomaan tämä monipuolinen perheasuntojen rakentaminen, ei pelkästään niille ihmisille, joilla on paljon rahaa.

Pysäköinnillä on suuri merkitys tähän asumisen hintaan, ja sen takia tämä Arhinmäen palautusesitys on hyvin tärkeä. Toivon, että täällä siihen taivuttaisiin. Kannattaa tehdä kunnollista, kun kerran suunnittelee näin hyvää asuma-aluetta, eikä pilata sitä sitten sellaisilla asioilla kuin liiallisilla pysäköintipaikoilla ja liiallisella henkilöautoliikenteen suosimisella.

Valtuutettu Männistö

Puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Nyt hyväksyttävänä oleva kaava-alue, tämä Jätkäsaaren alue, rakentamisen varsin komealla tavalla kaava on suurin näistä Jätkäsaaren asemakaava-alueista, ja tällä alueella on lähes puolet koko Jätkäsaaren asuinkerrosalasta. Eli nyt olemme päättämässä yhteensä noin Punavuoren asukaslukua vastaavaa kaavaa, ja se on merkittävä päätös. Kuten täällä on jo aiemmin todettu, tämä on se alue Jätkäsaaresta, joka liittyy kaikkein tiiviimmin kantakaupunkiin, eli kyse ei toivottavasti todellakaan tule olemaan mistään nukkumalähiöstä, niin kuin täällä jo huomattiin aiemmin.

Kuitenkin muutama huomio tästä kaava-alueesta on syytä esittää. Ensinnäkin jaan täysin valtuutettu Pajamäen huolen näistä liikennejärjestelyistä. Ehkä sivuhuomiona voi todeta, että mahdollinen ratkaisuhan olisi voitu tehdä jo tämän osalta, kun keskustatunnelista keskusteltiin. Ei siitä kuitenkaan sen enempää. Vihreiden esitys tämän 75 neliön keskipinta-alavaatimuksesta tällä kaava-alueella tuntuu täysin käsittämättömältä.

(Puheenjohtajan välihuomautus.)

Tämä vaatimus on johtanut siihen, että grynderit on pakotettu rakentamaan jotain, mikä ei mene kaupaksi, niin isojen kuin pientenkin asuntojen hinnat ovat nousseet ja muilla alueilla on päädytty siihen, että grynderit eivät rakenna isoa lainkaan, tehdään muutama mammuttimainen 150–200 neliön asunto ja sitten 50–60 neliön asuntoja. Nämä isoimmat eivät mene kaupaksi, ja kaikkien asuntojen hinnat ovat nousseet. Tarvitaan sekä suuria että pieniä asuntoja, tämä alue varmasti sopii mitä parhaiten perheasuntojen toteutukseen, mutta

3.6.2009

tätä ei pidä säännellä tällaisella yhdellä hallinnollisella normilla, joka rajoittaa markkinoita. Esimerkiksi tontinluovutuksen yhteydessä voidaan alueellisesti katsoa, mikä on järkevää.

Sitten valtuutettu Arhinmäelle on todettava, että on erikoista, että hän yleistää tällä tavalla Kokoomuksen kantaa auton käytön ja ympäristön muutoksen osalta. Ainakin itse totean tässä, että yleistykset Kokoomuksesta eivät päde. Haluan olla rakentamassa sellaista kaupunkia, jossa ilmankin autoa pärjää, myös perheellisenä. Kuitenkin niille, jotka eivät pärjää, reissaavat vaikka mökille, on siihen auton olemassaoloon oltava mahdollisuus. Kaupunkisuunnittelulautakunta on tehnyt yksimielisen päätöksen allekirjoittaneen esityksestä, eli siis kokoomuslaisen esityksestä, siitä, että autopaikkainormia voitaisiin muovata paremmin markkinoita mukailevaksi ja se sallisi tarvittaessa jouston suuntaan tai toiseen, kun autopaikkoja toteutetaan.

Kuitenkin Arhinmäelle on todettava, että auton olemassaolo ei ole se, mikä ympäristön tuhoaa, vaan sen käyttö. Ja yleisemmin se, että käyttöä rokotetaan, on tietysti parempi kuin se, että omistamista rokotetaan. Joka tapauksessa jatkossakin, vaikka autopaikkainormiin jonkunlaisia muutoksia tehtäisiinkin, kaavoituksella on varattava mahdollisuus autopaikkojen toteuttamiseen. Se, että markkinaehtoistetaan järjestelmää ja sallitaan joustot, ei tarkoita sitä, etteikö kaavoituksessa jatkossakin pitäisi osoittaa mahdollisuus autopaikkojen rakentamiseen. Sehän on selvä.

Valtuutettu Kolbe

Puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Todellakin tässä edelliset puhujat ovat korostaneet sitä, että tässä ollaan Helsingin asemakaavoittamisen erään saranakohdan edessä eli tulemme näkemään uuden, toivottavasti komean ja ylpeyttä herättävän kaupunginosan syntymisen, jossa – kuten kunnianhimoisesti on sanottu – on todellakin tämä kantakaupungin henki, lapsiperheet ja joukkoliikenne keskeisenä osana. Viime kaudella kaupunkisuunnittelulautakunta kävi todella vilkasta keskustelua, kuten tästä esittelyaineistostakin selviää, koskien yhtäältä autopaikkakysymystä ja toisaalta tietysti tämä alueen luonne ja siihen liittyvä neliökeskipinta-alavaatimus.

Tässä haluan vain valtuutettu Männistölle, vaikka tiedän, että tämä on palautuskeskustelu eikä nyt käydä tätä neliökeskustelua, todeta kuitenkin sen, että niin minua todella yllättää tämä muiden

3.6.2009

valtuustoryhmien kääntyminen tässä asiassa ikään kuin rakennusliikkeiden linjalle ymmärtämään tätä heidän intressiään. Nämä ovat sellaisia asioita nämä asemakaavakysymykset, joissa pitää olla kärsivällisyyttä. Jos me haluamme signaloida muutosta siihen, että Helsinkiin rakennetaan muutakin kuin pikkuasuntoja, niin pitää jaksaa tehdä töitä sen eteen vähintään 10 vuotta. Tässä on yllättävää pöksyjen heiluttelua nyt ja todella pelkuruutta tämän asian eteen, Helsinki jatkaa yksiöiden alueena.

(Puheenjohtajan välihuomautus.)

Tiedän, kiitos, kyllä. Kuten sanottua, emme todella tulevaisuudessa tule tietämään, miten autoistuminen ja liikenne hoidetaan. Maailma muuttuu nopeasti, ja saatamme olla sen tilanteen edessä, että edellytykset autoilulle vähenevät, ja siitä syystä todella olemme tässä autopaikkakeskustelussa vähemmistössä. Siitä huolimatta ryhmämme katsoo, että tämän asian eteenpäin saattaminen on nyt tavattoman tärkeää, ja emme tule kannattamaan tätä Arhinmäen palautusesitystä.

Valtuutettu Koulumies

Puheenjohtaja.

En kannata palauttamista. ? Eihän kaikilla lapsiperheillä ole autoa. ? Minulla itsellenikään ei ole. Minulla oli auto aikoinaan, mutta vauvan saamisen jälkeen, koska ? jouduin luopumaan siitä. ?

(Puheenjohtajan välihuomautus.)

En kannata asian palauttamista ja olin vain sanomassa, että ei kaikilla lapsiperheellisillä ole autoa eikä tarvettakaan sille. Mutta parkkipaikkakysymys on toinen asia.

Minä haluaisin puuttua tähän 75 neliön keskipinta-alavaatimuksesta luopumiseen. Itse kannatan sitä, sillä lailla saadaan sellaisia asuntoja markkinoille, joita ihmiset haluavat oikeasti myös ostaa.

(Puheenjohtajan välihuomautus.)

Minä haluaisin vain tämän tähän sanoa, että kannatan tätä kokonaisuutta, joka on valmisteltu, ja minun mielestäni nämä kaksi asiaa kuuluvat yhteen. Siellä on valmisteltu tällainen kaavakokonaisuus. Mielestäni se tuo sellaisen asunto- ja

3.6.2009

yhdyskuntarakenteen suunnittelun Helsinkiin, mikä tuo meille sellaisia asuntoja ja sellaista asuinrakennetta, mitä halutaan palauttaa. Nyt olen ihan tämän kellon suhteen sekaisin, mutta...

(Puheenjohtajan välihuomautus.)

Valtuutettu Rantanen

Puheenjohtaja, valtuustotoverit.

En ollut ajatellut esittää palautusta, vaikka Vihreät ovat sitä tehneet tästä parkkipaikkannormiasiasta, mutta kun Vasemmistoliitto, Arhinmäki sen nyt sitten tekivät, niin vaikea minun on olla äänestämättä palautuksen puolesta.

Se, mikä mielestäni tässä keskustelussa menee pikkuisen pieleen, kun aina kun autoista puhutaan, niin se menee vähän tällaiseksi identiteettikysymykseksi, että tykätäänkö autoista vai eikö tykätä. Meidän pitäisi ajatella tätä yhdyskuntarakenteen kehittämisen kannalta pidemmän päälle eikä vain pelkästään ympäristösyistä vaan että miten ympäristösyyt alkavat vaikuttaa rakentamisen edellytyksiin ja asuntojen hintoihin ja elämisen tapaan ja elämisen hintoihin.

Lienee itsestään selvää, että autoilu tulee kallistumaan, ja se vaikuttaa siihen, että monet ihmiset kukkarollaan päättävät, mihin he rahansa laittavat. Kun markkinatalous etenee, tämä hyvät kokoomuslaiset vielä teille erityisesti painottaen, ihmisten valinnanvara asuntojen ostamisessa lisääntyy niin, että voi päättää itse, maksaako parkkipaikasta vai ylimääräisestä huoneesta tai esimerkiksi Jätkäsaaren tapauksessa kahdesta huoneesta, niin löytyy aivan varmasti markkinoita niille, jotka jo muista syistä elämäntavassaan autosta luopuneena maksavat mieluummin sen saman hinnan siitä huoneesta kuin parkkipaikasta, jota eivät tarvitse. Jopa monet niistä, jotka nyt tarvitsevat, saattavat arvottaa elämänsä uudestaan sen mukaan, että mieluummin ottaisivat sen ylimääräisen huoneen. Ja kun näin on, niin rakennuttajille syntyy uutta painetta ja halua taloudellisin perustein rakentaa asuntoja, joissa on alhaisempi parkkipaikkannormi.

Nyt me tällä hetkellä säätelemme tätä parkkipaikkannormia tavalla, joka estää markkinoita toimimasta tähän suuntaan, jonka oheisvaikutuksena ympäristövaikutukset ovat tietysti myönteisiä. Me elämme ihan väärässä ajassa, jos me kuvittelemme, että vaikka jossakin alueella on tällä hetkellä valitusta liian vähäisestä parkkipaikkannormista, niin sen takia me emme voisi keskustella siitä, että meillä olisi vähäisempiä

3.6.2009

parkkipaikkakorkeuksia alueella, parkkipaikkakorkeusmittomaa alueita, joissa esimerkiksi markkinoiden kautta ratkeaa se, miten paljon parkkipaikkoja lopulta tulee.

Tietysti siinä täytyy joku katto olla, koska muuten me emme pysty järjestelemään liikenneasioita emmekä pysty myöskään järjestelemään sitä infraa sinne. Mutta joka tapauksessa, alueiden sisälle tällä hetkellä ehdottomasti kannattaisi rakentaa autottomia taloja, joiden neliöhinnat ovat merkittävästi alhaisempia kuin mitä ne ovat sen parkkipaikan kanssa.

Tämä on minusta ihan selvää, ja minä ihmettelen sitä, että Kokoomus kantaa mielettömästi huolta siitä, miten keskikokoonormi vaikuttaa asuntojen hintaan mutta sivuuttaa täysin sen keskustelun, joka rakennusliikkeiden puoleltakin tulee tällä hetkellä, että halutaan purkaa myös näitä autopaikkakorkeuksia siltä osin, kun se tekee asunnoista niin kalliita, ettei niitä kannata rakentaa. Tämä keskustelu on aivan ääliömäisessä tilassa, jos puhutaan vain identiteettikysymyksenä, että viherpiipertäjät eivät halua itse käyttää autoa ja kokoomuslaiset haluavat. Herranen aika, Vihreiden äänestäjiä on kolmannes kaupungista, totta kai osa niistä käyttää autoa mutta kaikki eivät käytä. Monet kokoomuslaiset ovat sellaisia, jotka eivät halua käyttää autoa tai ei olisi siihen varaa. Minusta on ihan tyhmää, että me emme suuntaa asuntomarkkinoita myös sille ryhmälle, jotka eivät halua maksaa parkkipaikoista.

Herätkää, ystävät!

Valtuutettu Holopainen

Kiitos, puheenjohtaja.

Tuomas Rantanen tässä puhui asiaa. Nyt jos koskaan olisi syytä miettiä, kuinka paljon kaupungilla on varaa maksaa pysäköintipaikoista keskeisillä alueilla keskustaa. Tässä normiasiassa täysin sivuutetaan se, minkälaisia vaihtoehtoisia käyttömahdollisuuksia näille pysäköintialueille olisi. Sinne voitaisiin rakentaa lisäasuntoja, virkistysalueita tai näitä urheilu- tai kulttuuripalveluita, joista on paljon puhuttu. Kannatan lämpimästi tätä ajatusta siitä, että olisi täysin pysäköintinormittomia alueita, jonne voitaisiin rakentaa autopaikkoja niille, jotka olisivat siitä valmiita maksamaan. Ja ne, jotka mieluummin valitsisivat esimerkiksi yhden huoneen lisää, tämä mahdollistaisi myös useammalle lapsiperheelle keskustan läheisyydestä asumisen, niin saisivat sen valita. Tämä on täysin järjetöntä, että kaupunki säätelee

3.6.2009

normituksella pysäköintipaikkojen sijaintia ja määrää, kun sitten samalla estetään tehokkaampien ja erilaisten pysäköintijärjestelmien käyttö, esimerkiksi se, että niitä kannattaisi rakentaa maan alle tai useampaan kerrokseen.

Tällaisen elävän osan kantakaupunkia kaikki haluamme, ja erinomaiset joukkoliikenneyhteydet sinne on tulossa, niin haluaisin vakavasti, että tehtäisiin jotain tälle asialle eikä vain puhuta kauniisti siitä, että on jonkunlaisia joustoja. Harvoin todellisuudessa ollaan täällä valmiita tekemään mitään asian puolesta. Esimerkiksi niin kuin nähtiin tässä Oulunkylän liikuntapuiston yhteydessä, jossa tarvetta autopaikoille ei ollut mutta normin mukaan niitä sinne oli laitettava. Kuinka paljon Helsinki haluaa keskeisillä alueillaan käyttää tällaiseen asvaltoimiseen, on kyllä hyvä kysymys.

Valtuutettu Pakarinen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Täällä valtuutettu Rantanen käytti oikein eloisan puheenvuoron näistä parkkipaikoista. Silti täytyy sanoa, että en kannata palautusta. Kyllä yksi suurimmista valituksen aiheista uusilla asuinalueilla on ollut parkkipaikkojen vähyys. Tästä esimerkki Ruoholahti, joka on hyvinkin erinomaisten julkisten liikenneyhteyksien varrella, ja siitä huolimatta siellä jatkuvasti tulee valitusta ihan siitä puoluekannasta riippumatta tai ainakaan sitä en tiedä, minkä puolueen ihmisiä ovat, jotka kertovat, että eivät sieltä parkkipaikkaa saa. Eli siinä mielessä, autottomuus on tietysti oikeinkin hyvä tavoite ja monet varmasti myös päätyvät autottomuuteen, kun julkinen liikenne saadaan alueella riittävän hyväksi, mutta täytyy kuitenkin muistaa, että ihmiset käyttävät autoa ihan hyväksyttävistä syistä. Heillä voi olla työpaikka sellaisten etäisyyksien päässä tai esimerkiksi liikkuva työ, lasten kuljetusta, monia muita tällaisia syitä. Sitten täytyy tietysti varmistaa, että sinne pääsee paikalle esimerkiksi vanhusten hoitajat ja muut, että kyllä niitä parkkipaikkoja edelleenkin tarvitaan.

Ja kun ne autopaikat viedään sinne maan alle, niin kyllä saadaan myöskin tilaa asumista ja virkistysalueita varten. Sitten tässä täytyy muistaa, että jos me nyt luovumme näistä autopaikoista, niitä on kyllä mahdoton myöhemmin saada sinne lisää.

Kiitoksia.

3.6.2009

Valtuutettu Kantola

Arvoisa puheenjohtaja.

En kannata palautusta mutta koen, että sitä on syytä hieman selostaa, että miksi. Yhteinen tavoite minusta olisi kanssa hyvä, että me voisimme näistä autopaikkanormeista jatkossakin puhua. Ja hyvä, että tämä keskustelu käydään nyt. Mutta niin kuin tässä esittelyssä todetaan sivulla 26, niin asukas- ja työmatkapysäköinti on lähes kokonaan maanalaisissa laitoksissa. Jätkäsaarella kaikki pysäköinti on maksullista. Kun tästä asiasta nyt viime kaupunginhallituksessa keskusteltiin ja oli keskustelussa myös Vihreiden esitys siitä, että jos ei tulisi ollenkaan minkäänlaista autopaikkanormia, niin apulaiskaupunginjohtaja Penttilä silloin totesi, että sehän pitkään tässä vuosia ja vuosikymmenenkin toimisi hyvin, koska aluetta rakennetaan ja siellä olisi jatkuvasti sitä tyhjää tilaa ja autopaikkoja löytyisi, mutta sitten kun tultaisiin pidemmälle tässä rakentamisessa niin sitten niitä autopaikkoja ei olisikaan.

Ja kun tässä ne nyt rakennetaan sinne maan alle, mikä on kallista, minä myönnän sen, että se on tässä yksi erittäin suuri ongelma, että tällä määräyksellä nostetaan kyllä asumisen hintaa, se on totta, mutta minä en ainakaan nyt tässä yhteydessä ja meidän ryhmässämme, mitä on puhuttu, niin sen riskin ottaminen myös, että me sitten tekisimme näin suuressa kaavassa niin olennainen muutos siihen, mitä on tähän asti tehty. Olisi hienoa, jos Jätkäsaaresta olisi voitu tehdä sellainen alue, mutta tuntuu, että me ottaisimme vähän liian suuren riskin.

Tässähän on tehty hirveän paljon suunnittelussa, esimerkiksi jätteen kuljetuksessa ja kun katsoo näitä palveluja, mitä siellä alueella on, että lähdetään siitä, että siellä on kaupallisia palveluja, kouluja, päiväkoteja ja muuta, niin sitä liikennettä sieltä alueelta pois olisi mahdollisimman vähän ja että palvelut ovat siellä, missä ihmisetkin asuvat. Tähän autopaikka-asiaan vaikuttaa tietysti myös se, millaisia asuntoja siellä sitten on. Sitä kautta minusta myös tämä 75 neliötä, me olemme äänestäneet kaupunginhallituksessa sen puolesta, että tämä 75 neliötä säilyisi tässä. Se perustuu siihen, että kun on ollut esillä eri aluerakentamisprojektit ja katsottu, mitä Jätkäsaareen tällä hetkellä on niitä varauksia, niin sinnehän on tulossa erittäin paljon vuokra-asumista, mikä on hyvä, mutta sinne tulee nyt myös erittäin paljon ns. välimallin vuokra-asuntoja, joissa ne säännöt ovat valtion puolelta sellaiset, että ne voidaan muuttaa myöhemmin maksamalla ne valtion lainat pois, ne voidaan muuttaa omistusasunnoiksi.

Minä olen ihan varma, että tätä kautta sinne syntyy aika paljon niitä

3.6.2009

pienempiä omistusasuntoja jo aika nopeassa tahdissa, niissä ne säännöt on viidestä vuodesta alkaen. Se vaikuttaa siihen myös, että minkä kokoista asuntokantaa ja sitä kautta myös siihen, kuinka paljon asukkaita tällä alueella on.

Minusta yksi sellainen, mihin me voisimme tässä nyt erityisesti satsata jatkossa ja tukea sitä ATT:n suunnittelua, että tälle alueelle tehdään tämä kokeilukortteli, autoton kokeilukortteli, mistä on ollut puhetta. Kaikki ne toimet, mitä voidaan tehdä vähän pala palalta varmistaen, olen valmis niitä tukemaan mutta en siis kannata palautusta.

Kiitos.

Valtuutettu Saarnio

Olen palauttamisen kannalla.

Valtuutettu Vikstedt

Ei palautukseen.

Valtuutettu Tulenheimo

Palautukseen.

Valtuutettu Helistö

Arvoisa puheenjohtaja.

Palautukseen on pakko ottaa kantaa, vaikka pitkään mietin, että en ottaisi. Rantanen ja Holopainen puhuivat minusta erittäin hyvin yleensä autottomuudesta tai vähäautoisuudesta tai parkkipaikkannormista. Minä olin itse esittämässä kaupunkisuunnittelulautakunnassa tuonkaltaista esitystä, mitä Paavo nyt on valtuustosalissa esittämässä. Minä en ole siihen nyt tässä yhteydessä yhtymässä. Minulle jossain mielessä nyt riittää se kompromissi, että autopaikkannormia on nyt kiristetty jonkin verran kuitenkin.

Palaisin kuitenkin ihan sellaiseen lähtökohtaan ja keskusteluihin 90-luvulta, eli silloin kun Jätkäsaarta suunniteltiin asuntoalueeksi ja silloin eräs lähtökohta olisi ollut tyystin autottomuus. Eräällä lailla on vain nyt

3.6.2009

valitettavasti todettava, että silloin menetettiin mahtava vetovoima-asia tulevaisuuden Jätkäsaarelle, kun siitä pala palalta ollaan luovuttu. Pajamäki kyseli, että mikä on nyt tämä attraktiivisuus, mikä on se vetovoimatekijä Jätkäsaarella. Se olisi voinut olla autottomuus. Tietenkin keskeistä on sen sijainti, se on se suurin attraktiivisuus, toisena ranta. Ja onhan sinne tulossa jonkinmoinen keskuspuistokin, että en sinänsä pelkäisi sitä Pajamäen pelkoa. Harmi, ettei Osku ole tässä nyt enää.

Hän myös ihmetteli sitä, miten toisaalta voidaan suunnitella Jätkäsaaren liikenneyhteydet tai tulevat liikennevirrat, ruuhkat järjestykseen. Moni meistä ainakin tietää, että Mechelininkadun Jätkäsaaren puoleiseen päätyyn on tulossa mittavat remontit, jotka tekevät Mechelininkadusta hyvin moottoritiemäisen, sanottakoon se suoraan. Sellaisilla ratkaisuilla paikataan näitä tulevaisuuden autovaltaisuuden ongelmia.

Meidän kaikkien kannattaisi jossain vaiheessa todellakin miettiä se, mitä tarkoittaisi se, että jätettäisiin tällainen autopaikkanormi kokonaan pois asemakaavasta. Tässä taloudellisessa tilanteessa se ainakin tarkoittaisi sitä, että tulevaisuuden Jätkäsaaren rakentuisi vähemmän autopaikkoja. Se ei tunnu nyt sitten Kokoomukselle sopivan, että päästäisiin vähän kevyemmin kustannuksin liikkeelle siinäkin mielessä.

En kannata Paavo, piru vieköön, sinun esitystäsi. Se tulee nyt vähän myöhään.

Valtuutettu Vapaavuori

Arvoisa puheenjohtaja.

Täällä on kahdesta isosta asiasta puhuttu, näistä autopaikkanormeista ja 75 neliön keskipinta-alamääräyksestä. Olen ymmärtänyt, että puheenjohtaja vetää tiukkaa linjaa, että koska jälkimmäinen ei liity palautukseen niin siitä ei nyt saa puhua, joka tarkoittaisi sitä...

(Puheenjohtajan välihuomautus.)

...että tulen tänne toisenkin kerran ja se pitkittää tätä kokousta. Mutta näin kai tämä muodollisesti ottaen menee.

Haluaisin korostaa sitä, mitä apulaiskaupunginjohtaja Penttilä täällä sanoi. Kyse on erittäin isosta kaavasta, erittäin merkittävästä kaavasta. Ja on erittäin tärkeää, että tämä asia menee eteenpäin. Näin isoja

3.6.2009

kaavoja, Osku Pajamäki taisi sanoa, että ei muista tehdyn Helsingissä. En muista minäkään, ei varmasti koko Suomessa ole tämän kokoluokan kaavoja montaa tehty.

Tämä on monella tapaa merkittävä, ja haluaisin korostaa myös sitä, että valtion ja Helsingin seudun välisen aiesopimuksen mukaan kunnat ovat sitoutuneet tiettyyn kaavoitukseen joka vuosi. Jos tämä kaava nyt palautuisi, niin Helsinki ei tänä vuonna tätä velvoitettaan hoitaisi. Pelkkä ajatus siitä, että lama-aikana kaupunki ei käyttäisi tilannetta hyväkseen ja kaavoittaisi riittävästi, on minun mielestäni pöyristyttävä.

Autopaikkakysymys on erittäin vaikea kysymys. Täällä jotkut ovat kiinnittäneet huomiota siihen, että autopaikkamääräykset nostavat rakentamisen hintaa, se on totta. Se on totta, ja se on totta myös, että rakentajien puolelta tämä on yksi niistä asioista monien muiden joukossa, jotka heitä murehdituttavat ja joka jossain määrin paitsi nostaa rakentamisen hintaa, mutta kun rakentamisen hinta nousee niin se tarkoittaa myös sitä, että jotkut kohteet jäävät rakentumatta tai rakentuvat hitaammin kuin ne muuten rakentuisivat.

Kysymys autoilusta ja autopaikkamäärien suhteesta on muutenkin kauhean vaikea. Minä en usko siihen, että hallinnollisin määräyksin voidaan tällä lailla ihmisille kertoa, että heidän pitää ajaa vähemmän autolla. Jotkut ihmiset ajavat enemmän autoilla, jotkut ajavat vähemmän autoilla. Jo pelkästään se, että ihmiset muuttavat kantakaupunkiin ja sen lähistölle hyvien joukkoliikenneyhteyksien varrelle, vähentää autoilua varmasti ja huomattavasti. Ja osa näistä ihmisistä, jotka sinne muuttavat, vähentää autoilua sen takia ja osa jopa luopuu autosta. Että siinä mielessä tällainen yhdyskuntarakenteen eheyttäminen hyvien yhteyksien varrelle ja aivan keskustan ydintuntumaan voi jo lähtökohtaisesti vähentää autoilua.

Mutta totta kai on myös iso riski siitä, että ihmiset, jotka kuitenkin ajavat autolla syystä tai toisesta, ovat sitten töissä jossakin sellaisessa paikassa, että sinne halutaan mennä autolla, tai lapsiperheiden tai omien harrastusten takia tai mökkimatkailun takia tai mistä tahansa syystä, että sitten tällaiset ihmiset hakeutuvat asumaan jonnekin muualle, jos jossakin on liian tiukkoja autopaikkamääräyksiä. Ja kun täällä yleisesti ollaan huolissaan siitä, että ns. hyvät veronmaksajat karkaavat, niin tämä on tästä näkökulmasta kohtuullisen vaikea.

Silti olen sitä mieltä, että meillä pitäisi olla erilaisia kaupunginosia ja erilaisia autopaikkamääriä. Muistaakseni Mari Puoskari, jos en muista väärin, valtuutettu Puoskari tai sitten se oli valtuutettu Moisio, puhui siitä, että meillä voisi kokeiluluontoisesti olla esimerkiksi kokonaan

3.6.2009

autopaikkanormivapaita kaupunginosia tai alueita ja antaisi markkinoiden ratkaista, miten se asia hoituu, tarvitaanko sinne autopaikkoja vai eikö, ja onko joku niistä valmis maksamaan. Minun mielestäni voisi olla ajan hengen mukaista, että tällaisia kokeiluja jossakin tehtäisiin.

Sitten on eri asia, onko tämä Jätkäsaari oikea paikka siihen. Voidaan sanoa, että Jätkäsaari on strategisesti niin hienolla paikalla, niin keskeinen paikka, että ehkä se ei ole se paikka, missä ensimmäisenä pitäisi kokeilla. Mutta sitten taas toisaalta voidaan sanoa, että se on liikenteellisesti niin hankala paikka, että sitä pitäisi kokeilla juuri siellä. Minä myönnän, että tämä on kaikkea muuta kuin helppo kysymys. Mutta sitten parempi kuin se, että tiukennetaan autopaikkanormeja, että hyväksytään joku määrä autoilua ja tehdään siitä vaikeaa ja luodaan epäennustettavuutta, niin sitten markkinaehtoistetaan se kokonaan jollakin alueella ja katsotaan miten käy.

Tällä haluan lähinnä sanoa sitä, että ymmärrän ja sympatiseeraan lähinnä Vihreiden ajattelutapaa noin henkisesti ja Arhinmäenkin ajattelutapaa, mutta tässä vaiheessa ja tässä tilanteessa, tässä paikassa se ei minusta kuitenkaan ole suotavaa ja on parempi mennä eteenpäin. Meillä on myös monia muita, isoja, keskeisiä alueita, missä tällaisia kokeiluja voitaisiin tehdä. Mutta summa summarum, vähän enemmän luovuutta ja uskallusta ja kokeilumieltä kaupungissa myös tämäntyppisissä asioissa. Sitten se nähdään jollakin aikajänteellä, että mikä sen todellinen vaikutus on.

Valtuutettu Karhuvaara

Kiitos, herra puheenjohtaja.

Ihmiset, varsinkin lapsiperheet, haluavat kyllä asua nykyistä isommissa asunnoissa. Ongelma Helsingissä on itse asiassa siinä, että tämä on pääkaupunkiseutu, jossa ihmiset joka tapauksessa joutuvat maksamaan asumisestaan aina ja jatkossakin enemmän kuin muualla Suomessa. Isoja asuntoja on perhekuntaa kohti itse asiassa niin vähän myös, että sekin osaltaan nostaa näitä neliöhintoja.

(Puheenjohtajan välihuomautus.)

Tulen juuri Arhinmäen esitykseenkin. Mutta tämän alueen kohdalla en ensinnäkään kannata palauttamista mutta haluaisin muutamia asioita, jotka tähän Jätkäsaareen liittyvät, tuoda vielä esiin.

3.6.2009

Sinkutkin, jotka saavat nykyään entistä parempaa palkkaa, sekä ulkomailta Helsinkiin työhön tulevat haluavat myös asua isommissa asunnoissa. Siihen nimenomaan kantakaupungin vanhat asunnot antavat hyvin mahdollisuuden. Munkkisaari, Hernesaari, Jätkäsaari, Eiranranta sekä vanhemmat alueet Ruoholahti, Punavuori ja Vanha Eira ovat alueita, jotka tässä asiassa pitäisi kyllä nähdä kokonaisuutena.

Alueilla on jo tälläkin hetkellä erilainen profiili ja kulttuuri, ja uusille alueille voidaan, kuten valtuutettu Vapaavuori äsken sanoi, nimenomaan rakentamisvaiheessa jo ajatella rakennettavan oma profiili. Asuntojen hinnan nostaminen mm. normitetuilla parkkipaikoilla ei alueilla, joissa on hyvä raitiovaunuliikenne, ole välttämätöntä. Siinä on Jätkäsaaren kupeessa Hernesaari, jonne voitaisiin aivan hyvin rakentaa esim. senioriasumiseen, perheasumiseen ja yhteisöasumiseen sekä talokohtaisiin puutarhoihin ja autopaikkoihin suuntautuva alue ja Jätkäsaari jättää enemmänkin tällaiseksi urbaaniksi raitiovaunu- ja pyöräilykaupungiksi.

Mutta alueille, joissa esimerkiksi terveystalvot ja kotipalveluja tarvitsevia senioreita ja työpaikkoja on todella paljon, ja niissä työskentelevät myös ne ihmiset, jotka eivät välttämättä asu Helsingissä ja ennen kaikkea heidän asiakkaansa, niin niille pitäisi kuitenkin voida turvata asiakkuus, pysäköintipaikat kotien ja työpaikkojen vieressä.

Minua Jätkäsaarella vielä jotenkin ajatteluttaa se, että siinä on niin paljon liikuntatiloja ja urheilutiloja, että meidän pitäisi myös muistaa kaavoittaa siihen tilausbusseille kuitenkin jonkinlaisia parkkialueita, koska isojen ryhmien tuominen junilla ja liityntäliikenteellä ratikalla ei ole kovin helppoa sille, joka vastaa siitä lapsilaumasta. Pyöräteiden rakentaminen nimenomaan autokaistojen yhteyteen on mielestäni erittäin kannatettavaa. Se on helposti nähtävissä, se toimii Tanskassa aika hyvin, Kööpenhaminassa on valtava liikenne mutta siellä on myös valtavasti pyöriä.

Mutta se, mikä tässä vähän ihmetyttää, on se, että kun aikanaan keskustatunnelia oltiin torpedoimassa, niin sillä, että autoilu tehdään keskustassa ja myös tällä alueella hankalaksi, ei suinkaan vähennetä autojen käyttöä vaan saadaan ihmiset raivostumaan ja lisätään typpipäästöjä, kun niitä autoja seisotetaan typerästi suunnitelluissa liikennevaloissa. Sen vuoksi jotenkin toivoisin, että ranta-alue, missä ilma on muutenkin puhdasta, niin sinne ei välttämättä tarvitsisi massiivista autokantaa todellakaan ohjata. Ja Jätkäsaaresta saisi aika hyvän tällaisen vähäautoisen alueen jotenkin luonnostaan.

3.6.2009

Mutta se, mikä ihmetyttää tai vähän arveluttaa Jätkäsaarella, on se, että jos siitä tehdään pienten asuntojen alue, niin miten käy niiden yrittäjien, jotka yrittävät ylläpitää palvelujaan siellä alueella? Asiakasvirran määrä on kuitenkin aika olennainen siinä, miten yritys ja liikkeet esimerkiksi kannattavat. Siinä pussin perällä, minkä Jätkäsaari muodostaa, ei välttämättä se asukasvirta siellä varsinkin yksioissa asuvilla välttämättä takaa yritysten kannattavuutta. Eli ainakin sen verran meidän pitäisi tulla vastaan, että varmistettaisiin ne yritysten asiakaspaikat, että sinne pääsisivät sujuvasti myös ne, jotka eivät asu aivan nopeiden kulkureittien varrella.

Voin ihan sanoa, että keskustassa pärjää ilman autoa ihan kolmenkin lapsen kanssa, jos onnistuu löytämään aikanaan hyvät vaunut, myöhemmin lastenrattaat. Ja itselläni on ollut käytössä jo 9 ostoskärryä, jotka kyllä nykyään tehdään entistä huonommin kestäviksi. Jos joku haluaa bisnesidean, niin voisi ruveta siinä Jätkäsaarella valmistamaan kestäviä ostoskärryjä ja perustamaan niitä varten sinne kaupan.

Kiitos.

Valtuutettu Asko-Seljavaara

Arvoisa puheenjohtaja.

Vasemmistolaiset Arhinmäki ja Peltola syyttävät kokoomuslaisia hiilidioksidipäästöistä. Kuitenkin jokaisen ihmisen hiilidioksidipäästö on jokseenkin samansuuruinen, koska me hengitämme. Mutta autojen kehityksestä te ette näytä paljon tietävän, koska siinä vaiheessa, kun Jätkäsaari on valmis, me kaikki luultavasti ajamme sähköautolla. Ja sähköauton energiatehokkuus on niin suuri kuin polttomoottorin, joten on aika todennäköistä, että jos pakkaamme perheemme ja koiramme diesel-bussiin, aiheutamme enemmän hiilidioksidipäästöjä kuin käyttämällä sähköautoa.

Valtuutettu Arhinmäki

Arvoisa puheenjohtaja.

Täällä on todettu, että asiaa ei voitaisi tämän merkittävän yksityiskohdan osalta palauttaa sen vuoksi, että kysymyksessä on valtuutettu Vapaavuorta ja apulaiskaupunginjohtaja Penttilää lainatakseni erittäin iso ja erittäin merkittävä kaava. Olen samaa mieltä

3.6.2009

siitä, että tämä on erittäin iso ja erittäin merkittävä kaava. Minun logiikallani päinvastoin, jos kysymys on erittäin isosta ja erittäin merkittävästä kaavasta, joka pitkälle tulevaisuuteen määrittelee sitä, minkä tyyppinen meidän asuntorakenteemme, liikenteen rakenteemme on kantakaupungin alueella, niin eikö tällainen pitäisi tehdä erityisen hyvin ja erityisen huolella ja sellaiseksi, että siihen todella ollaan tyytyväisiä? Siinä vaiheessa, jos kysymys on näinkin merkittävästä kaavasta kuin Jätkäsaaresta ja tämä on se toinen puolikas siitä, toinen tulee vielä, eikö silloin nimenomaan pitäisi erityisen hyvä kaava tehdä? Ja se, että asia palautetaan ja tältä osin parannetaan kaavaa vielä paremmaksi, niin sehän on erittäin järkevää ja erittäin vastuullista politiikkaa.

Täällä ainakin valtuutettu Pakarinen on todennut, että yksi suurimmista valituksen aiheista uusilla asuinalueilla on liian vähät autopaikat. Toisin kuin täällä on annettu kuva siitä jollain tavalla, että nämä olisivat henkilökohtaisia käsityksiä ja sitä, että minkälaisen elämänmuodon on valinnut, niin ei kysymys ole siitä, kysymys on näissä asioissa enemmänkin siitä, että miten asioita arvottaa ja miten haluaa kaupunkirakennetta muuttaa. Itse asun Herttoniemenrannassa, joka on yksi näitä alueita, joissa valitetaan siitä, että autopaikkoja ei ole riittävästi. Kyllä se minulle kantautuu ihan samalla lailla kuin kokoomuslaisille se valitus, mutta ei se kyllä suurin valituksen aihe ole. Paljon suurempia valituksen aiheita ovat esimerkiksi liian täydet päiväkodit tai terveyskeskusten jonot. Siihen nähden ihmiset pitävät aika lailla toissijaisena valituksen aiheina liian vähäisiä autopaikkamääriä. Sen vuoksi olisi hyvä, että me tekisimme erittäin huolellista ja erittäin hyvää kaavatyötä ja palauttaisimme tämän niin, että se tukee tulevaisuuden kaupunkirakennetta.

Valtuutettu Männistö puheenvuorossaan totesi, että auto ei saastuta, vain auton käyttö. Tämähän toki ei pidä paikkaansa. Tiedämme, kuinka paljon jo pelkästään auton valmistaminen tuottaa hiilidioksidipäästöjä, kasvihuonekaasupäästöjä. Se on äärimmäisen merkittävä osa auton hiilidioksidipäästökaarta se, kuinka paljon autojen tuottaminen... Joten se väite, että auto ei saastuta itsessään, ei pidä paikkaansa. Tämä on esimerkiksi ongelma siinä, kun olemme tehneet tämän ns. ekologisen verouudistuksen, jossa 80 % autoista halpeni ja siihen kannustetaan hankkimaan uusi auto, niin itse asiassa uuden, hyvinkin vähäpäästöisen auton käyttäminen verrattuna vanhaan autoon, niin se on jopa 5–6 vuotta, ennen kuin päästään siihen valmistamisesta saatujen päästöjen korvaamiseen. Eli tältä osin ensinnäkään valtuutettu Männistön väite, jolla hän pyrki vastustamaan palautusta, ei pidä paikkaansa.

3.6.2009

Toinen siitä, että auto ei saastuta vaan käyttö, niin uskon, että valtuutettu Männistö itsekkin tietää sen, että jos on autopaikkoja, jos on autoja, niin kyllä se ohjaa myös ihmisten käyttäytymistä, että on oma auto. Alueella, jossa on hyvät joukkoliikenneyhteydet, hyvät kevyen liikenteen yhteydet, mutta jossa on myös paljon autoja, niin kynnys hypätä autoon, suhauttaa vaikkapa lähikauppaan autolla tai harrastusten pariin sen sijaan, että ottaa joukkoliikenteen tai kevyen liikenteen, on erittäin suuri. Herttoniemenrannassa, jossa valitetaan siitä, että on liian vähän autopaikkoja, näkee myös sen, että kun autopaikkoja on kuitenkin niin riittävästi, että siellä autoja riittää, niin erittäin lyhyet kauppamatkat esimerkiksi S-markettiin tehdään järjestäen autolla. Eli tältäkin osin väite siitä, että auto ei saastuta vaan käyttö, se, että on auto, aiheuttaa päästöjä.

Lopuksi, arvoisa puheenjohtaja, totean, että kun tässä palautuskeskustelun aikana on paljon puhuttu siitä, että haluavatko ihmiset isompia asuntoja, uskoisin, että valtaosa haluaa isompia asuntoja, siitä kai täällä ei ole epäselvyyttä. Mutta kysymys on siitä, että kenellä on siihen varaa. Jos esimerkiksi kaupungin vuokra-asunnoissakin on tällä hetkellä noin 10 euroa keskimäärin vuokra, jos on 100 neliön asunto niin se tarkoittaa 1 000 euron kuukausivuokraa. Moni lapsiperhe, joka todella tarvitsee isomman asunnon, lisää tilaa, joutuu valitsemaan valitettavasti sen, että ei voi ottaa sitä isompaa asuntoa, koska ei ole varaa maksaa sitä vuokraa. Eli kysymys on siitä, millä me saamme asuntojen hintoja alas. Ja kuten täällä on hyvin esimerkiksi valtuutettu Rantanen todistanut, kyllä autopaikat ovat yksi osa sitä prosessia, jossa ihmisillä on mahdollisuus valita vähän enemmän tilaa, vähän isompia asuntoja.

Valtuutettu Holopainen

Kiitos.

Pienenä lisäyksenä, että vaikka meillä olisi minkälaisia sähköautoja, se ei poista sitä, että Jätkäsaaren alueella on hyvin suuret mahdollisuudet muodostaa sellaiset ruuhkat, että sieltä ei mitään sujuvaa liikennettä ulos ole, eli joukkoliikenne on siinä ainoa ratkaisu.

Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä

Arvoisa puheenjohtaja, hyvä valtuusto.

Kertauksena ja osittaisena vastauksena eräisiin kysymyksiin koskien

3.6.2009

autopaikka-asioita totean, että ensinnäkin tässä kaavassa on suunniteltu varsin huolellisesti katutilaa niin, että yhteiskäyttö autojen pysäköintipaikat ja sitä kautta autottomuus on mahdollista. Toisaalta tällä kaava-alueella on mahdollista toteuttaa sitä kaupunginhallituksen toisessa yhteydessä tekemää päätöstä kokeilla autotonta korttelia tai sitä, että autopaikkojen hinta eriytetään itse asuntojen hinnasta. Kaava ei sinällään anna siihen vastausta.

Kolmanneksi, tuosta autopaikkanormista on syytä todeta, että siinähan 20 % korkeampi on vuokra-asuntojen osalta, eli se on 150, sitä, mitä täällä palautuksessa esitettiin. Ja varsin huomattava osa alueesta tullaan toteuttamaan vuokra-asuntoina, joten tässä ollaan hyvin lähellä palautusesityksen tasoa ottaen vielä huomioon, että opiskelija-asunnoissa tuo normi on 240 neliötä per autopaikka, eli noin karkeasti voisi melkein väittää, että joka yhdeksännessä opiskelija-asunnossa on silloin autopaikka.

Tämän jälkeen sitten kysymys siitä, että laskeeko vähempi autopaikkanormi asuntojen hintaa. Rakentamiskustannuksia se varmaan vähentää, mutta sen, mitä olen oppinut talonrakennustaloudesta, on se, että rakentamiskustannuksilla ja asuntojen myyntihinnalla ei ole mitään yhteyttä keskenään. Eli siinä mielessä suhtautuisin erityisesti siltä osin vähän varovaisesti siihen keskusteluun, että jos muutamme autopaikkanormia niin aleneeko täällä säätelemättömän asuntotuotannon hinnat.

Valtuutettu Vikstedt

Kiitoksia, puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Mari Puoskari on tehnyt ponnen. Se on tullut kannatettua jo, ja minäkin kannatan sitä lämpimästi. Mari Puoskari sanoi kuitenkin, että pyöräkaistojen toteuttaminen on kokeilu. Minun mielestäni se ei ole kokeilu vaan oikea uudistus ja siirtyminen liikennesuunnittelussa 2000-luvulle. Helsingin kaupunki on sitoutunut paitsi pyöräilyn määrälliseen kaksinkertaistamiseen, myös pyöräliikenteen osuuden kasvattamiseen 15 %:iin liikenteestä ja onnettomuuksien puolittamiseen 2020 mennessä. Samoin kaupungin strategiaan tuli merkittyä, että pyöräkaistoja tullaan lisäämään.

Jos Jätkäsaaren uudelle alueelle rakennetaan suunnitellun kaltaisesti, vanhanaikaisesti pyörätie- ja jalankulkuverkosto, joka ei tue sujuvaa pyöräilyä kaupunginosasta toiseen, pienten mutkaisten sivukujien ja -raittien kunnossapitäminen on hidasta ja siten kallista, ja lisäksi ne

3.6.2009

hierarkian mukaan aurataan viimeiseksi, jos lunta vielä joku kerta tulee. Jos kadut rakennetaan täsmälleen kuvan mukaan, tulee pyöräliikenne joka tapauksessa kulkemaan pääkaduilla, joilla se on vaarallista, yhtä vaarallista kuin monilla nykyisillä pääkaduilla. Sen takia pyöräkaistojen rakentaminen on aloitettava viimeistään Jätkäsaaresta.

Autojen paikoituksesta täytyy sanoa sen verran, että kulki auto millä energialla tahansa, se vie tilaa niin liikkeudessaan kuin parkissakin. Ja keskustelussa ei ole myöskään huomioitu sitä, että tässä paikoituksessa on sekin harmittava ongelma, mitä ei millään pystytä korjaamaan, että eivät ne ole välttämättä ne, jotka mökille ja turhanpäiten kaksi kilometriä ajavat kauppaan, vaan ne, jotka työnsä takia tarvitsevat, ympäri vuorokauden voivat tarvita autoa.

Kiitos.

Valtuutettu Tulenheimo

Hyvä puheenjohtaja, arvoisat valtuutetut.

Kannatan Mari Puoskarin pontta siksi, että erinopeuksiset liikennemuodot tulee erottaa toisistaan. Tätä tukee mm. valtuutettu Jarmo Niemisen valtuustostrategian käsittelyn yhteydessä tekemä ponsi 15. huhtikuuta 2009. Väylien suunnittelussa on parannettava eri nopeudella liikkuvien kevyen liikenteen virtojen reittiä. Tähän tulee pyrkiä kävely- ja pyöräliikenteen erottamisella omille kaistoilleen. Samaten valtuustostrategiaan on kirjattu, että kävelyn ja pyöräilyn osuutta lisätään. Strategiassa se toimenpiteeksi on kirjattu. Uusien alueiden suunnittelussa luodaan hyvät edellytykset kävelylle ja pyöräilylle sekä lisätään pyöräkaistoja.

Mainitut toimenpiteet ovat kokonaisuus. Kokonaisuuden toimivuus edellyttää, että sen kaikki osat toimivat yhtenäisesti, strategisen tavoitteen hyväksi. Esitetyssä muodossaan suunnitelmassa on ongelma. Kaksisuuntaiset taajama-alueella jalkakäytävän yhteyteen sijoitetut pyörätiet on nykyään lähes kaikkien Länsi-Euroopan maiden suunnitteluohjeissa luokiteltu ryhmään "tulee välttää".

Jätkäsaaren suunnitelluista pyöräväylistä uhkaakin tulla, kuten Tea Vikstedt tässä jo totesi, vanhan, jo toimimattomaksi todetun mallin mukaisia eli käytännössä yhdistettyjä kevyen liikenteen väyliä. Niillä pyöräilijät häiritsevät jalankulkua ja jalankulkijat häiritsevät pyöräilyä. Täällä on puhuttu Kööpenhaminasta, siellä pyöräkaistat eivät kulje autoteillä vaan pysäköityjen autojen ja jalkakäytävän välissä.

3.6.2009

Kannatankin Puoskarin pontta, koska henkilökohtaisesti tiedän ja luotan, että ksv:n sisältä löytyy tarvittava suunnitteluosaaminen, jolla Helsinkiin saadaan Jätkäsaaren myötä viimein mallikaupunginosa toimiville pyöräväylille.

Ratkaisu on sekä sujuva että turvallinen niin yli 12-vuotiaille lapsille kuin kaikille muillekin pyöräilijöille, koska he eivät enää kulje autojen seassa ajoradalla eivätkä samalla jaetulla väylällä jalankulkijoiden kanssa. Pyöräkaistojen myötä autoilijat huomioivat pyöräilijät paremmin kuin jalkakäytäviksi mieltämillään kevyen liikenteen väylillä. Mikä parasta, ratkaisu on ennen muuta jalankulkijoiden edun mukainen. Tällöin pyöräilijät eivät ole enää häiritsemässä jalankulkua jalankulkuväylällä. Niinpä pyöräilyn kaksinkertaistamistavoitteen saavuttamiseksi pyöräilyn sujuvuuden huomioiminen suunnittelussa on yhtä tärkeää kuin turvallisuudenkin.

Jalkakäytävän ja pysäköityjen autojen välissä kulkevat pyöräkaistat ovat sekä sujuvin että turvallisin väylä pyöräilijöille. Lisäksi pyöräkaistat eivät sulje pois kadunvarsipysäköintiä, ne siis eivät vähennä pysäköintimahdollisuuksia, joista täälläkin on puhuttu. Koska meidän kaikkien yhteisenä tavoitteenamme on luoda Helsinkiin toimiva pyöräliikenteen ympäristö, joka on toteutettu parhaan tietouden mukaisesti, kehotan kaikkia äänestämään Puoskarin ponnien mukaisesti.

Kiitos.

Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä

Arvoisa puheenjohtaja.

Tämä pyörätiekeskustelu, joka käytiin varsin syvällisesti lautakunnassa, niin siellä ratkaistiin nyt kaavassa esitetyllä tavalla, ei merkitse sitä, että olisi jalankulun vieressä kaksisuuntaisia vaan yksisuuntaisia pyöräväyliä. Siinä mielessä ratkaisu on turvallinen, ja lautakunta ainakin keskustellessaan silloin katsoi, että tuo ratkaisu on parempi mm. lasten kannalta kuin se, että on pyöräkaista tuolla ajoneuvoliikenteen yhteydessä tai sen vieressä. Siltä osin tietenkin tämä toivomusponsi on mahdollinen tutkia vielä kerran, koska tämä on toivomus ja esittää tutkimusta, mutta haluan vain muistuttaa valtuustoa, että tätä asiaa on tosiaan lautakunnassa aika syvällisesti ja tarkkaan käsitelty ja tietenkin loppuvaiheessa sitten ratkaistaan katusuunnitelman yhteydessä.

3.6.2009

Valtuutettu Vikstedt (vastauspuheenvuoro)

Kysymyshän on nimenomaan siitä, että pääkaduille pitää suunnitella pyöräkaistat. Ne on aivan hyvin suunniteltu, mitä siellä on kortteleiden välissä ja puistossa, mutta pääkadut näyttävät siltä, että siellä kulkeminen on yhtä vaarallista kuin nykyisillä Mechelininkadulla tai Hämeentiellä.

Kiitos.

Valtuutettu Moisio

Kunnioitettu puheenjohtajamme.

Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä tuossa aikaisemmassa puheenvuorossaan oivallisesti huomautti, että vastaesitykseni oli puutteellinen, joten korjaan vastaesitykseni kuulumaan juuri siltä, mitä esityslistalla on aikaisemmin lukenut: AK- ja AL-korttelialueilla asuntojen keskikoon on oltava vähintään 75 neliömetriä. Määräys ei koske vuokra-asuntotuotantoa.

Minua ottaa vähän ehkä päähän tämä keskustelu monellakin tapaa mutta erityisesti siltä osin, että kyllä minulle politiikka on sitä, että kun kerran sanotaan jotain niin sitten se myös toteutetaan eikä sellaista, että käytetään puheenvuoroja sen puolesta, että perheasunnot ovat periaatteessa kannattavia ja autottomuus on periaatteessa kannatettavaa mutta ei tässä tapauksessa. Minä kysyn vaan, että missä tapauksessa se sitten on, koska tämä on yksittäinen suurin kaava-alue, minkä me varmaan tämän valtuuston aikana tulemme päättämään? Niitä päätöksiä pitää tehdä nyt eikä 15. päivä.

Valtuutettu Männistö (vastauspuheenvuoro)

Puheenjohtaja.

Todettakoon nyt vielä Moisiolle, että kyllä näitä päätöksiä ja niiden toteuttamista pitää edellyttää, mutta nyt puhutaan siitä keinosta, jota käytetään näiden perheasuntojen toteuttamiseksi. Itse ainakin kannatan hyvin lämpimästi sitä, että tontinluovutuksen yhteydessä voidaan asettaa hyvinkin tarkkoja edellytyksiä tapauskohtaisesti asuntojen keskimääräiselle koolle ja vieläkin tarkemmin edellyttää ei vain keskipinta-alavaatimusta vaan hyvinkin standardoitua perheasunnon mittaa, silloin kun sille on perusteet. Tai sitten voidaan

3.6.2009

kehittää uusia tapoja ohjata todella rakentamaan sellaisia asuntoja.

Mutta käytännössä tämä 75 neliön keskipinta-alavaatimus ei ole johtanut siihen, että näitä perheasuntoja tuotettaisiin, vaan on rakennettu muutama valtavan suuri kattuhuoneisto, jotka menevät vaikeasti kaupaksi, ja sitten tehdään sitä 50–60 neliön huoneistoa se koko muu talo täyteen. Tämä ei ole se, mitä me nyt edellytämme ja haluamme, kun me puhumme perheasunnoista.

Valtuutettu Ojala (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja.

Jos nyt kuulin oikein valtuutettu Moision korjatun esityksen niin ihmettelen, että ei ole kulunut kuin runsas kuukausi siitä, kun valtuusto teki päätöksen näissä asioissa, ja silloin sovittiin, että keskipinta-alatavoitetta ei sovelleta vuokra-asuntotuotannossa eikä asumisoikeustuotannossa. Nyt ilmeisesti tämä asumisoikeustuotanto puuttuu siitä valtuutettu Moision esityksestä. Päätimme myös, että ensisijaisesti tätä keskipinta-alatavoitetta ohjataan tontinluovutuksella, ja kun täällä annetaan ymmärtää, että nyt jotkut ovat siitä lipsumassa, niin tontinluovutushan on se ratkaiseva vaihe. Aivan varmasti Jätkäsaareen tulee perheasuntoja, mutta toivottavasti sinne tulee myös selkeästi kauan kaivattuja pienasuntoja. Minusta on aika kummallista, että täällä nyt väitellään siitä, aivan niin kuin nostetaan kädet pystyyn. Minusta kiinteistölautakunnassa on kaikki mahdollisuudet tontinluovutuksen osalta huolehtia siitä, että riittävä määrä perheasuntoja myös Jätkäsaareen saadaan.

Valtuutettu Kolbe (vastauspuheenvuoro)

Puheenjohtaja.

Nyt valtuutettu Männistö jälleen kerran palasi siihen teemaan, että tämä on asia, jossa pitää olla kärsivällisyyttä. Eli me olemme 150 vuotta kärsineet Helsingissä pienten asuntojen ylitarjonnasta ja ns. perhe- tai niin kuin aikoinaan sanottiin keskiluokkaisten asuntojen tarjonnasta. Tämä ei poistu kertaheitolla tai puolen vuoden mietinnän tai testaamisen jälkeen, vaan tässä tarvitaan yhteinen poliittinen tahtotila, joka selvästi oli olemassa. Ja nyt, kun on pikkuisen lamaa ja muuta, suuret ryhmät lipeävät tästä.

Muutos ei tule heti, vaan sen päätöksen takana pitää seistä ja ohjailla

3.6.2009

ja muokata se poliittinen mielipide, jolla tätä asumisen keskipinta-alaa saadaan kasvamaan. Muuten me olemme seuraavat 150 vuotta jälleen tässä yksiökierteessä, ja ei koskaan saada sitä tilannetta, että rakennuttajia ikään kuin ohjattaisiin tuottamaan edullisia mutta vähän suurempia asuntoja. Sehän on se, mikä eurooppalaisissa suurkaupungeissa on toteutunut, että perheitä ei ahdeta yksiöön vaan löytyy tilavia asuntoja.

Joku viittasi täällä, että 150 neliötä on mammuttiasunto. Kun mennään Tukholmaan, Kööpenhaminaan, Amsterdamiin, Lontooseen, se ei ole mikään mammutti vaan se on normaali perheasunnon koko. Eli tämä meidän ajattelumme on suoraan sanoen en sano mistä ruumiinosasta, mutta siinä pitäisi nyt jotenkin saada kärsivällisyys, pitkäjänteisyys ja poliittinen johdonmukaisuus aikaan. Tämä on hyvin kummallista.

Valtuutettu Rantanen (vastauspuheenvuoro)

Puheenjohtaja, valtuustotoverit.

Valtuutettu Kolbelle vain sen verran, että kun puhutaan näin isoista asunnoista niin kyllä Helsingin kohdalla varsinkin pitää koko ajan puhua myös niistä asuntojen hinnoista. Eli kellä on varaa asua missäkin neliöissä, niin se vaikuttaa siihen kysyntään siinä missä myös tarjonta, niillä on myös keskinäinen yhteys. Mutta tosi tärkeä pointti on mielestäni se, että rakennusliikkeet ilman sääntelyä tekevät vain yksiöitä ja kaksioita tai hyvin yksiö- ja kaksiovaltaista, koska siitä tulee parempi kate. Jos me haluamme perheasuntoja, meidän on sitä tavalla tai toisella säänneltävä.

Mutta tämä 75:n keskineliömääräys on minusta ihan hölmö sen takia, koska se ohjaa siihen keskineliömäärään, joka ei takaa sitä, että niitä optimikokoisia perheasuntoja tulisi. Paljon järkevämpää, jos halutaan säädellä, on tontinohjauksessa ilmoittaa, että tietty prosenttiosuus alueen asunnoista täytyy olla vähintään neljähuoneisia. Sitten rakennusliikkeet pakotetaan suunnittelemaan sellaisia pohjakaavoja, joissa voi asua perhe, vaikka se neliömäärä ei täyttäisi 125:aa tai 100:aa neliötä, vaan pystyy olemaan pienineliöisempi, täyttää kuitenkin tarpeet ja on kohtuuhintaisempi ja perheiden tavoitettavissa oleva.

Tämäntyyppistä ohjausta me tarvitsemme, mutta tästä keskustelunaiheesta ei päästä ikinä mihinkään, kun junnataan tässä keskineliöissä, joka on ihan pielessä. Koska sen tuloksena todella syntyy ylisuuria asuntoja, jotka eivät mene kaupaksi, koska rakennusliikkeet haluavat silti tehdä hirveän paljon niitä yksiöitä ja

3.6.2009

kaksioita, jotka menevät hyvin kaupaksi. Sitten ne syyttävät poliitikkoja siitä väärästä ohjauksesta.

Tässä on se ongelma. Avataan se, valta on meillä.

Valtuutettu Puoskari

Kannatan tätä Moision muutettua vastaesitystä. Tässä Penttilälle kommentoisin vielä tätä pyöräkaista-asiaa, että kyllä olin itsekin silloin kaupunkisuunnittelulautakunnassa, kun käytiin keskustelua pyöräkaistoista, mutta tässä on erittäin paljon nyt Helsingin poliitikkojen joukossa pyöräkaistoista asiantuntemus lisääntynyt vuoden sisällä, mm. Amsterdamin ja Kööpenhaminan kokemusten innoittamana. Ja esimerkiksi juuri Jarmo Nieminen on tehnyt siitä ponnin strategian yhteydessä. Eli tilanne on muuttunut, ja sinänsä olisi järkevää tutkia sitä vielä uudestaan.

Valtuutettu Könkkölä

Puheenjohtaja.

Muutama kommentti tähän kaavaan. Kiinnittäisin huomiota siihen, että meillähän vaaditaan kaavoissa, että asuntojen lattiakorkeus on katutasoa korkeammalla. Muualla kaupungissa aika monta kertaa se on 70 cm, mutta Jätkäsaarella se on nostettu metriin. Siinä on omat huonot puolensa, että taloihin sisäänpääsy käy entistä vaikeammaksi. Jos on kapeita katuja, kerrostalot kaavoitetaan aika lailla lähelle jalkakäytävää ja ensimmäinen kerros on metrin korkeudella, niin tulee vaikeuksia siitä, miten asuntoon pääsevät huonosti liikkuvat ihmiset sisälle. Kaavamääräyksissä sanotaan jossain kohtaa, että pihalle täytyy olla ainakin yksi esteetön reitti. Olisihan tietysti hyvä, että omaan kotiin olisi vähintään yksi esteetön reitti, mutta ongelma on siinä, että Helsingissä käy niin, että ne, jotka liikkuvat kaikkein hitaimmin ja huonoimmin, joutuvat kulkemaan pisimmän matkan kotiinsa. Tämä on sellainen dilemma, jota meillä ei ole kunnossa pystytty ratkaisemaan.

Kaupunkisuunnitteluvirasto teetti ? toimistolla selvityksen siitä, että miten kaavoitus vaikuttaa esteettömyyteen. Sen selvityksen sisältö oli osittain jopa rasistinen siinä mielessä, että siinä ehdotettiin, että olisi esteettömyysvapaita kaupunginosia tai kortteleita. Se olisi aika erikoista, kun tavoite on integraation ja ? syntyisi alueita tai pieniä alueita, joissa esimerkiksi liikkuminen olisi hankalaa. Tuskinpa sitä ehdotusta tullaan koskaan sellaisenaan toteuttamaan.

3.6.2009

Yksi vaihtoehtohan on, mutta se vaatii meidän talosuunnittelutamme uudenlaista asennetta, hissin sijoitus näissä kerrostaloissa, joissa ensimmäinen kerros on korkealla, sijoitetaankin ei talon keskelle vaan aika lähelle sisäänkäyntiä. Silloin läpikulkuhissillä voitaisiin ratkaista tämä ensimmäisen kerroksen liikkumisesteongelma. Mutta meillä talosuunnittelu ei ole vielä osoittanut valmiutta tähän, että tällaisia ratkaisuja voitaisiin, tai en ole nähnyt niitä vielä Helsingissä enkä oikein muuallakaan. Ajatus siitä, että on kaksi hissiä, jolla toisella pääsee ensimmäiseen kerrokseen ja toisella ylempiin kerroksiin, ei välttämättä tunnu kauhean järkevältä. En tee tästä mitään ehdotusta mutta todella kyllä toivoisin, että kaupunkisuunnittelulautakunta tulevaisuudessa ottaisi tämän asumisen esteettömyyden nykyistä vakavammin.

Myönteistä, ettei aina vain moitita, on, kuitenkin täällä kaavassa edellytetään, että kulkureitit noin yleisesti ovat esteettömiä. Se on hyvä asia.

Valtuutettu Saarnio

Arvoisa puheenjohtaja.

Näin suuren kaavan kyseessä ollessa menee keskustelu helposti aina johonkin yksityiskohtaan, nyt on puhuttu asunnoista ja asumisen tilasta, kun pitäisi samanaikaisesti myös muistaa se, että me rakennamme kokonaan uutta kaupunginosaa. Sen attraktiivisuus voisi olla juuri siinä, että se olisi uutta kaupunkiympäristöä, jossa asumisessa ei olisi vain riita perheasunnoista tai sinkkuasunnoista vaan jossa samassa talossa asuisi vauvoja ja vaareja ja joissa todella se vanha kaupunkiasumisympäristö kyettäisiin toteuttamaan uusilla ratkaisuilla ja uusissa olosuhteissa. Se loisi haasteita myös talojen suunnittelulle niin, että asuntokoot ovat muunneltavissa ym. ja ennen kaikkea liikenteessä sen, että voitaisiin turvallisesti pyöräillä pääkatuja pitkin ja esimerkiksi pysäköinnillä aiheutetut ongelmat siirrettäisiin näiltä väyliltä pois ja annettaisiin ikään kuin kevyelle liikenteelle vapaat liikkumismahdollisuudet.

Eli on todella kysymys aika haasteellisesti asiasta kaiken kaikkiaan, ja siksi mielestäni pitäisi kaikki nämä toivomusponsissa esitetyt asiat ottaa ihan tosissaan huomioon. Ja erityisesti toivoisin, että tähän pyöräilyyn liittyvä ponsi nyt otettaisiin vakavasti huomioon siinä mielessä, että meidän olemme tässä vaiheessa vielä neitseellisellä maaperällä esimerkiksi katusuunnittelussa, ja nyt kun pysäköintinormitkin ovat olemassa, niin pysäköintisuunnittelussa

3.6.2009

voidaan ottaa tämä huomioon niin, että saadaan toimiva, uusi kaupunkiympäristö.

Valtuutettu Peltola

Puheenjohtaja.

Palaan vielä tähän onnettomaan pysäköintiasiaan sen takia, että muutamilla vihreillä näytti olevan sellainen merkillinen markkinaharha, kun he puhuivat siitä, että meillä voisi olla sellaisia alueita, joissa ei olisi mitään sanottu autopaikkojen määrästä ja että markkinat voisivat sen ratkaista autopaikkojen kysynnän mukaisesti. Mutta tosiasiaassa kun taloja rakennetaan, kaupungissa kuitenkin asukkaat varsin harvoin osallistuvat talojen suunnitteluun tai rakennuttamiseen. He valitsevat niistä taloista, joita rakennuttajat ovat rakentaneet kaupungin määrittelemien normien mukaisesti. Sitä normivapautta ei siis asukkailla ole.

Sen sijaan luonnollisesti, jos pysäköintipaikat ovat kaikki kaupallisessa omistuksessa ja niitä myydään niille, joilla on rahaa niitä ostaa, niin siinä on tietynlaiset rahamarkkinat sitten olemassa, jos niitä ei sidota mitenkään mihinkään taloihin tai myöskään ihmisten pysäköintitarpeisiin. Kuitenkin olennaista on juuri se, että pystyttäisiin ottamaan pysäköintipaikoissa huomioon ne ihmiset, joilla siihen on todellinen tarve. Mainitsin jo edellisessä puheenvuorossani luonnollisestikin nämä liikuntarajoitteiset ihmiset, jotka hyötyvät auton käytöstä. Sitten meillä on sellaisia ammatteja myös, joissa ihminen joutuu päivän mittaan liikkumaan runsaasti paikasta toiseen, pitkiä matkoja ja joissa myös joudutaan kuljettamaan tavaroita. Näille ihmisille myös täytyisi sallia se, että heillä on todella mahdollisuus saada pysäköintipaikka asuntonsa läheltä eikä jostakin kaukaa, minne heidän pitää erikseen matkustaa sen auton luo, jota he välttämättä tarvitsevat työssään.

Mutta nyt tämä markkinapuhe, normivapauspuhe, se voi toimia vain sillä rahaperusteella. Rikkaat voivat ostaa autopaikkoja. Ne, jotka välttämättä niitä tarvitsevat mutta jotka eivät ole rikkaita, jäävät sitten ilman. Se ei voi olla oikea kaupungin suunnitteluperiaate. Eli normeja tarvitaan ja niiden pitää olla aika tarkkoja myös, esimerkiksi näissä tontinluovutusehdoissa voisi invalidipaikkojen lisäksi varata myös paikkoja sellaisille ihmisille, jotka työnsä takia välttämättä tarvitsevat autopaikkoja ja omaa tai muuten jatkuvassa käytössä olevaa autoa.

Tästä perheasuntoasiasta on puhuttu paljon, ja tämäkin on jatkossa

3.6.2009

hyvin tärkeä asia näissä tontinluovutuksissa. Minä en voi ymmärtää sitä, että ne, jotka kannattava tätä 75 neliön säätelyä kaavassa, jättävät siitä pois nämä vuokra- ja osaomistusasunnot, koska meillä on hyvin paljon kaupungissa perheitä, joilla ei ole mahdollisuutta hankkia vapaarahoitteista omistusasuntoa ja jotka todella tarvitsisivat isompaa perheasuntoa. Myös näissä vuokra- ja osaomistusasunnoissa täytyy turvata se perheasuntojen määrä ja vielä monipuolinen perheasuntojen määrä. Helsingissä on nykyään runsaasti myös todella monilapsisia perheitä. Itse asun Myrskyläntiellä, jossa ei kyllä... Taitaa olla tällä hetkellä nelilapsinen perhe suurin, mutta meidän kadullemme pysäköi jatkuvasti lestadiolaisia perheitä, joissa lapsia on erittäin runsaasti. Ja nämä perheet luonnollisesti myös tarvitsisivat vähän isompia asuntoja kuin mitä esimerkiksi vuokra-asuntokannassa tällä hetkellä on kaupungilla tarjota.

Kaavoituksella ei voi todellakaan ratkaista kaikkia asioita, rahoitus on aivan keskeinen sekä välttämättömän henkilöautoliikenteen turvaamiseksi että välttämättömän, kunnollisen asumisen turvaamiseksi.

Me mummot ja vaarit tuossa keskustelimme keskenämme siitä, että kun me 70-luvulla yritimme ajaa näitä samoja asioita, joista tänään on täällä runsaasti puhuttu, niin on erittäin ilahduttavaa, että ne ovat näin voimakkaasti nämä tavoitteet esillä, vaikka nyt sitten valtuuston enemmistö ei esimerkiksi tässä pysäköintipaikka-asiaassa halunnut vielä riittäviä toimenpiteitä kuitenkaan turvata. Mutta edistytty on aika paljon, silloin 70-luvulla jäimme aina todella surkeasti häviölle sekä ryhmissämme että myös valtuustossa, kun yritimme ajaa vähempiautoista kaupunkia.

Valtuutettu Huru

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut ja muut salissa läsnä olevat.

Kuten täällä on aikaisemmin jo mainittu monta kertaa, että kyseessä on tällainen merkittävä kaava, niin olisi ilahduttavaa, että tämä monimuotoisuus näkyisi todellakin muuallakin kuin tällaisin monikulttuurisin elementein talojen seinillä, ja tarkoitan tällä nimenomaan näitä neliökokoja, että sitä ei rajattaisi liian tiukasti tämän 75 neliön ympärille vaan ne olisivat tosiaan, että löytyisi pienempää ja suurempaa asuntoa, että siellä voisivat asua niin ikäihmiset, opiskelijat kuin lapsiperheet.

Palatakseni takaisin tähän pysäköintialueasiaan, niin huolimatta siitä,

3.6.2009

että vaikka maan allekin rakentaminen olisi kalliimpaa, niin ehkä se antaisi ilmavuutta näille kaduille ja voitaisiin toteuttaa paremmin tämä pyörätieratkaisu. Täällähän esitettiin, Mari Puoskari esitti tätä, että nämä pyörätiet olisi erillisesti merkattu omiksi alueikseen, mikä on vähän erilainen kuin täällä sivulla 13 oli tällainen, että pyörätiet olisivat omilla kaistoillaan autoliikenteen yhteydessä. En kannata sitä, että ne olisivat autoliikenteen yhteydessä, koska oli se sitten polkupyörä-jalankulkija, polkupyörä-autoilija, niin jos tulee reisimurtuma, niin senkin korjaaminen maksaa useita tuhansia euroja puhumattakaan muista kuluista toimenpiteen lisäksi. Eli kannatan Mari Puoskarin ehdotusta.

Valtuutettu Kolbe

Puheenjohtaja, valtuutetut, ystävät ja kaupunkikulttuuria arvostavat henkilöt läsnä olleista.

Tässä kaavassa on nyt puhuttu paljon asumisesta ja autoista, nyt ehkä voidaan siirtää keskustelua vähän muuallekin, autotallien ja asuntojen ulkopuolelle, nimittäin kaduille, aukioille ja puistoalueille. Todettakoon, että tässä esityksessähän kauniisti todetaan, kuinka kaupunkikuvallisissa ratkaisuissa lähtökohtana on keskustaan liittyvien vanhojen asuinalueiden henkilö, meren läheisyys ja satama-alueiden muistumat. Tämä on kaikki kauniisti ja hyvin ilmaistu, mutta henki ei riitä, pitää saada myös sellainen toteutus, joka uusintaa, nykyaikaistaa ja siirtää ikään kuin 2000-luvulle Helsingin kovin arvostetun kantakaupunkiasumisen.

Kantakaupunkiasumiseen kuuluvat myös toimivat puistoalueet, ja tässä yhteydessä voin kiitollisuudella todeta, että kaupunki on viime vuosina pieteetillä ja arvokkaasti ja perinnettä komealla tavalla kunnioittaen tehnyt lukuisia vanhojen puistojen uudelleen suunnitteluja ja toteutuksia. Omassa kotikaupunginosassani Ritaripuistikko ja Liisanpuistikko ovat suurenmoisia esimerkkejä tästä puistojen, siis hienojen historiallisten puistojen elvyttämisestä.

Todettakoon nyt, että tässä kaavassa nostetaan esiin tai siellä on erittäin keskeisenä elementtinä tämä ns. Hyväntoivon puisto, joka käärmemäisesti tai orgaanisesti, miten vain, jakaa tämän alueen ja toimii aivan keskeisenä viherelementtinä. Tässä yhteydessä on syytä palauttaa mieliin se, minkälaisia kantakaupungin puistot ovat. Ne eivät ole siis mitään aitoja luonnontilassa olevia metsikköjä tai viheralueita, vaan helsinkiläiset puistot, joista malliesimerkkinä nämä kaksi äsken mainittua ja tietenkin Esplanadin puisto, edustavat juuri kaupunkikulttuuriin kuuluvaa komeaa, suunniteltua tapahtumapuistoa,

3.6.2009

jossa vanhat puut, niin kauan kunnes Helsingin metsurit eivät pääse niitä poistamaan ylenpalttisesti, rajaavat tätä puistotilaa, joka on muodostunut kansalaisten kohtaamispaikaksi kahviloittensa, markkinatapahtumiensa, taide- ja muistomerkkiensä ansiosta, ja kuten Espa, ovat keskeisiä mielenosoitusten ja erilaisten kaupunkilaisten happeninkien tapahtumapaikkoja. Siis puistot elävät omalla tavallaan ja tuottavat kaupunkilaisuutta, kaupunkikulttuuria ja ikään kuin urbaania identiteettiä.

Olemme nähneet, miten tämä ns. Hyväntoivon puisto on muodostunut viime vuosien aikana. Siitä on järjestetty oma kilpailunsa, jossa esiin nousi aika lailla tällaista, miten sanoisin, vapaan luonnon innostamaa puistosuunnittelua ja jossa nimenomaan tällainen luonnonläheisyys oli nostettu esille. Se on kaikki tärkeää ja hyvää, mutta korostaisin kuitenkin sen tärkeyttä, että jatkaisimme Hyvän toivon puistossa nimenomaan tätä kantakaupungille tunnusomaista kulttuuri- ja tapahtumapuiston suunnittelua. Näissä merkeissä esitänkin seuraavan toivomusponnen:

Hyväksyessään tämän suunnitelman kaupunginvaltuusto edellyttää, että Jätkäsaareen tuleva Hyväntoivon puisto suunnitellaan siten, että siitä tehdään urbaani tapahtumapuisto, joka houkuttaa myös muita kuin alueen asukkaita.

Näkisin, että tässä on aivan suurenmoinen mahdollisuus todellakin nyt rakentaa keskeinen, keskeinen viheralue, jossa yhdistyy tämä merellisyys, yhdistyy tiheä kaupunkimainen asuminen ja jossa voisi juuri tätä taiteiden, muistomerkkien kautta tapahtuvaa raamittamista, kahviloita, mahdollisia liikuteltavia erilaisia anniskelupisteitä ja sillä tavalla tuoda ikään kuin tämä keskieuropalaisista kaupungeista, Berliini, Amsterdam ensimmäisenä mielessä, liittyvät kulttuuria ja yhteisöllisyyttä luova puisto nyt Jätkäsaareen.

Valtuutettu Pakarinen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Jätkäsaari on ainutlaatuinen tilaisuus antaa pysyvä kädenjälki kaupunkikuvaan hyvässä tai pahassa, toivottavasti hyvässä. Kyllä minuakin se liikenne huolettää, mistä äsken puhuttiin. Ja erityisesti huolestuttaa kaavassa Länsisataman matkustaja- ja tavaraliikenne, joka kasvaa koko ajan. Jo nyt sekä yksityinen että julkinen liikenne ruuhkautuvat alueella. Liikennemääräthän eivät ole tasaisia vaan

3.6.2009

keskittyvät alusten lähtö- ja saapumisaikoihin. Länsiväylän ja Ruoholahden liikenne tulee samaan sumaan kuin Jätkäsaaren liikenne. Niinpä liikenteen toimivuus alueella vaatiikin erittäin hyvää suunnittelua.

Alun perin varmasti kaavaa laadittaessa oli mielessä tuo keskustatunneli, johon liikennettä olisi ohjattu, ja sitä kyllä tässä yhteydessä kovasti ikävä tulee. Toivoisin kuitenkin sitten, että panostaisimme tähän joukkoliikenteeseen nimenomaan niiden matkustajien osalta, jotka tulevat näillä matkustajalaivoilla, mahdollisimman moni mäyräkoiransa tai sixpackinsa kanssa menisivät joukkoliikenteellä. On erinomaista, että raitiovaunuliikenne on omalla kaistallaan, ja toivoisin tosiaan, että siihen mahdollisimman nopeasti pystyttäisiin panostamaan. Niinpä teenkin seuraavan ponsiehdotuksen:

Hyväksyessään Jätkäsaaren asemakaavan kaupunginvaltuusto edellyttää, että raitiovaunulinjan rakentamista Länsisataman matkustajaterminaalista Kamppiin nopeutetaan.

Kiitos.

Valtuutettu Vapaavuori

Kunnianarvoisa herra valtuuston puheenjohtaja, ärade ordförande.
Hyvät ystävät.

Aion puhua täällä vain yhdestä asiasta, lempiaiheestani, 75 neliöstä. Se on erittäin hyvää tarkoittava ajattelutapa. Se on niin hyvää tarkoittava määräys, että minäkin olen sitä joskus kannattanut. Se on valtavan hyvää tarkoittava. Mutta kuten täällä valtuutettu Rauhamäkikin jokin aika sitten sanoi, niin kun asioihin perehtyy tarkemmin, voi joskus myöntää olleensa väärässä.

Perusteluja tämän 75 neliön keskipinta-alamääräykselle tietenkin käytetään useita. Yksi yleisimpiä on se, että meidän pitää asumisväljyyttä lisätä. Uskallan väittää, että vain Neuvostoliitossa ja muissa suunnitelmatalouksissa kuviteltiin, että hallinnollisin määräyksin määritellään asumisväljyyttä. Asumisväljyys ja sen kehitys liittyy yleiseen kansakunnan vaurastumiseen, siihen kysymykseen, kuinka paljon käytettävissä olevista tuloista ja varoista halutaan käyttää asumiseen, jonkun verran rakennuskustannuksiin ja tämäntyyppisiin asioihin. Valtuutettu Kolbe sanoi, että Tukholmassa ja Kööpenhaminassa ja muualla 150 neliön kämppä on ihan arkielämää. Näin varmaan onkin, mutta melkeinpä uskallan lyödä vetoa valtuutettu

3.6.2009

Kolben kanssa, että Tukholmassa tähän ei olla päästy tällaisilla hallinnollisilla määräyksillä, vaan kyllä se on ollut seurausta pitkästä historiallisesta kehityksestä ja siitä, että vaurautta on siinä valtakunnassa kerätty monia satoja vuosia ennen kuin Suomessa.

Arvoisa puheenjohtaja.

Hallinnollisin määräyksin ei voida lisätä asumisväljyyttä.

Toinen perustelu on ollut se, että halutaan asuntoja lapsiperheille ja perheille soveltuvia asuntoja. Tämä on kaunis ajatus. Yleensä sitten sen jälkeen tulee, että ”, koska haluamme pitää huolta hyvistä veronmaksajista ja että he eivät kaikki muuttaisi naapurikuntaan”. Mutta koska tämä on sellainen perustelu, joka jokaisessa kunnassa on arkipäivää mutta joka ei ole poliittisesti korrektia sanoa ääneen, niin sitä ei tietenkään julkisesti kerrota.

Niin tai näin, ihan hyvää tarkoittava tavoite kaupungin kannalta ja tietenkin perheiden kannalta. Mutta tosiasia on se, että ei tällainen määräys palvele tällaista tarkoitusta. Tosiasia on se, että noin 50 % kaikista talouksista Helsingissä on yhden hengen talouksia ja koko maassakin pitkälti yli 40 %. Tosiasia on myös se, että kahden hengen talouksia on sen lisäksi valtava määrä. Tosiasia on se, että keskimääräinen ruokakuntakoko on Suomessa 30 vuodessa pudonnut kolmesta kahteen. Ihan varmoja emme voi olla siitä, mitä jatkossa tapahtuu, mutta todennäköistä on se, että keskimääräinen ruokakunta tai perhekokoo tulee entisestään pienenemään.

Me emme voi tietää, että kuinka tämä sinkkuuntuminen vielä lisääntyy, täydellä varmuudella. Me emme voi tietää, miten tulevaisuudessa, minkä ikäisinä ihmiset muuttavat yhteen, kuinka paljon he eroavat ja näin poispäin. Mutta tosiasia on myös se, että kun me puhumme yhden hengen talouksista, niin kysymys ei ole ensi sijassa valtuutettu Puoskarin tapaisista nuorista kauniista naisista vaan enemmänkin valtuutettu Asko-Seljavaaran kaltaisista vanhemmista kauniista naisista, koska siitä me voimme olla varmoja, että tämä väestö ikääntyy ja meillä on yhä enemmän ja enemmän yksinäisiä vanhuksia.

Ja kun me puhumme siitä, että kuinka iso osa on yhden hengen talouksia, niin kysymys on vielä enemmän kuin siitä, että nuoret pariutuvat myöhemmin, muuttavat myöhemmin yhteen ja siitä, että ne eroavat enemmän, vielä enemmän siitä, että meillä on enemmän ja enemmän vanhuksia.

Kyllä kai kuitenkin kaupungin lähtökohtana pitäisi olla se, että tuotetaan

3.6.2009

asuntoja tarvetta vastaavasti ja otetaan huomioon tietyt tosiasiat, minkä kokoisia perheitä meillä ylipäänsä on. Tämä 75 neliön keskipinta-alamääräys tarkoittaa suomeksi sanottuna sitä, että jos rakennusyhtiö haluaisi rakentaa 40 neliön asunnon, koska siitä on valtava pula tässä kaupungissa, niin he saavat rakentaa sen vain, jos he rakentavat myös 115 neliön asunnon, koska niiden keskiarvo on 75 neliötä. Kun näille 115 neliön asunnoille ei ole samanlaista kysyntää kuin niille 40 neliön asunnoille, niin se yhtiö päättää käytännössä, ettei se rakenna kumpaakaan, koska se ei ole taloudellisesti kannattavaa.

Käytännössä tämä 75 neliön keskipinta-alamääräys on yksi merkittävimmistä syistä sille, että Helsingissä on rakennettu niin vähän. Sitten se johtaa myös siihen käytännön elävässä elämässä, joka siis tarkoittaa sitä, että ei synny asuntoja sen paremmin niille pieniä asuntoja tarvitseville, jotka niitä eniten kaipaavat, eikä myöskään niille perheille, joille yritetään niitä asuntoja saada aikaiseksi. Sitten monet yhtiöt myös optimoivat ja laskevat, että mitä tässä kannattaa tehdä ja menevät siihen, että kaikki on kohtuullisen lähellä sitä 75 neliötä, joka myöskään ei palvele arkielämän tarpeita. Jälleenkään ei tule asuntoja niille, jotka niitä eniten tarvitsevat, eli pieniä asuntoja, eikä sitten niitä isoja asuntoja, joita perheille kannattaisi.

Tämä on puhdasta suunnitelmataloutta, jolla tavalla ei voi elävää elämää johtaa. Se johtaa harhaan ja se johtaa väärin johtopäätöksiin. Silti olen sitä mieltä, että ei tätä ihan puhtaasti markkinoidenkaan armoille voi laittaa. Sellainen riski on ainakin teoriassa olemassa, että kaikkein parhaimmille paikoille, ellei säädeltäisi ollenkaan, rakennettaisiin vain 40–45 neliön pieniä asuntoja, joista on kaikkein eniten pulaa. Eikä sekään ole kaupungin kannalta järkevää. Varsinkin paremmilla paikoilla tulee ihan liian yksipuolista asumisrakennetta.

Jollain tavalla tätä tietenkin pitäisi pystyä lähestymään älyllisemmin, ja niin yllättävää kuin se kaikille onkin, kaikkein eniten minulle itselleni, olen päätenyt tässä pohdinnassa tismalleen samaan lopputulokseen kuin valtuutettu Rantanen. Jos tätä halutaan jollain lailla säännellä, jos tätä on pakko säännellä, niin on huomattavasti älyllisempää, elävän elämän realiteetit ja liiketaloudelliset realiteetit huomioon ottavampaa se, että määritellään esimerkiksi, että tietty prosenttiosuus asuntojen lukumäärästä pitää olla perheille soveltuvia.

Sitten se prosenttiosuus voi olla joko se prosenttiosuus, joka on tämänkokoisten perheiden todellinen prosentuaalinen osuus kaupungin asujaimistosta tai sitten vaikka pikkuisen sitä enemmän, jos me haluamme mennä siihen suuntaan. Mutta se antaa sellaista joustavuutta, joka ottaa huomioon sen, miten markkinatalous faktisesti

3.6.2009

käyttäytyä ja toimii. En nyt aio muodollisesti kannattaa mutta näin henkisesti kannatan sitä pontta, jonka valtuutettu Rantanen täällä kohta tulee esittämään, jossa lähdetään tästä tulokulmasta.

(Puheenjohtajan välihuomautus.)

Kiitos, puheenjohtaja. Seitsemän jälkeen tulee kahdeksan, mutta yritetään lopettaa ennen sitä.

Arvoisa puheenjohtaja.

Tällaisilla hallinnollisilla määräyksillä ei voida parantaa asumisväljyyttä, mutta sillä voidaan vähentää asuntotuotantoa kokonaisuudessaan, joka on yksi suurimmista ongelmista. Kaiken lisäksi sillä voidaan itse itseään ikään kuin potkia nilkkaan ja johtaa siihen, että ei saada sen paremmin niitä asuntoja, joita oikeasti tarvittaisiin eikä niitä asuntoja, joita haluttaisiin tähän kansakuntaan. Sen takia tällainen suunnitelmatalouden jäännös pitäisi lopullisesti poistaa Helsingin kaupungin välinevarastosta. Mutta kuten sanottu, ihan puhtaasti markkinoiden ehdoillekaan tätä ei pidä laittaa, ja sen takia pitää kehittää älyllisempiä menetelmiä, joilla pyritään ohjaamaan siihen, että tulee sosiaalisesti ja sosioekonomisesti eheitä ja monipuolisia asuinalueita.

En myöskään voi olla ihmettelemättä sitä, kuinka rajusti aidosti rikkaiden ihmisten puolella Vihreät tässä harjoituksessa ovat. Varsinkin, kun rakennetaan kantakaupunkiin, niin kyllä se vain niin on, että aika harvoilla lapsiperheillä on oikeasti varaa ostaa vapaarahoitteisia asuntoja, jotka ovat 90, 100, 110, 120 neliötä, joita tämä määräys käytännössä tarkoittaa, kantakaupungista, joka johtaa sitten siihen, että kun vuokra-asuntopuolella tästä on luovuttu, jossa on ymmärretty tämä ja kun omistusasuntopuolella ei olla, se tarkoittaa käytännössä kyllä sitä, että tämä on se tapa, jolla Vihreät oikeasti haluavat ajaa keskiluokan pois Helsingistä ja pitää huolen, että täällä on vain niitä, jotka pääsevät valtion tukemiin vuokra-asuntoihin sekä sitten aidosti varakkaita ihmisiä. Minä ainakin toivoisin, että suomalaiselle keskiluokallekin löytyisi perheasuntoja Helsingistä.

Valtuutettu Rätty

Arvoisa puheenjohtaja.

Hyvä ystäväni ja arvostamani valtuutettu Vapaavuori juuri tyhjensi pajatson tämän 75 neliön osalta, ja ehkä vähän pilkin. Mutta olin

3.6.2009

ajatellut sanoa muutaman sanan tästä 75 neliöstä, jätän sen hyvin vähäiselle. Sitten olin ajatellut puhua hieman pyöräkaistoista, mutta ennen sitä, ennen kuin unohdan, kannatan valtuutettu Asko-Seljavaaran ja valtuutettu Pakarisen tekemiä ponsia. 75 neliöstä olen täsmälleen samaa mieltä edellisen puhujan kanssa ja myös arvostetun valtuutettu Rantasen kanssa, joka ilmeisesti on poistunut paikalta.

Välihuuto!

Ai ei ole, se jonottaa jo, hyvä. Joka tapauksessa olen täsmälleen samaa mieltä siitä, että tämä hallinnollinen päätös siitä, että pyrimme aina, kaikkialla 75 neliön keskipinta-alaan, ei ole toiminut sillä tavalla kuin olemme toivoneet. Vaikka täällä on sanottu, että pitää olla linjakas ja olla sen takana, mitä aikaisemmin on päättänyt, niin kyllä inhimillisyyteen ja politiikkaan kuuluu myös se, että tehdään päätös, sitten katsotaan, millä tavalla se toimii ja sen jälkeen voidaan arvioida ikään kuin tilannetta uudestaan.

Ja niin kuin täällä todella on aikaisemmin sanottu, kun ei ole ikään kuin saatu sitä tulosta, mitä ollaan haluttu, niin nyt on minusta kyllä järkevää katsoa tätä suuntaa uudestaan. Sitä paitsi, valtuustohan jo katsoi tätä suuntaa uudestaan, ihan muutama viikko sitten tässä samassa salissa käytiin keskustelua niistä linjoista MA-ohjelman toteutumisselvityksen yhteydessä, että millä tavalla tästä jatketaan, ja silloinhan valtuusto päätti, että näitä ei enää automaattisesti merkitä kaavaan. Nyt me riitelemme siitä, että pitäisi automaattisesti merkitä tämä kaavaan, ja se on minusta aivan uskomatonta, että juuri päätettiin tästä asiasta ja nyt ollaan tässä samassa tilanteessa.

Joka tapauksessa on merkittävää se, että perheet asuvat Helsingissä mutta 75 neliön keskipinta-alavaatimus ei heitä tänne tuo sen enempää. Tarvitaan pihoja, tarvitaan palveluita, kaikkea muuta sellaista, joka perheitä täällä pitää.

Sitten pyöräkaistoihin. Kannatan ajatusta siitä, että pyöräkaistoja selvitetään ja kokeillaan tällä alueella. Jätkäsaaren alue on hyvää kantakaupungin aluetta, lähellä ydinkeskustaa, hyvä alue pyöräilylle ja hyvä alue liikkumiselle. Asia on ehdottomasti selvittämisen arvoinen.

Valtuutettu Rantanen

Puheenjohtaja, valtuustotoverit.

Laura Rätty on ymmärtänyt väärin; ei täällä riidellä nyt siitä, merkitäänkö

3.6.2009

se automaattisesti vai merkitäänkö se nyt nimenomaan tässä erityisessä tapauksessa, ja tässä on tietysti se ero. Sen takia sitä on täällä monet esittäneet, koska on ajateltu, että nimenomaan Jätkäsaari on alue, joka sopii perheille erityisen hyvin. Mutta niin kuin sanoin jo aikaisemmin kommenttipuheenvuorossa, niin vaikka kannatan tätä sääntelyä syistä, jotka liittyvät siihen, että rakennusliikkeet, niiden ei kannata tehdä isoja perheasuntoja, kun kate ja kysyntä on niin kovaa näissä kaksioissa, niin silloin tarvitsee jonkinsortista sääntelyä, mutta en ole tyytyväinen siitä keskineliöpinta-alavaateesta, koska siitä seuraa juuri niitä ongelmia, joita ministeri Vapaavuori ansiokkaasti esitteli täällä, että päästäkseen niihin neliöihin melkein kaikki ratkaisut ovat sellaisia, ettei synny juuri niitä asuntoja, joita haluamme. Ja juuri tästä meidän pitäisi päästä eroon.

Vihreiden esitys ei suinkaan tietenkään lähtenyt siitä, että haluttaisiin tukea rikkaita tai että siinä olisi joku tällainen sosiaalipoliittinen väärä viesti. Se hyvä viesti on se, että halutaan nimenomaan niitä perheasuntoja näille alueille, jotka muodostuvat kantakaupungin kylkeen ja ovat nimenomaan perheille hyvin soveltuvia. Mutta minun mielestäni parempi tulos syntyy sillä lailla, että säädellään muita asioita. Minä olen tehnyt tämän ponnen, jota etukäteen joku ehti kannattaa, toivottavasti jälkikäteenkin muodollisesti joku. Se kuuluu näin:

Kaupunki selvittää, voisiko perheasuntojen rakentamista edistää minimikeskipinta-alaa säätelevän normin sijaan määrittelemällä esimerkiksi tontinluovutuksessa tietty minimimäärä huonemäärältään perheille soveltuville asunnoille.

Mikä tarkoittaa käytännössä sitä, että mietittäisiin aluekohtaisesti, mikä on se perheasuntojen tarve sinne ja määriteltäisiin se tontinluovutuksessa huoneluvun mukaan. Näin ohjattaisiin rakennusliikkeitä tekemään ei pelkästään isoja asuntoja vaan huonelukumäärältään runsaampia asuntoja ja miettimään pohjakaavoja, joissa ne neliöt on tehty mahdollisimman tehokkaasti.

Tällä hetkellä rakennussuunnittelussa ja asuntosuunnittelussa on tiettyä klappia siinäkin, ettei suunnitella yhtä tehokkaasti ja hyvin perheasuntoja kuin 50-luvulla. Silloin huonestandardi oli pienempi, jolloin jouduttiin tekemään huomattavan paljon tarkempaa suunnittelutyötä. Itse asun 50-luvulla suunnittelussa asunnossa, joka soveltuu verraten pienestä neliömäärästä huolimatta erittäin hyvin perheasumiseen. Vastaavalla neliömäärällä nykysuunnittelulla on mahdoton asua neljähenkisen perheen niin kuin meidän perheen.

3.6.2009

Kysymys on suunnittelussa, me pystymme tämäntyyppisellä huonelukuhjauksella saamaan perheasuntoja, jotka ovat myös hankintahinnaltaan, neliöiltään maksukykyisempiä laajemmalle ihmisjoukolle kuin mitä silloin, jos puhutaan näistä pelkistä neliöistä. Ja varsinkin kun puhutaan niistä keskineliöistä, jotka johtavat siihen, että perheasunnot ovat vielä verrattoman suuria, koska niillä kompensoidaan sitten pienten asuntojen määrää. Kaikkienensa näin.

Eli tällainen ponsi, ja vielä muistaessani kannatan Laura Kolben tekemää pontta, sitä en perustele erikseen, Laura perusteli sen ihan riittävän ansiokkaasti.

Kiitoksia.

Valtuutettu Ebeling

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät kaupunginvaltuutetut.

Haluan käsitellä kahta asiaa, joista ensimmäinen liittyy valtuutettu Rantasen toiseen puheenvuoroon ja toinen liittyy valtuutettu Rantasen ensimmäiseen puheenvuoroon. Odotin mielenkiinnolla, kun hän kävi juuri puhumassa kolmannen kerran, että tuleeko siitäkin vielä jotakin kommentoitavaa, mutta siihen ei tullut, muuta kuin yksi pieni kohta tulee lopulta siihenkin.

Mutta valtuutettu Rantanen mielestäni ansiokkaasti ilmaisi jotain sellaista, mitä itsekkin mietin. Kun nykyisin tilanne vaikuttaa johtavan siihen, että rakennusliikkeet tekevät joitakin huomattavan suuria asuntoja saavuttaakseen keskiarvovaatimuksen, niin miksi emme edellytä, että koko jakauma on toivomamme. Kuitenkin valtuutettu Rantanen mielestäni väärin asetti vastakkain 75 neliömetrin keskiarvovaatimuksen ja asuntojakauman tarkemmin ohjaamisen. Ei kai 75 neliömetrin keskiarvovaatimus estä meitä tontinluovutuksen yhteydessä määrittelemästä tarkemmin, miten tämä keskiarvo tulee saavuttaa?

Mielestäni on tärkeää, että emme unohda niitä ongelmia, joiden johdosta 75 neliömetrin keskiarvovaatimus syntyi. Helsingissä asutaan kansainvälisesti ahtaasti. Helsingin asuntotarjonta vaikuttaa ilman muuta asumisväljyyteen, ja vuodessa rakennetaan hyvin vähän asuntoja. Tosiasia on se, että suurin osa 10 vuoden kuluttua täällä tarjolla olevista asunnoista on jo rakennettu tähän päivään mennessä. Toinen keskeinen seikka oli se, että lapsiperheille ei löytynyt riittävästi kohtuuhintaisia asuntoja. Tiedän itsekkin kovasti meidänkin perheen

3.6.2009

etsineen sopivaa asuntoa, ettei jouduta muuttamaan pois Helsingistä.

Jos 75 neliömetrin vaatimuksesta luovutaan ennen kuin on saatettu uusia päätöksiä aikaiseksi, jotka säätelevät tarkemmin sitä, että tulee riittävästi näitä vaikka pienempiä perheasuntoja, niin pelkään sitä, että rakennusliikkeet käyttävät tätä tilannetta hyväkseen ja tämä tilanne ei tule korjaantumaan. Kannatan kuitenkin valtuutettu Rantasen esittämää pontta, se tästä kolmannelta puheenvuorosta. Se oli hyvä ponsi, ja toivon, että sieltä löytyy meille jatkossa vastaus.

Sitten toinen asia, johon haluan puuttua, oli se valtuutettu Rantasen ensimmäisestä puheenvuorosta. Mielestäni Vihreät ovat oikeassa, kun he haluavat käyttäjä maksaa -periaatteen soveltamista autopaikkoihin. Tällainen tapa lähestyä kysymystä autojen käytöstä on mielestäni paljon hedelmällisempi kuin pelkkä pyrkimys vaikeuttaa auton käyttöä. Periaate siitä, että se, joka aiheuttaa kulut, myös maksaa sen, on minusta yleisesti hyväksyttävä periaate. Pidän kuitenkin tärkeänä, että tätä periaatetta ei käytetä ainoastaan tässä kysymyksessä ja että Vihreät ja myös muut valtuustoryhmät ymmärtäisivät tämän periaatteen yleisemminkin. On paljon sellaisia asioita, joissa joudutaan maksamaan sellaisesta toiminnasta, jota ei haluttaisi maksaa tai jopa sellaisesta toiminnasta, jota vastustetaan henkeen ja vereen. Itsekin tiedän ainakin joitakin asioita, joihin en haluaisi veromarkkojeni kuluva. Taisi tulla oikea asia sieltä jo etupenkistä, jos huulilta luin sen oikein.

"On asioita, joihin meidän verkkomarkkojamme..." käytetään vastoin meidän tahtoamme, ja toivon, että tämä periaate ei olisi käytössä vain tässä autopaikkakysymyksessä, vaikka se on minusta perusteltu kyllä siinäkin.

Kiitos.

Valtuutettu Ojala

Arvoisa puheenjohtaja.

Ensinnäkin minäkin olisin halunnut kannattaa valtuutettu Rantasen toivomuspontta. Mutta noin kaiken kaikkiaan tämä on taas mielenkiintoinen keskustelu, en muista kuinka mones tämä on, josta me tästä keskipinta-alaa, 75 neliön tavoitteesta täällä keskustelemme. Alkaa olla aika sanoisiko välillä vähän turhauttavaa. Toivottavasti se ei ole se ainoa, mistä me kannamme huolta täällä. Täällä on puhuttu kyllä, että kohtuuhintaista asuntotuotantoa tänne tarvitaan ja sitä pitäisi saada, jotta perheet voisivat sitten asua niissä isoissa asunnoissa,

3.6.2009

mutta valitettavasti näköpiirissä ei ole sellaisia muutoksia, jotka niitä kohtuuhintaisia asuntoja tänne toisivat.

Vasemmistoliittohan on johdonmukaisesti kritisoinut tätä yleistä keskipinta-alatavoitetta. Se ei suinkaan tarkoita sitä, että me emme haluaisi ja kannattaisi sitä, että saamme perheasuntoja, mutta me olemme myös sitä mieltä, niin kuin on Keskuskauppakamari ollut jo johdonmukaisesti pitkän aikaa, että jos tänne halutaan työvoimaa, tavallisia duunareita tekemään ostoskeskusten kassoilla ja muilla töitä, niin me tarvitsemme myös niitä pienempiä asuntoja.

Minusta ne linjaukset, jotka me teimme täällä huhtikuussa valtuustossa, olivat hyviä ja niitä pitäisi käyttää, ja niitä pitää käyttää myös Jätkäsaarella. Olisi helppo tehdä sellaisia laskelmia, minä tuossa joutessani vähän kirjailin, että jos nyt ajatellaan, että 248 000 kerrosneliötä asumiseen on tuolla Jätkäsaarella, niin jos halutaan tontinluovutuksessa niin sinne saadaan kyllä vajaa tuhatkunta noin 100 neliön ja ylikin 100 neliön asuntoa, ihan kepeästi. Jos halutaan niitä pienempiä jopa 75 neliöön, niin niitä saadaan parituhatta vähintään. Eli kyllä sinne saadaan myös runsaasti perheasuntoja, jos vain halutaan. Se, että ollaan luopumassa kaavamerkinnästä, niin se ei perheasuntoja aseta mitenkään vaaraan.

Mutta minä olen vähän huolissani siitä, että todellakin tämä keskustelu on niin yksipuolista. Valtuutettujen lokeroihinhan oli jaettu varsin mielenkiintoinen raportti "Välimallin asumismuotojen nykytila ja tulevaisuuden näkymät pääkaupunkiseudulla". Tämä varmaan tulee olemaankin se ja tässä taloudellisessa tilanteessa, että nämä välimallin eri asunnot lähtevät liikkeelle, ja näinhän se on hyvä, niinhän me olemme MA-ohjelmassakin näitä linjanneet, asumisoikeusasuntoja, hitas-asuntoja, osaomistusasuntoja jne. Mutta ennen kaikkea olen kyllä vähän huolissani näistä vuokra-asunnoista ja nimenomaan pysyvistä vuokra-asunnoista.

Sen takia, kun ajattelemme nyt vaikka tätä Jätkäsaartakin, joka on kaavoitettu tai lähtökohtana on se, että sinne rakennetaan MA-ohjelman mukaisesti asuntoja, niin kun nyt sitten on, niin kuin asuntoministeri, valtuutettu Vapaavuori hyvin tietää, niin nyt on nämä uudet vuokra-asunnot, joita ei tarvitse pitää vuokratyössä kuin ehkä vain 5 vuotta. Ja minä uskon, että nämä houkuttelevat juuri rakennuttajia Jätkäsaarella erityisesti. Ja me hyväuskoisesti tietenkin ajattelemme, että on hienoa, että me saamme sinne nyt vuokra-asuntotuotantoa sen MA-ohjelman mukaisesti, ja 5 vuoden kuluttua ne eivät enää olekaan vuokra-asuntokäytössä.

3.6.2009

Minua huolestuttaa tämä paljon enemmän kuin se, että täällä kiistellään tuntikausia 75 neliön keskipinta-alasta, koska me tiedämme aivan hyvin, että silloin se muuttuu aivan olennaisesti se rakenne siellä. Kenellä sitten on varaa ostaa niitä...

Välihuuto!

Kyllä niin varmaan menee jossain vaiheessa kaupaksikin. Eli minä toivoisin myöskin, että jatkossa kun täällä näitä asuntopoliittisia keskusteluja käydään, jotka ovat tärkeitä, niin kannettaisiin myös huolta siitä, että onko meillä jatkossa sellaista vuokra-asuntokantaa, joka olisi pysyvästi vuokra-asutuksessa.

Valtuutettu Kolbe

Kiitos, puheenjohtaja.

En malta olla vastaamatta valtuutettu Vapaavuorelle ja vähän valtuutettu Ojalallekin näistä 75 neliötä, mitä se edustaa. Olen kyllä sitä mieltä, että kysymys on erittäin tärkeästä asiasta, jolla on todella ratkaiseva merkitys siihen, minkälaisia helsinkiläisiä tässä kaupungissa tulevaisuudessa asuu, ei vain verokysymysten vaan koko kaupungin elinvoiman kannalta.

Valtuutettu Vapaavuori osoitti positiivista älyllisyyden harrastusta pohtiessaan näitä asioita varsin avoimesti, näin pitää tehdäkin. Mutta hänen lähtökohtansa siitä, että emme elää enää suunnitelmataloudessa, ei kyllä pidä paikkaansa. Helsinki sellaisenaan on valtava suunnitelmatalous, ollut sitä jo pitkään, ja ottakaamme tämä ylpeydellä. Tähän kaupunkiin ei ensimmäistäkään roskapönttöä rakenneta ilman, että se on vakaasti ja varmasti suunniteltu.

Välihuuto!

Juuri ne vietiin, nyt kaipaamme takaisin, aivan. Mutta lähtökohta on siis se, että juuri hallintomääräyksillä voidaan tehdä se poliittinen ohjaustila, jolla mahdollisia muutoksia saadaan aikaan. Tämä ei ole mikään uusi juttu tämä isot asunnot. Jos mennään vuosisadan alkutilanteeseen, niin meillähän on kantakaupunki täynnä hyviä, tilavia asuntoja. Ei ole mikään este palata tähän järjestelmään tai tuottaa se ohjailevuus, jolla liu'utaan pois tästä hellahuoneen ihanteesta tai ennen kaikkea siitä arava-aikaisesta säätelyn maailmasta, joka istuu niin syvästi meidän korvien välissämme – siis tämä ajattelu, että yksi henkilö, hänelle riittää yksiö, kahdelle henkilölle kaksio, kolme henkilöä sopii muuttaa

3.6.2009

kolmioon jne. Ja tämä on juuri se salakavala ansa tai se normi, joka meidän päässämme istuu. Sen ohjailtavuudesta on syytä vapautua.

Valtuutettu Rantasen esittämä ponsi on erinomainen esitys juuri tähän monipuolistamisen suuntaan. Kannatan sitä lämpimästi.

Valtuutettu Brax

Arvoisa valtuuston puheenjohtaja.

Pyysin puheenvuoroa ensisijaisesti kannattaakseni valtuutettu Rantasen pontta, mutta sitä on ehditty jo kannattaa. Pyysin puheenvuoroa myös valtuutettu Vapaavuoren puheenvuoron aikana siitä syystä, että siinä oli muutamia seikkoja, jotka ehkä eivät olleet tarkoitettu sanottavaksi niin kuin ne kuulin. Mm. väite siitä, että tämä 75 neliön keskiarvovaatimus on ollut suurin syy siihen, minkä takia Helsingissä ei ole viime aikoina rakennettu. Tietysti tässä taloudellisessa tilanteessa, joka on kehittynyt itse asiassa asuntomarkkinoilla jo viimeiset pari vuotta, olen tästä myös ministeri Vapaavuoren kanssa hyvin paljon puhunut jo aikaisemminkin, kun meillä on nähty jo pitkään se, että jostain syystä on ollut ilmiö, jossa isoja asuntoja pidetään varastossa eikä niiden hinnat laske eikä niitä laiteta myöskään vuokralle. On sellainen markkinatilanne, joka ei vapaassa markkinatilanteessa ihan helposti ole selvitettävissä, että hinnat eivät laske, niitä on varaa pitää tyhjillään eikä myöskään synny niihin vuokralaisia. Tämä kertoo siitä, että meillä on ollut ennen tätä nykyistä taantumaa ja kysynnän merkittävää, nopeaa heikkenemistä markkinoilla myös toisenlainen häiriötila. Näen valtuutettu Vapaavuoren nyökyttelevänkin.

Tästä tullaan nyt siihen tietysti tosiasiaan, että tässä ja nyt ollaan hirvittävän paljon erilaisessa tilanteessa kuin oltiin silloin, kun se 75 määrättiin. Ja toivottavasti myös nyt ollaan hyvin paljon erilaisessa tilanteessa kuin parin kolmen vuoden päästä, kun asiat taas lähtevät rullaamaan. Ja nyt tulee toinen provokaatio tai kysymys valtuutettu Vapaavuorelle: Ajatus siitä, kun Vihreät ajavat sitä, että kaupungissa uusilla alueilla on lapsiperheille ei jättiasuntoja vaan noin 100 neliön molemmilla puolilla asuntoja, niin se tarkoittaisi jatkossakin siis helsinkiläisittäin poikkeuksellisen rikkaitten ihmisten ajamista, on mielestäni masentava ajatus. Kyllä minun maailmassani Helsinki, Suomi vaurastuu sitä tahtia ja sitä vauhtia, että pitemmän päälle nimenomaan keskiluokka täällä, niin kuin nyt jo melkein kaikissa muissa Euroopan pääkaupungeissa, voi asua 100 neliön molemmilla puolilla.

3.6.2009

Silloin ajatus siitä, että kun ajaa pitkäjänteisessä asuntopolitiikassa sitä, että on merkittävässä määrin myös yli 100-neliöisiä perheasuntoja, jotka silloin tietysti, kun tarjontaa on enemmän niin niiden hintojenkin tulee normaalissa markkinataloudessa laskea. Silloin ei olla kyllä erityisesti poikkeuksellisen rikkaiden ihmisten asialla, tai silloin maailmankuva on siis se, että Helsinki on pysyvästi niin ahdas ja kallis ja helsinkiläiset niin köyhiä, että keskiluokalla ei jatkossakaan ole varaa kuin 70 neliön asuntoihin, vaikka lapsia olisi enemmän.

Joten nyt minun tärkein viestini tässä on se, että on tietysti eri asia, miten me toimimme nyt, kun ajat ovat poikkeukselliset, mutta ymmärretään, mikä on meidän tavoitteemme. Meidän tavoitteemme ei voi olla tyytyä siihen, että Helsinki jatkossakin on hyvää varsovalaista asumisen keskitasoa. Meidän tavoitteemme täytyy olla korkeampi, laadukkaampi, ekologisesti kestävällä tavalla vauraampi Helsinki, jossa keskiluokallakin on varaa ihan normaaleihin perheasuntoihin. 100 neliön perheasunto ei ole normaaleissa markkinatalousmaissa, Suomen kaltaisissa vauraissa maissa poikkeuksellisen rikkaiden, ylimmän 5 %:n erityisoikeus.

Arvoisa puheenjohtaja.

Kun Rantasen pontta jo kannatettiin, niin nostaisin esiin vielä yhden asian, josta en tee ponsiesitystä. Uskon, että me pystymme hoitamaan sen muutenkin. Nimittäin kun nyt elämme poikkeuksellisia aikoja ja reagoimme niihin jossain määrin ja samalla meidän pitäisi ymmärtää, että pidemmän päälle Helsingissä täytyy olla juuri näitä isompiakin asuntoja riittävästi ja pidemmän päälle se, mitä Vihreät esittävät, on kestävä, niin ainakin, jos sitten valtuuston enemmistö tilapäisesti päättyy yksittäisissä tontinluovutuksissa toisiin ratkaisuihin tällä alueella, niin olisi erittäin tärkeää, että niissä tontinluovutustilanteissa vaaditaan sellaista suunnittelua, että vierekkäiset huoneistot ovat myöhemmin, kun vakaa kehitys jatkuu, yhdistettävissä.

Muuten me olemme uudelleen siinä tilanteessa, kun valtuutettu Kolbe puhui täällä arava-suunnittelusta, joka on tuttua mm. meille Ruskeasuolla. Kun heti sodan jälkeen tehdään arava-alueita, keskiluokalle pieniä huoneistoja, meidänkin huoneistomme on alun perin kaksio, jossa on asunut neljälapsinen perhe sinä aikana. Alueelle syntyi hyvin vähän, vain muutamia kovan rahan asuntoja. Meillä on yksi arkkitehtien palo ja yksi pankinjohtajien talo, ja muuten Ruskeasuolla alun perin näitä tavallisten ihmisten arava-taloja, niin hyvin usein Ruskeasuon asuntomarkkinatilanteessa onkin niin, että neliöhinnat ovat keskimäärin kovempia näissä isoissa asunnoissa kuin pienissä.

3.6.2009

Eli saattaa myös syntyä uudelleen, kun me vaurastumme kestävällä tavalla, tilanteita, joissa lapsiperheiden asuminen tässä kaupungissa on markkinatalouden sääntöjen vastaisesti suhteessa kalliimpaa kuin muiden. Tämän takia, jos nyt päädymme tässä taloudellisessa toisenlaisiin ratkaisuihin kuin tämä kestävä, pidemmän päälle järkevä keskiarvovaatimus on, niin silloin pitäisi vaatia kuin niin, että ne talot on suunniteltu ja rakennettu niin, että niitä huoneistoja pystytään helposti yhdistämään myöhemmin.

Valtuutettu Koulumies

Ilmettelen tätä haikailua näiden isojen asuntojen perään. Minä uskon pikemminkin, että perheet, niin kuin itsekkin olen perheellinen, haluaisivat mieluummin monet asua pienessä asunnossa pienemmillä asumiskustannuksilla mutta mahdollisesti hyvällä sijainnilla, lähellä liikenneyhteyksiä ja hyviä palveluja. En oikein ymmärrä tätä yli 100 neliön tavoitetta tässä itseisarvona.

Ja kyllä nyt on aika virheellistä väittää, että neliöhinnat olisivat isoissa asunnoissa suurempia kuin pienissä, kyllähän se on päinvastoin. Nyt meillä on esimerkiksi aika paljon perheasuntoja markkinoilla, vuokramarkkinoilla tarjolla, että ihmiset eivät ole saaneet niitä myytyä ja ne seisovat tyhjillään. Isojen asuntojen vuokratkin ovat laskeneet sen vuoksi viime aikoina.

Täällä on joku väittänyt, että helsinkiläiset muuttavat Espooseen, jos täällä ei ole saatavilla suuria perheasuntoja. Minä en tällaiseen usko ollenkaan. Siis pikemminkin ajattelisin, että asuntokannan monipuolistuminen on avainkysymys tässä, että ihmiset eivät halua asua kerrostalossa ehkä kaikki vaan kaipaavat pientalonomaiseen ympäristöön. Sen takia pikemminkin kuin se, että kasvatettaisiin asuntojen kokoa, meidän täytyisi täydennysrakentaa vanhoille asuinalueille esimerkiksi rivitaloja ja sillä lailla tuoda vaihtoehtoja tähän asuntomuotoon.

Tässä edellisessä puheenvuorossa tuli vielä kysymys mieleen, että eikö tämä ole tosiaan ekologinen kysymys myös, että iso asunto on energiaa kuluttavampi ratkaisu kuin pieni?

Valtuutettu Virkkunen

Kiitos, puheenjohtaja.

3.6.2009

Minäkin otin puheenvuoron kannattaakseni valtuutettu Rantasen pontta, mutta sitä jo kannatettiin. Mutta voisin sen verran sanoa, että kyllä minäkin olen sitä mieltä, että Helsingissä on paljon perheitä, jotka haluavat varmasti lasten kasvaessakin jäädä Helsinkiin ja olisivat valmiita asumaan ehkä hiukan ahtaissakin huoneissa, jos niitä huoneita vain olisi riittävästi siinä vaiheessa, kun perheen suloisesti pikku nytyistä kuoriutuu suloinen teini stereoineen ja kavereineen. Mutta näillä Helsingin neliöhinnoilla monille tavallisille perheille ei lasten kasvaessa ole todellista mahdollisuutta saada täältä sopivaa, riittävän montaa huonetta.

Minäkään en ole vakuuttunut siitä, että tämä asuntojen keskipinta-alan määrittäminen on oikea tapa saada lapsiperheille niiden tarvitsemia asuntoja, mutta ehkä se on kuitenkin parempi kuin ei minkäänlaista ohjausta siihen, minkälaisia kämppiä meille rakennetaan. Jatkossa olisin sitä mieltä, että kyllä, niin kuin tässä valtuutettu Braxkin puhui siitä, että asuntojen muunneltavuus on yksi hirveän tärkeä ominaisuus asunnolle. Jossain vaiheessa tarvitaan paljon huoneita, jossain vaiheessa vähemmän, ja samoilla neliöillä voitaisiin pärjätä monessakin eri tilanteessa.

Kiitos.

Valtuutettu Nieminen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Varsova vilahti tuossa äsken valtuutettu Braxin puheenvuorossa asumisen tason mittarina. En ole ihan varma Varsovasta, kun se rakennettiin toisen maailmansodan jälkeen, mutta pyöräilyn osalta olen sitä mieltä, että Kööpenhaminan taso pitäisi saavuttaa. Meillä tarvitaan uutta suunnitteluideologiaa kevyen liikenteen väylien, jalankulkuliikenteen, polkupyöräliikenteen erottamiseksi toisistaan. Minun mielestäni esitetty ponsi on todella hyvä, ja itse kannatan sitä kaikin puolin. Ja toivon myös, että vakavasti suhtaudutaan tähän. Meillä on tarvetta kehittää näitä liikenneyhteyksiä, liikenneväyliä eikä vain tyytyä vanhaan perinteiseen suunnitteluun. Nyt Jätkäsaari tarjoaa meille tulevaisuuden jalanjäljen, jota voidaan noudattaa muuallakin.

Kiitoksia.

Valtuutettu Vapaavuori

3.6.2009

Niin kuin puheenjohtaja tietää, mitä enemmän rajoitetaan yksittäisiä puheenvuoroja, sitä useamman joutuu pitämään. Aloitetaan, arvoisa puheenjohtaja, positiivisella hengellä ja todetaan, että valtuutettu Rantasen ponsi on erinomaisen hyvä. Tulen kannattamaan myös valtuutettu Puoskarin pontta, joka sekin on hyvä.

Sitten vielä jatketaan, että olen suurimmasta osasta siitä, mitä valtuutettu Brax sanoi, myös samaa mieltä. Mutta itse asiassa pyysin tämän puheenvuoron valtuutettu Ojalan puheenvuoron aikana, koska meillä, ja niin kuin uskon aidosti, koko valtuustolla on huoli kohtuuhintaisen asumisen lisäämisestä. Tässä on kysymys kahdesta eri asiasta. Toisaalta on kysymys valtion tukemasta asuntotuotannosta, joka lähtökohtaisesti on kohtuuhintaista. Sitten on kysymys siitä, että vapaarahoitteisenkin asuntotuotannon pitäisi olla kohtuuhintaisempaa kuin se nyt on. Ja kun mennään sinne vapaarahoitteiselle puolelle, niin kyllä suurin yksittäinen tekijä sille, että asuminen on niin kallista, on se, että kysyntä ja tarjonta ovat pysyvästi epätasapainossa eli että rakennetaan liian vähän. Meillä on liian vähän asuntoja suhteessa kysyntään.

Ja kun tämä keskipinta-alamääräys osaltaan johtaa siihen, että rakennetaan vähemmän kuin mitä muuten rakennettaisiin, niin tämä vaikeuttaa tavoitetta kohtuuhintaisuuteen pääsemisestä ja itse asiassa toimii sitä vastoin. Oletan, että valtuutettu Brax kuuli väärin tai sitten innostuin liikaa. En sanonut, että se olisi suurin syy. Sanoin, että se on yksi merkittävä tekijä, varmasti on muitakin tekijöitä. Mutta minä olen täysin vakuuttunut, ja perustuu tietenkin myös lukemattomiin keskusteluihin markkinatoimijoiden kanssa, että tämä pinta-alamääräys on johtanut siihen, että rakennetaan vähemmän kuin muuten rakennettaisiin. Ja kun jo lähtökohtaisesti tilanteessa, missä kysyntä ja tarjonta on epätasapainossa, vielä rakennetaan vähemmän, se osaltaan johtaa siihen, että asuntojen hinnat pysyvät ylhäällä.

Sitten toinen tekijä, jota ei pidä unohtaa, on se, että myös valtion tukema asuntotuotanto on riippuvaista siitä, kuinka paljon rakennetaan vapaarahoitteista asuntotuotantoa. Ei tietenkään tänä vuonna eikä ehkä ensi vuonnakaan eikä näinä aikoina, mutta pitkässä juoksussa kuitenkin kaupungilla on sekä tavoite siitä, että x prosenttia asuntotuotannosta on valtion tukemaa asuntotuotantoa. Toisaalta on tavoite siitä, että tehdään tasapainoisia asuinalueita. Voidaan sanoa näin, että mitä enemmän syntyy vapaarahoitteista asuntotuotantoa, sitä enemmän syntyy myös valtion tukemaa asuntotuotantoa. Sen takia, jos meidän keskipinta-alamääräyksemme vähentävät vapaarahoitteista asuntotuotantoa, ne välillisesti johtavat siihen, että myös valtion tukema

3.6.2009

asuntotuotanto vähenee. Ja siinä mielessä tämä pinta-alamääräys sotii molempia näitä tavoitteita vastaan. Tietenkään mitään tieteellistä evidenssiä ei ole siitä, kuinka suuri se merkitys on, mutta se on yksi merkittävä tekijä minulla ja monella muulla, jotka markkinatoimijoiden kanssa säännöllisesti käyvät vuoropuhelua, niin sellainen, joka jatkuvasti tulee vastaan, että kyllä sillä jollain lailla merkittävä vaikutus on.

Kuulette vielä kaksi ihan lyhyttä kommenttia, olemme vasta kolmessa minuutissa. Olen valtuutettu Braxin kanssa tismalleen samaa mieltä siitä, mitä hän puhui 100 neliön molemmin puolin olevista. Ongelma tässä keskipinta-alamääräyksessä on myös se, että kun pienille asunnoille on noin kaksi kertaa isompi kysyntä kuin isoille asunnoille, jos halutaan näin kaavamaisesti mennä siihen 75 neliöön, niin se tarkoittaa, että rakennetaan selvästi yli 100 neliön asuntoja, jotta päästään näihin määräyksiin tai sitten rakennetaan vähemmän.

Periaatteellisella tasolla olen täysin samaa mieltä, ja tähän suuntaan pitäisi mennä, että meidän pitäisi rakentaa enemmän sillä lailla, että huoneistoja voidaan jälkeinpäin yhdistää. Käytännössä ongelma on se, että kun kaikkiin asuntoihin pitää rakentaa keittiö- ja kylpyhuonetilat, niin niiden jälkeinpäin tapahtuvat yhdistäminen on kuitenkin kohtuullisen kallista, koska tuskin halutaan asuntoja, joissa on kaksi keittiötä. Mutta silti on parempi mahdollistaa tällainen kehitys jatkossa kuin että tätä ei otettaisi huomioon.

Arvoisa puheenjohtaja.

Neljä minuuttia on mennyt nyt.

Valtuutettu Koskinen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Pari kommenttia ehkä valtuutettu Braxille. Hän oli siinä ihan oikeassa, että kantakaupungissa todella nämä isot asunnot ovat neliöhinnaltaan kalliimpia kuin pienet, mutta jos mennään esikaupunkialueelle, niin sitten se vaihtuu toisinpäin. Itsekin ihmettelin tätä joskus 15 vuotta sitten, että miten se näin voi olla.

Sitten tästä asuntojen yhdistämisestä, että rakennuslautakunta on kyllä vaatinut viime aikoina, jos on poikettu tästä 75 neliön säännöstä, kaupunginhallituksen poikkeuslupaa, että on myös suunnitelmat siitä, että ne asunnot voidaan yhdistää suuremmiksi. Nämä menettelyt on

3.6.2009

jotenkin voimassa, tämä tiedoksi.

Valtuutettu Arhinmäki

Arvoisa puheenjohtaja.

Kaikki tiedot eivät pysty pysymään aina päässä, välillä joutuu käydä tarkistamassa niitä. Haluan vielä tarkentaa aikaisempaa puheenvuoroani siltä osin kuin valtuutettu Männistölle totesin, että kyllä autot saastuttavat ilman käyttöäkin. Nyt olen käynyt sen tarkistuttamassa, ja nyrkkisääntönä, yhden auton valmistaminen tuottaa noin 3–4 tonnia hiilidioksidipäästöjä eli vastaa noin 25 000 kilometrin ajoa. Eli tämä siitä kun täällä käytiin keskustelua, että saastuttaako auton omistaminen tai sen hankkiminen, niin tulee 25 000 kilometriä pohjille.

Valtuutettu Rautava

Arvoisa puheenjohtaja.

Ensinnäkin kuulun siihen samaan joukkoon, joka on ollut vannomassa tämän 75 neliön puolesta ja nähnyt myös ne ongelmat, mitä käytännössä on tullut. Se on johtanut eräin paikoin, mm. Itä-Pasilan suunnassa kaavoituksessa aivan älyttömiin tilanteisiin. Varsinkin, jos on kaupunkisuunnittelulautakunnassa, syntyy ehkä jossain sellainen kuva, että kaupunkisuunnittelulautakunnassa ohjataan ja kaupunkisuunnittelusta ohjataan kaikkia toimintoja tässä kaupungissa ja voidaan säännellä, minkälaisia asuntoja tulee tähän kaupunkiin. Näinhän se asia ei ole. Tämänkin jälkeen ensinnäkin on kaupungilla instrumentteja, niin kuin täällä on tullut esille, esimerkiksi tontinluovutussopimukset, joilla pystytään vaikuttamaan siihen kaupungin suunnalta, minkälaisia asuntoja millekin alueelle kaavoitetaan.

Toiseksi, en usko siihen, niin kuin täällä taisi Mari Puoskari esimerkiksi esittää, että lapsiperheitä saadaan 75 neliön määräyksellä tänne kaupunkiin. Kyllä lapsiperheiden tuloon ensinnäkin vaikuttaa se, minkälaisia palveluita kaupungilla on tarjota heille, miten vetovoimainen alue se on lapsiperheille. Tästä on esimerkkinä Helsingin Sanomissa vähän aikaa sitten ollut juttu, taisi olla viikonloppuna, että miten Kalliossa ja Sörnäisissä haluavat lapsiperheet asua, koska siellä on paljon mukavia, vaikka siellä ei ole sopivia asuntoja, sinne pitää saada toki jatkossa sitten isompiakin asuntoja. Eli tämä on ratkaiseva seikka.

3.6.2009

Toisaalta aikaisemmin on jo kaupunginvaltuusto hyväksynyt sen periaatteen, että näitten kaavojen sitovuutta vähennetään. Nyt tämä on yksi suunta tietysti siihen, että poistetaan tämä 75 neliön määräys näistä kaavoista taikka tästä kaavasta. Sitähän voidaan käyttää tarvittaessa, jos nähdään se tarkoituksenmukaiseksi, sekin instrumentti on vielä käytettävissä. Mutta täällä on jo moneen kertaan tänään perusteltu, että miksi se ei nyt tässä kaavassa enää sovi.

Uskon, että markkinat myös osaltaan hoitavat, jos siitä tehdään houkutteleva alue, siellä on kysyntää isoille asunnoille ja sitä kautta niitä sinne rakennetaan ja saadaan sille alueelle myös lapsiperheitä tulevaisuudessa.

Valtuutettu Taipale

Arvoisa puheenjohtaja.

Olen joutunut viime aikoina toteamaan, että minulla on vain ikuisia ajatuksia. Ne ovat ikuisia sen takia, että ne eivät koskaan toteudu ja joudun puhumaan niistä 50 vuotta. Näyttää siltä, että edelleen tämä perhepolitiikka ajaa yksinäisten yli. Nyt me rakennamme pienasuntoja hyväksytyille yksinäisten ryhmille, eli käytännössä kaikki opiskelija-asunnot, kaikki nuorisoasuntosäätiön, nuorisoasuntoliiton asunnot ovat pienasuntoja ja liki kaikki vanhoille ihmisille tehty kategoriatalot ja -asunnot, palveluasunnot ovat pienasuntoja, yksiöitä tai kaksioita. Lisäksi me tarvitsemme sellaisille ryhmille, joille ei rakenneta riittävästi, pienasuntoja, kuten mielisairaille, kehitysvammaisille, liikuntavammaisille, autistisille, neurologisesti vammaisille, jopa vankiloista vapautuville, juopolle, ne ovat yleensä pienasuntoja.

Monessa tapauksessa näitä asuntoja ei ole otettu tilastoissa mukaan pienasuntoina ollenkaan aikanaan, koska ne olivat laitoksia. Mutta tämä 75 neliön sääntö noudattaa sitä politiikkaa, jota me olemme noudattaneet sodasta lähtien, pyhä perhe, perhepolitiikka. Ja sen takia yksinäiset ihmiset ovat todella jääneet jalkoihin. Kun olen monesti sanonut, että joka toisen postiluukun takana täällä asuu yksin asuva ihminen, niin tämä ei mene kaaliin ihmisille. Ja alle 10 % asunnoista on pienasuntoja, joita rakennetaan. Täällä on köyhät yksinäiset erittäin kovilla, jos eivät ole opiskelijoita tai hyväksytyjä vanhuksia tai vastaavia.

Täällä ovat monet ihmiset puhumassa hyvää perheiden puolesta, ja minä tuen heitä käytännössä aina. Mutta jos me haluamme tukea

3.6.2009

seksuaalisten vähemmistöjen tasaveroisuutta riippumatta seksuaalisesta suuntautuneisuudesta, naisten ja miesten tasaveroisuutta, vanhojen ja nuorten tasaveroisuutta, niin on olemassa pari porukkaa, joita perustuslaki ei koske: yksinäisten ja perheellisten välillä on suuri epätasa-arvo. Ja meillä on kuitenkin olemassa sellainen neutraliteettiperiaate, että jokaisen lain pitäisi olla neutraali erilaisiin ryhmiin nähden. Perustuslaki ei suojele yksinäisiä.

Toinen samanlainen ryhmä on vammaiset ja mielisairaat, heitä koskevat eri lait, mutta sitä nyt ei ole perustuslakivaliokunta ole koskaan huomionnut. Myös tämä asia, josta olen aiemmin puhunut, liitännäisasunnoista, se, että rivitaloihin ja omakotitaloihin automaattisesti rakennettaisiin liitännäisasuntoja, sekään asia ei ole mennyt läpi, olkoonkin, että nyt se on sallittua. Aikanaanhan ne tehtiin kielletysti askarteluhuoneina, mutta nyt, jos niitä rakennettaisiin, yksinäiset pääsisivät johonkin asumaan.

Koittakaa te nyt joskus te nuoret perheet, jotka puhutte perheistä, joskus ymmärtää yksinäisiä ihmisiä, kun me sentään 4 lapsen isänä ja 6 lapsen lapsenhoitajana koko ajan yritämme tukea teitä perheellisiä, niin oltaisiin pikkuisen tasaveroisia. Poistakaa tällaiset 75 neliön säännöt. Varakkailla on aina varaa vaikka 100 tai 150 neliöön, mutta köyhillä ei ole varaa 30:eenkään herkästi, kun niitä ei ole tarjolla.

Valtuutettu Kanerva

Arvoisa puheenjohtaja.

Taipale vei puolet sanoista. Olen juuri sitä mieltä, että kyllä yksiötä tarvitaan. Tällä hetkellähän se, että yksiöitten vuokra vapailla markkinoilla oli 20/neliö, kertoo sen, että niistä on huutava pula ja niitä ei ole saatavilla. Se, että 100 neliön asunnon joku tavallinen perhe, jossa molemmat tienaa jonkun keskipalkkaa 3 500 ja heillä on 4 lasta, niin se on kyllä satua Helsingissä. Se onnistuu Tampereella ja Turussa ja Oulussa, mutta ei onnistu kyllä Helsingissä edes 30 vuoden maksuajalla, jos nollatilanteesta joutuu lähtemään.

Asuntojen yhdistäminen on kyllä niin pötkö homma. Jos kaksi yksiötä yhdistää kaksioksi, niin ei siitä saa enää kahden yksiön yhteenlaskettua hintaa.

Valtuutettu Skoglund (vastauspuheenvuoro)

3.6.2009

Seuraava sukupolvi ja nyt on jo sukupolvia, jotka perivät asuntonsa, tämä on tiedossa. Ja voi hyvin olla, voisin valtuutettu Vapaavuorellekin todeta, että voi hyvin olla, että varakkaiden kokoomuslaisten vihreät lapset ostavat sitten niillä perinöilläään täältä puheena olevaltakin alueelta niitä keskiluokkaisia, isoja asuntoja.

Valtuutettu Näre

Kiitos, puheenjohtaja.

Valtuutettu Taipaleelle toteaisin, että isommat asunnot voisivat palvella myös sinkkujen yhteisöllistä asumista, mutta KELAn sosiaaliturvasäännökset hankaloittavat sitä.

Ihmisten hakeutuminen pieniin asuntoihin voi joissain tapauksissa liittyä siihen, että mieluummin halutaan asua riippumattomina velvollisuudesta joutua elättämään asuinkumppania, jos tämä joutuu sosiaalituen tarpeeseen, varsinkin, jos on kyseessä eri sukupuolta edustavat, yhdessä asuvat ihmiset. Eli KELA-säännökset ovat osittain esteenä tällaiselle ekologisesti kestävämmälle yhteisölliselle asumiselle. Isommat asunnot voisivat toimia siis myös yhteisöllisemmän asumisen mahdollistajana eivätkä vain pelkästään perheasuntoina.

Valtuutettu Taipale (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Tähän Jätkäsaaren kaavaan liittyy olennaisesti asuntojen keskikokokysymys. Jos ajatellaan, että suuria asuntoja tehdään ryhmäasunnoiksi, niin valtuutettu Näre ei tiedä, ketkä ryhmät on pakotettu Suomessa ryhmäasumiseen. Suurin ryhmä tällä hetkellä on mielisairaat, joita asuu noin 6 000 henkeä pakotetusti ryhmäasunnoissa, kun muut vammaiset saavat oman asunnon, vaikka heillä olisi mahdollisuus asua ryhmäasunnoissa. Sitä paitsi, itse olen rakennuttanut punaporvareiden talon, jossa me olemme toteuttaneet kollektiiviasumista, josta Vihreätkin useat vain haaveilevat, ja 35 vuotta on oltu, että tervetuloa tutustumaan tähän kollektiiviseen punaporvareiden taloon.

Valtuutettu Arhinmäki

3.6.2009

Arvoisa puheenjohtaja.

Valtuutettu Taipaleen puheenvuorossa oli myös asiaa. Mutta yhdeltä osin haluaisin, kun hän totesi, että yksin asuminen on mahdollista lähinnä vain opiskelijoille ja muutamille muille erityisryhmille. Valitettavasti tilanne Helsingissä on se, että opiskelijoille ei mahdollisteta riittävästi opiskeluasuntoja ja he joutuvat maksamaan kohtuuttoman kovia vuokria. Kun katsoo tätä Jätkäsaaren kaavaa, niin nopeasti katsottuna täällä on yksi AKS-kortteli. Toki AK-kortteleihinkin voidaan opiskelija-asumista kaavoittaa, mutta se on kyllä sellainen huomio, että pitäisi päinvastoin lisätä sitä opiskelija-asuntojen rakentamista Helsinkiin.

136 §

Esityslistan asia nro 6

HITAS-JÄRJESTELMÄN KEHITTÄMINEN

Valtuutettu Ylikahri

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Kokoonnumme pohtimaan hitas-järjestelmän uudistamista tähän saliin jo pari kuukautta sitten. Silloin asia poikkeuksellisesti palautettiin valmisteltavaksi uudelleen. Puhuttiin farssista ja siitä, kuinka emme osaa tehdä päätöksiä. Nyt pari kuukautta myöhemmin olemme saaneet valmistelevilta virkamiehiltä ja kaupunginhallitukselta paljon alkuperäistä paremman esityksen, joka sekä säilyttää hitas-järjestelmän että korjaa siihen liittyviä epäkohtia. Epätavallinen asian palauttaminen valmisteluun ja parin kuukauden viivästys asiassa oli siis tällä kertaa hyväksi. Käyn läpi muutamia keskeisiä kohtia, joiden takia kannatan tätä esitystä.

Ensinnäkin hitas-asunnot vapautuvat tulevaisuudessa sääntelystä 30 vuoden kuluttua niiden valmistumisesta. Se on MA-ohjelman linjauksen mukainen aikaraja. 30 vuoden iässä kiinteistöt tarvitsevat jo sen verran suuria remontteja, että kiinteä hitas-säännelty hinta ei enää silloin toimi, vaan hinnasta muodostuisi aina ajan myötä joko aivan liian alhainen tai sitten niin korkea, ettei hintasäännöstelyllä olisi käytännön vaikutusta.

3.6.2009

Hitas-järjestelmä luotiin juuri noin 30 vuotta sitten, joten nyt talot irrottautuvat systeemistä suunnilleen sitä tahtia, kun ne ovat siihen tulleetkin. Näin hitas-asuntojen määrä kaupungissa ei pienene, kun samaan aikaan rakennetaan uusia.

Esityksessä muutetaan hitas-järjestelmän ehtoja uusissa, valmistuvissa kiinteistöissä. Nämä ehdot tekevät järjestelmästä jatkossa yksinkertaisemman. Lisäksi huoneistoihin rakennusaikana tehdyt muutokset ja kiinteistöihin tehdyt remontit lasketaan jatkossa entistä paremmin asunnon hitaan mukaan. Tärkein muutos uudessa esityksessä on rajahinnan voimaantulo. Kaksi kuukautta sitten meille esitelty esitys ei olisi poistanut ns. hitas-kuopassa elävien ihmisten ongelmaa kuin osittain. Nyt rajahinta takaa myös 80-luvun kiinteistökuplan vuosina valmistuneissa asunnoissa asujille kohtuullisen hinnan asunnostaan.

Esityksessä on mukana myös omistusrajoitus. Se on tarpeen, ettei uusista, automaattisesti vapautuvista hitas-asunnoista tule laajasti sijoituskohteita vaan koteja helsinkiläisille. Myös tarkastuslautakunta on tätä mieltä raportissaan. Omistusrajoitus on kuitenkin kirjattu nyt päätökseen niin, että se jättää kiinteistövirastolle harkintavaltaa asiassa ja mahdollistaa joustavan asunnonvaihdon hitas-asunnosta toiseen. Tämä uudistus ei poista kaikkia hitas-asukkaiden kokemia epäkohtia. Edelleen kaupungissa asuu ihmisiä asunnoissa, joiden enimmäishinta on niin edullinen, ettei niitä kannata myydä tai ettei myyntihinnalla aina saa vastaavaa asuntoa samasta kaupunginosasta.

Hitas-järjestelmä on kuitenkin tuottanut edullista asumista kaupunkilaisille, ja haluamme, että järjestelmä säilyy. Nyt uudistamme järjestelmää siten, että pahimmat epäkohdat poistuvat ja jatkossa järjestelmä toimii yksinkertaisemmin.

Arvoisa puheenjohtaja.

Kannatan esityksen hyväksymistä.

Valtuutettu Rautava

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Kokoomuksen valtuustoryhmä näkee, että kyllä tässä edelleenkin liikutaan sellaisella tiellä, joka ei ole hyväksi hitas-asukkaiden – ei nykyisten eikä tulevien – kannalta. Kaj:n alkuperäinen esitys oli, että hitas-säännöksistä olisi vapauduttu 20 vuoden kuluttua. Olisimme

3.6.2009

nähneet, että se olisi ollut se oikea hetki, milloin näin olisi voitu tehdä, koska usein noin 20 vuoden kuluttua asunnot ovat siinä vaiheessa, että ne vaativat jo peruskorjausta. Kuitenkin vihreät ja demarit näyttivät jälleen kerran, että he eivät välitä asukkaista. Osoituksena tästä on se, että he halusivat siihen 10 vuotta lisää, en tiedä millä analyysillä tähän 10 vuoteen päädyttiin eli niin, että se on 30 vuotta, jonka jälkeen voi vapautua vasta näistä säädöksistä.

Tämä esitys, joka nyt on täällä kaupunginhallituksen esityksenä, ei tule ratkaisemaan näitä ongelmia, ja väitänpä, että aivan lähiaikoina joko joidenkin kanteluiden tai jonkun muun asian takia joudumme vielä palaamaan tähänkin asiaan. Samoin tämä ratkaisu, että tämä vietiin sinne 30 vuoteen, tulee aiheuttamaan lisää byrokratiaa, kun kuitteja tarkistellaan ja tallennellaan ja selvitetään, että kuinka paljon on näihin korjauksiin pantu rahaa viimeisen 10 vuoden aikana.

Tämän takia en, arvoisa puheenjohtaja, lue tätä vastaehdotusta vaan teen vastaehdotuksen, joka on samansisältöinen tismalleen, mikä oli kaupunginhallituksen vähemmistön ehdotus kaupunginhallituksessa. Löytyy täältä listatekstistä alkaen sivulta 58.

Valtuutettu Ojala (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja.

Valtuutettu Rautava kohdisti kritiikkiä vihreisiin ja demareihin, mutta on pakko myös täältä Vasemmistoliiton puolelta sanoa, että Kokoomus olisi ollut kyllä valmis lakkauttamaan hitasin jo kauan sitten, jos se olisi ollut teidän vallassanne.

Valtuutettu Rantanen

Puheenjohtaja, valtuustotoverit.

Asiasta voisi puhua tosi paljon, minä yritän olla tiivis. Kannatan sentyyppistä sääntelyä, jota hitas järjestelmänä meille tuo asuntotarjonnan monipuolistamiseksi samalla kun tietysti pidän kiinni asuntopoliittisen ohjelman niistä tuotantoalueista, jotka liittyvät vuokra-asuntoihin, kuten myös kovan rahan asuntoihin. Me tarvitsemme kaikenlaisia asuntohallintamuotoja, joilla ratkaistaan pikkuisen erilaisia asuntopuolia, joita Helsingissä on siis päällekkäin.

Teen yhden ponnen, jonka tarkoituksena on pikkuisen tarkentaa asiaa,

3.6.2009

jota luulen, että kaikki kannattavat tai mikä oli sen ajatuksena, kun mietittiin tätä omistusrajoitusta. Koska se omistusrajoituksen ideahan on siis se, että ajatellaan, että poissuljetaan sitä vaihtoehtoa, että joku keinottelumielessä hankkii näitä yhteiskunnan tavalla tai toisella subventoimia asuntoja ja siten häiritsee näiden asuntojen luontaista myyntimarkkinatoimintaa. Eli jos niitä sitten vuokrataan edelleen sijoittamistarkoituksessa, niin silloin se yhteiskunnan subventio siihen asumismuotoon ei osu ihan kohdalleen. Mutta ei tällä useamman asunnon omistusrajoituksella pidä häiritä sitä, että näitä asuntoja voidaan ostaa.

Joissain tapauksissa jo omistava hitas-asukas joutuu omistamaan jossain siirtymävaiheessa kaksi hitasia, koska hän ei välttämättä saa sitä omaansa kaupaksi alta pois ennen kuin on uuden ostanut. Semminkin kun hitas-markkinat voivat olla aika kuumia välillä, niin tarjouksen tekeminen ja vanhan asunnon myyminen ei hitasin kohdalla välttämättä onnistu myöskään ihan kitkatta. Siksi esitän tällaisen ponnen selventääkseni tätä väliinputoajaongelmaa, joka tähän saattaa muodostua, jos me tulkitsemme tuon asian väärin:

Valtuusto edellyttää, että useamman hitas-asunnon omistusrajoitus koskee nimenomaan pysyvää omistusta eikä estä asuntoa vaihtavaa hitas-omistajaa ostamasta uutta hitas-asuntoa ennen kuin on saanut vanhan myytyä.

Eli idea on, että se siirtymäkausi katsotaan siinä jatkoselvittelyssä, kuinka pitkä se on, mutta turvataan se mahdollisuus, että siinä siirtymävaiheessa omistaa sekä sen vanhan että sen uuden. Muuten käy niin, että siitä uudesta ei voi tehdä ehkä tarjoustakaan, jos tämä tulkittaisiin väärin. Mutta en usko, että kukaan muu tulkitsee, mutta ettei vaan lipsahda, niin valtuuston ikään kuin selvitys tälle määräykselle minusta olisi ihan hyvä.

Kiitos.

(Puheenjohtajan välihuomautus.)

Kyllä, ponsi tämä oli.

Valtuutettu Pelkonen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Ymmärrän hyvin huolen liittyen asuntojen spekulaaation lisääntymiseen,

3.6.2009

jonka vuoksi on ehdotettu 30 vuoden aikarajaa sääntelystä vapauttamiselle. Itse asiassa vapauttamisen lykkääminen pidemmälle 30 vuoteen kuitenkin vain pahentaa ja lisää spekulatiota merkittävästi. Välittömästi kun tiedetään päivämäärä, jolloin asunnot vapautuvat sääntelystä, voidaan asunnolle laskea tämän päivän hinta. Laskentakaava on yksinkertainen, yleisesti käytössä oleva nykyarvolaskentakaava. Se etu, mitä 30 vuoden sääntelyllä halutaan saavuttaa, itse asiassa ainoastaan pahentaa tilannetta. Spekulaatio lisääntyy eikä sääntelyllä voida estää optioiden myymistä. Lisääntyvä spekulaatio ei ole luonnollisesti kenenkään etu.

30 vuotta ilman peruskorjauksia tekee suurta tuhoa taloyhtiöissä ja peruskorjauskustannukset tulevat nousemaan tähtitieteellisiksi. Tämä tuhoaa taloyhtiöiden arvoa nyt ja tulevaisuudessa, ja tämä ei liene hitas-järjestelmän perusajatus kohtuuhintaisista asunnoista. Ehdotuksemme sääntelyn vapauttamisesta 20 vuoden jälkeen on perusteltua sekä spekulatiota että taloyhtiöiden rapistumisen ehkäisemiseksi. Hitas-asukkaiden ja siksi haluavien puolesta kannatan siis Rautavan vastaehdotusta sääntelyn vapauttamisesta 20 vuoden jälkeen.

Valtuutettu Puoskari

Arvoisa puheenjohtaja, hyvä valtuusto.

Tämä esitys hitas-kannan vapauttamisesta sääntelystä 30 vuoden kuluttua ei ole mitenkään hihasta heitetty vuosiluku vaan yhdessä sovitus asunto-ohjelman mukainen esitys toisin kuin tämä Kokoomuksen 20 vuotta.

Välihuuto!

Siellä lukee, no 25–30 vuotta.

Puheenvuoron otin kannattaakseni lämpimästi valtuutettu Rantasen pontta. On syytä vielä tarkentaa tätä omistusrajoitusasiaa, koska siitä on tullut erittäin paljon asukkailta kommentteja ja sitä on syytä tosiaan vielä tarkentaa.

Tekisin tähän vielä yhden pienen tarkennuksen omassa ponnessani, joka kuuluu näin:

Kaupunginvaltuusto edellyttää, että hitas-asuntojen omistamisrajoitus ei koske vierekkäisiä hitas-asuntoja,

3.6.2009

jotka yhdistetään yhdeksi asunnoksi. Tämä parantaa asuntojen muunneltavuutta asumistarpeiden muuttuessa.

Asia on ehkä pieni, mutta kun tässä edellinenkin keskustelu kovasti käsitteli sitä, että miten saamme isompia asuntoja, niin kyllä meidän pitää myös systemaattisesti ajatella sitä, että tästä pienestä kannasta voidaan yhdistää asuntoja suuremmiksi yksiköiksi.

Valtuutettu Koskinen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Hitas-järjestelmän hedelmällisyydestä on kiistelty koko sen voimassaolon ajan. Itsekin olen yrittänyt kamppittaa sitä parikymmentä vuotta. Sitkeästi se kuitenkin pysyy hengissä. Aikanaan asiasta säädettiin oikein hitas-laki, joka lienee yksi tarpeettomimmista laeista, koska mikään kunta ei ole sitä koskaan ottanut käyttöön.

Muutamia kommentteja apulaiskaupunginjohtaja Penttilän kaupunginhallitukselle tekemän ehdotuksen ja nyt käsiteltävän ehdotuksen välillä ja hieman muutoinkin. Uudistuksen voimaantulovaiheessa hintasääntelyn piirissä olevat hitas-yhtiöt: molemmissa malleissa mielestäni maanvuokran korottamisen perusteet on vajaasti määritelty, että siihen varmaan kiinteistövirasto luo sitten tarkemmat säännöt, vaikka se ehkä saattaa olla hieman vaikeaa. Tietysti näiltä osin kannatan tätä 20 vuoden määrää.

Uudistuksen voimaantulovaiheessa hintasäännöstelyn ulkopuolella olevat hitas-yhtiöt: tässäkin tietysti tämä 20 vuoden määräaika on parempi. On turha roikuttaa näitä yhtiöitä ylimääräiset 10 vuotta siellä hitas-loukussa. Tässä pidetään myös 10 vuotta yllä tarpeetonta hitas-hintalaskentabyrokratiaa. Saattaahan sillä ihmisten kiusaamisen vastapainoksi olla pieni työllistävä vaikutus.

Se, että peruskorjaukset lisätään lähes täysimääräisenä asunnon arvoon ja kustannusosuus vielä korotetaan indeksillä, johtaa siihen, että yhä suurempi osa hitas-asunnoista käytännössä poistuu hitas-sääntelyn piiristä. En tiedä, ovatko sitä esittäneet sen siinä yhteydessä tajunneet. Käytännössä peruskorjaus ei yleensä nosta asunnon markkina-arvoa koko korjaukseen käytetyllä raha-arvolla.

VTT totesikin selvitykseen, että nykyinen laskentamenettely johtaa siihen, että peruskorjattu hitas-talo on lähes aina uutta kalliimpi. Esitetyissä vaihtoehtoissa on hyvää asunnon rajahinnan käyttöönotto.

3.6.2009

Se tasoittaa nämä suuremmat montut nykyisissä enimmäishinnoissa ja irrottaa sen asunnon historiasta, kuten VTT selvityksessäänkin edellyttää.

Lopuksi haluan vain todeta, joka siellä esittelytekstissä on, että näitä hitas-asuntojahan on tällä hetkellä noin 20 000 kappaletta, että noin 6 % Helsingin asuntokannasta ja nyt tämän esittelytekstin mukaan rajahinnan käyttöönoton jälkeen hintasäännöstelyn vaikutuspiiriin jäisi vielä noin 30 % hitas-asunnoista eli noin 6 000 asuntoa, joka vastaa 2 % Helsingin asuntokannasta. Siinä suhteessa tästä asiasta on ehkä puhuttu sen vaikutusta enemmän. Ja todella itsekin haluan kannattaa tätä Rautavan tekemää vastaehdotusta.

Valtuutettu Karhuvaara (vastauspuheenvuoro)

Puheenjohtaja.

Mari Puoskari ? myös pariutumista sinkkukaupungissa. Miten muuten voi ymmärtää, että miten vierekkäiset asunnot voi omistaa ja yhdistää, jos tulevaisuudessa voi omistaa vain yhden asunnon? Tarkoittaako tämä kenties sitä, että ostaessaan esimerkiksi kolme rinnakkaista asunto yhtäkkiä voi omistaa koko kerroksen, jotka sitten voi jakaa lapsilleen, kun he ovat aikuisia, ja voi periaatteessa myydä omille lapsilleen oman asuntonsa paloina?

Valtuutettu Kantola

Arvoisa puheenjohtaja.

Täällä käydään nyt Kokoomuksen toimesta vähän tällaista outoa hitas-järjestelmän vastaista puherumbaa. Ymmärtäisin osan tästä kritiikistä, jos hitas-järjestelmä olisi ainoa meidän tapamme hoitaa asuntopolitiikkaa. Mutta muistetaan nyt, että se on Helsingin asuntopolitiikassa kuitenkin yksi positiivinen lisä. Se antaa yhdelle joukolle ihmisiä mahdollisuuden valita, tai siis kaikille mahdollisuuden valita yhdenlaisen järjestelmän. Siihen ei ole kuitenkaan pakko mennä, ei ole kenenkään pakko ostaa hitasta, jos ei halua.

Minä vähän vierastan tätä sanaa ”sääntely”, jota tässä kovasti nyt käytetään myös tässä keskustelussa. Nehän ovat näitä ehtoja, mitä tämäntyyppiseen järjestelmään kuuluu. Me emme ole nyt ensisijaisesti täällä luomassa sääntelyjärjestelmää vaan antamassa meidän asuntopolitiikkaan yhtä uutta instrumenttia. Minusta on aika hienoa,

3.6.2009

että valtuusto ja kaupunginhallinto on voinut pitää lupauksensa, että kun tämä asia palautettiin uudelleenvalmisteluun niin tämä tuli näin nopeasti takaisin tänne ja me tosiaan saamme nyt ennen kesätaukoa asiassa päätös aikaiseksi. Se on minusta yksi olennainen kysymys.

Tärkeintä tässä asiassa, kannatan tätä esitystä sen takia, että tämä luo luottamusta siihen, että tämä järjestelmä on ja pysyy. Kauko Koskisen kysymys, kyllä me olemme mielestäni ymmärtäneet, mitä me sillä peruskorjauskirjauksella tarkoitamme, ja eikö se nyt ole juuri sitä, mitä te olette myös toivoneet?

Sitten täällä on esitetty näitä ponsia. Tuomas Rantasen ponsi on erittäin hyvä, sitä on jo kannatettu. Ja haluaisin ymmärtää tämän Mari Puoskarin ponnien positiivisella tavalla, että se antaa mahdollisuuden tämän järjestelmän sisällä järjestää perhetilanteiden mukaisesti asioita, ja olen sen takia valmis sitä kannattamaan.

Kiitos.

(Puheenjohtajan välikysymys.)

Kyllä.

Valtuutettu Hellström

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Kannatan tätä esitystä, joka meillä listalla nyt on. Mielestäni 30 vuoden päästä säätelyn purkaminen on perusteltua, tällä aikarajalla. Hitas-kanta säilyy entisellään, eli emme vähennä hitas-asuntojen määrää. Tämä osaltaan helpottaa asunnon vaihtoa järjestelmän sisällä. Toisaalta, kun olen itse pohtinut lähinnä vaihtoehtoja, voidaanko poistaa säätely vai jatketaanko sitä edelleen loputtomasti, niin kuin tähän asti, olen päätenyt siihen, että 30 vuoden kuluttua on ehkä niin, että asunto on jo siinä määrin muuttunut alkuperäisestä, että niitä alkuperäiseen hintaan perustuvia laskelmia ei enää millään kaavalla voida oikeudenmukaisesti kaikissa kohteissa käyttää.

Olen kyllä aikaisemmin kaivannut systeemiä, jolla voitaisiin hitas-hinnoissa seurata koko ajan markkinahintoja, kuitenkin siten, että hitas olisi niitä edullisempi, mutta tällaista mallia nyt ei ainakaan ole toistaiseksi onnistuttu kehittämään.

Sitten asunnon omistamisen rajoittamiseen, johon olen myös

3.6.2009

suhtautunut jossain määrin epäillen, mutta se lienee kuitenkin perusteltua nyt, kun ollaan vapauttamassa säätelystä. Mutta kuitenkin toivon, että tällä systeemillä ei mennä ojasta allikkoon, eli kun tämä hintasääntely on aiheuttanut hankaluuksia ja sen takia nyt ollaan sitä toivottavasti 30 vuoden päästä purkamassa, niin ettei tästä tehdä sellaista uutta, hankalaa tekijää. Mielestäni hitas on hinta- ja laatusäädeltä mutta muuten se voisi olla omistusasunto siinä missä mikä tahansa muukin.

Sen takia mielestäni Tuomas Rantasen ja Mari Puoskarin tekemät ponnet olivat erinomaisia ja kannatan niitä molempia. Ne osaltaan helpottavat sitä, ettei tehdä mahdottomia tilanteita hitas-asunnon omistajille tämän omistamisrajoituksen suhteen.

Sitten vielä hitasista, toivoisin, että toteutetaan asuntoja siten kuin erinomainen malli on ollut esimerkiksi Arabianrannassa, jossa tonttikilpailussa on tehty niin, että on asetettu asunnon myyntihinnalle raja ja sitten tontti on luovutettu rakennuttajalle, joka siihen hintaan toteuttaa parhaan suunnitelman. Tällä kilpailutustavalla mielestäni on onnistuttu tuottamaan erinomaisen hyviä, laadukkaita asuntoja.

Valtuutettu Rautava (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Väittäisin valtuutettu Hellströmille, että se, että tuo on 30 vuoden aika, jonka jälkeen vasta vapautuu sääntelystä, ei tuo yhtään asuntoa lisää tähän kaupunkiin, ei ensimmäistäkään. Eikö tärkeintä ole saada lisää asuntoja? Väitän, että jos se olisi 20 vuotta, niin saattaisi jopa lisätä enemmän asuntotuotantoa kuin se, että se raja on siellä 30 vuodessa, koska tällainen sääntely luo myös pelkoja eri suunnille, niin asukkaille, jotka aikovat hankkia asunnon ja myös asunnon tuottajille.

Valtuutettu Koskinen (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Hellström kaipasi tällaista mallia, että nämä hitas-hinnat seuraisivat käypää hintatasoa ja olisivat vähän sen alapuolella. VTT:hän esitti tällaista, että ne olisivat aina tietyn prosentin sen alla, että tällainenkin malli on mutta ilmeisesti sen käyttöönotossa on ollut vaikeuksia. Kantola puhui tästä sääntelystä, että jos tätä tekstiä lukee, niin kyllähän täällä joka toisella rivillä puhutaan tästä sääntelystä. Ei kai se ole

3.6.2009

vaarallista, jos näitä samoja termejä käyttää.

Valtuutettu Peltola

Haluan muistuttaa valtuutetuille, että vapaarahoitteisissa asunnoissa ei ole minkäänlaista oikeudenmukaista hintakehitystä olemassa. Eli kun Kokoomus täällä on koko tämän hitaksen historian ajan valittanut kamalasti siitä, että hitas-asunnoissa on epäoikeudenmukainen hintakehitys, niin se on kyllä oikeudenmukaisempi kuin vapaarahoitteisissa asunnoissa. Siinä on sentään aikamoinen ero. Ja hitas-asunnoissa on se hyvä puoli, että ne ovat halvempia kuin vastaavaan aikaan rakennetut vapaarahoitteiset asunnot. Jopa niiden laatuakin sitten tarkkaillaan ja säädellään.

Mutta tosiasia on, että kun Helsingin valtuusto on koko ajan ollut tästä asiasta niin erimielinen kuin on ollut, niin eihän tästä kunnollista ole koskaan tästä järjestelmästä tullut. Hitas-järjestelmän idea on ollut se, että kaupungin käytettävissä olevin keinoin saataisiin aikaan kohtuuhintaista asumista, useammilla ihmisillä olisi varaa ostaa itselleen asunto, käyttää rahojaan nimenomaan oman asumisensa investointeihin jonkun muun käyttötarkoituksen sijasta. Ja keskeinen tavoite on ollut tietenkin se, että tämä kohtuuhintaisuus säilyisi. Mutta poliittiset voimasuhteet ovat ajaneet siihen, että tähän on tehty koko ajan sellaisia justeerauksia, joilla tähän kantaan on tullut lisää tätä vapaarahoitteisten asuntojen markkinoilla tapahtuvaa epäoikeudenmukaista kehitystä. Mitä enemmän siihen on mukauduttu, sitä enemmän tietenkin ne ihmiset, jotka eniten hyötyvät markkinahintojen noususta, yrittävät päästä siitä noususta osallisiksi.

Valtuutettu Kantola hyvin asiallisesti totesi, että kenenkään ei ole pakko ostaa hitas-asuntoa. Paras asia olisi tietenkin ollut se, että heti alussa oltaisiin päästy sellaiseen systeemiin, josta olisi ajateltu, että tämä on pysyvä ja jossa olisi otettu huomioon asianmukaiset korjaukset. Tämä remonttiongelman olisi poistettu sillä tavalla. Ja olisi yhdessä lähdetty siitä, että hitas-asunnot säilyvät edullisena omistusasuntomuotona, jossa on olemassa myös vapaarahoitteisia parempi asunnonhankkimismahdollisuus.

Vielä parempi ratkaisu olisi tietenkin se, että kaupunki olisi laajentanut tuntuvasti kunnallisten vuokra-asuntojen tuotantoa niin, että kunnallisiin vuokra-asuntoihin olisi päässyt myös vähän suurempituloiset ihmiset, vuokra-asuntokanta olisi paljon monipuolisempaa, siellä asuisi monenmaalaista väkeä ja kunnallinen vuokra-asuminen olisi pääasiallinen asumismuoto. Ja kun siihen liittyisi kunnallisen

3.6.2009

omistuksen, kunnallisen hyvän rakentamisen, remontoinnin lisäksi yksi asumistukijärjestelmä, joka ottaisi huomioon ihmisten erilaiset maksukyvyt ja erilaiset asumistarpeet, niin silloinhan meillä olisikin hyvä asuntopolitiikka tässä kaupungissa.

Tämä nyt kaupunginhallituksen enemmistön hyväksymä ehdotus on epäilemättä parempi kuin se, joka täällä oli edellisen kerran tarjolla, mutta hyvä ei ole tämäkään.

Valtuutettu Vuorinen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Ihmettelen suuresti, mihin perustuu tämän 30 vuoden hitas-rajoitus. Kuullut selitykset eivät millään lailla ainakaan meikäläistä tyydytä. Tällaisen ehdotuksen tekijöihin tässä asiassa luotan kuin Neuvostoliittoon.

20 vuodessa lapset vanhenevat ja muuttavat kotoa pois. 30 vuoden rajoitus sitoo, ajaa ihmiset asumaan ylisuurissa asunnoissa vasten tahtoaan, turhaa rahaa ja energiaa palaa.

Arvoisat valtuutetut.

Antakaa työmiehen ja eläkeläisten myydä vapaasti asuntonsa haluamaansa hintaan silloin kun he niin haluavat. 20 vuoden hitas-rajoitus on oikea ja järkevä rajoitusaika. Kaupunki saa jokaisesta vapautetusta hitas-tontista huomattavat vuokrakorotukset, joilla varoilla voidaan tukea uutta hitas-tuotantoa, ja niin meillä on aina hitas-asuntoja.

Valtuutettu Skoglund

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut. Ärade ordförande, bästa fullmäktige ledamöter.

Tässä ilmastossa asuminen on pakko, omistaminen ei. Helsinkiläiset ovat fiksuja ja siten erittäin tietoisia asumisen kalleudesta tässä kaupungissa. Mutta moni on puolittain pakotettu hankkimaan omistusasunnon, koska vuokra-asuntoja ei ole saatavilla riittävästi tai se on liian kallista tai kuten työtoverini sanoi: "miksi maksaisin vuokraisännän tai vuokraemännän taskuun saman summan, kun voin maksaa sen omaankin taskuuni, jos on kohtuuhintainen hitas-

3.6.2009

järjestelmä saatavilla?”

Hitasia ei todellakaan ole ollut syytä romuttaa. Itse asiassa on melkein noloa, että sitä aiemmin ei ole kehitetty nyt esitettyyn suuntaan. Tavallinen kansalainen ja aloitteleva varavaltuutettu kuten minä ajattelee näin yksinkertaisesti: He, jotka haluavat kasvattaa varallisuuttaan, voivat alun perin valita vapaan omistamisen tien ja myydä verovapaasti kahden vuoden välein tehden juuri niin onnistuneita kauppvoja kuin haluavat. Ja he, joille on kysymys nimenomaan asumisesta – kuten esimerkiksi monille kaupungin työntekijöille – heille hitas on mahdollisuus.

Kannatan näistä syistä minäkin Tuomas Rantasen ja Mari Puoskarin, valtuutettujen, ponsia järjestelmän pitämiseksi toimivana. Ja toivon, että kaupungin viranomaiset jatkossakin muuttuvissa maailman taloudellisissa oloissa seuraavat, mitä kehittämistarpeita järjestelmässä ilmenee.

Kiitos.

Valtuutettu Suomalainen

Hyvä puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Aikaisemmin tässä äskettäin valtuutetut Peltola ja Kantola totesivat, että kenenkään ei ole pakko ostaa hitas-asuntoa, jos ei halua. On se aika ällistyttävää, minä olen ymmärtänyt, että hitas-järjestelmän tarkoitus on juuri se, että ne, joilla ei ole varaa ostaa vapaarahoitteista asuntoa, voivat ostaa sellaisen. Miten me selitämme tämän sitten sellaisille hitas-asunnon ostajille, että miksi ostitte, miksi olitte niin tyhmiä? Olisitte olleet tarpeeksi fiksuja, niin ei tarvitsisi jäädä siihen 30 vuoden koukkuun.

Meitä kaikkia on lähestytty monelta taholta koskien juuri hitas-rajoitusten poistamista. Ja kyllähän se niin on, kuten valtuutettu Vuorinen sanoi, että kyllä jo 20 vuodessa maailma muuttuu aivan mielettömästi. Lapsesta tulee aikuinen, asunnot muuttuvat, suositut asuntoalueet muuttuvat, minne halutaan muuttaa. Eli se tilanne, mikä vallitsi 20 vuotta sitten, niin kyllä 20 vuodessa muuttuu niin paljon, että pitäisi olla mahdollisuus vapauttaa hintasäännöstelystä oma asunto. Mutta tuntuu, että on sellainen suuri pelko siitä, että nyt joku vain sattuisi tai voisi käyttää tätä tilannetta väärin ja joku voisi jopa hyötyä siitä, että hän myy asuntonsa. En oikein ymmärrä, mitä vikaa siinä on.

3.6.2009

Tällä uudella päätöksellä, täällä on sellainen kohta, jossa kuitenkin rajoitetaan tätä omistamista yhteen. Minusta jo se pystyy rajoittamaan sitä, että täällä keinottelu saadaan poissuljettua. Kyllä kansalaisten ymmärrys tässä asiassa on aika hatara, koska tätä systeemiä on vaikea ymmärtää normaalilla oikeustajulla.

Kannatan Rautavan vastaehdotusta tämän vuosisirajoitusajan muuttamisesta 20 vuodeksi.

Valtuutettu Ylikahri (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja.

Tässä nyt menee vähän kaksi asiaa sekaisin. Siis kyllähän hitas-asunnon saa myydä vaikka kaksi päivää sen ostamisen jälkeen, mutta kun sen silloin on ostanut säädellyllä hinnalla, niin se myös myydään säädellyllä hinnalla. Tässä nyt tuolta oikealta suunnalta tulee sellainen kuva, että sitä ei voi myydä ennen kuin sitten 30 vuoden päästä, ja tämähän ei pidä paikkaansa. Mutta ei minusta pidä sellaista järjestelmää luoda, että ostaa säännellyllä hinnalla ja myy sitten markkinahinnalla mahdollisimman nopeasti. Eli tältäähän tämä kuulostaa tämä oikean puolen retoriikka.

Valtuutettu Peltokorpi (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Valtuutettu Suomalainen totesi, että ihmiset eivät välttämättä tiedä, mitä ostavat, näin ymmärsin hänen puheenvuoronsa lopun. Näin varmasti varsin on, että hitas ehkä nimenä on tunnettu osana asuntopolitiikkaa ja -järjestelmäämme, mutta varsin moni kaupunkilainen, jos häneltä kysytään, että mitä on hitas ja mikä on hitas-asunto, ei osaa selventää, mikä se sisältö on. Törmätään siihen, että ihmisillä on hyvin erilaisia käsityksiä siitä, mitä hitas-sääntely tarkoittaa. Tässäkin olisi ehkä julkisuudessa selventämisen varaa. Monet tiedot perustuvat yksittäisiin lehtiartikkeleihin tai niissä esiin tulleisiin yksittäistapauksiin.

Tästä asiasta on tullut meille kaikille, kuten valtuutettu Suomalainen totesi, varmasti varsin paljon yhteydenottoja. Tämäkin esitys on herättänyt myös voimakasta kritiikkiä, mutta uskon näin, että minkälainen ehdotus meillä tahansa olisikaan käsittelyssä, niin aina on niitä ihmisiä, jotka kokevat, että tämä esitys kohtelee juuri heitä

3.6.2009

epäoikeudenmukaisesti. Näen kuitenkin, että tämä esitys on parempi kuin mitä se on aikaisemmin ollut, mutta mielestäni se linja, jota kaupunginhallituksessakin edustin, että 20 vuotta riittäisi sääntelyn pituudeksi, on hyvä, enkä näe sitä vaaraa, mitä Ylikahri sanoi, että ostettaisiin ja myytäisiin. Kyllä 20 vuottakin on aika pitkä aika. Tietenkin nyt tällä hetkellä se tarkoittaisi sitä, että tämän voimaan astuessa isompi määrä vapautuisi ja tavallaan lyhyellä aikavälillä voisi olla, että se ? , mutta se on aika marginaalista.

Valtuutettu Suomalainen (vastauspuheenvuoro)

Kiitos.

Valtuutettu Ylikahri, kyllä todella ymmärrän, että sen saa myydä vaikka huomenna siihen säädelyyn hintaan, mutta ongelmahan tässä ymmärtääkseni ja perustuen niihin yhteydenottoihin on ollut juuri se, että se myyntihinta, millä todellisuudessa joku ostaa sen asunnon ja millä tämä henkilö sen myy, täytyy luoda niitä erilaisia järjestelmiä ja järjestelyjä, jotta myynti- ja ostotapahtuma ja hinta kohtaavat. Eihän se nyt ole kovin järkevää tällaisessa kuitenkin ihan virallisessa kaupankäynnissä, luoda sellaisia varjotapahtumia sinne. Minun mielestäni kyllä 20 vuotta on tarpeeksi pitkä aika siihen, että voidaan vapauttaa se, jotta voidaan palata siihen normaaliin markkinaolosuhteeseen, mikä silloin vallitsee.

Kiitos.

Valtuutettu Karhuvaara

Puheenjohtaja.

Valtuutettu Skoglundin puheenvuoroon en voi olla oikeastaan kommentoimatta. Hän sanoi, että on pakotettu hankkimaan omistusasunto. Kuulostaa sikäli omituiselta talousajattelulta, koska asuntovarallisuuden hankkiminen on turvan hankkimista tulevaisuuteen ja eläkeikään ja omistusasunto toimii myös vakuutena ja opettaa nuorelle suunnitelmallista talousajattelua ja antaa turvaa lapsiperheelle mm. siitä, että koti voi säilyä niillä asuinalueilla, jotka lapsi tuntee omakseen pienestä saakka. Tämän ei kuitenkaan pitäisi tarkoittaa sitä, että näiden hitas-kotien hankkijat ovat tietyllä tavalla pakotettuja siihen, että heillä ei ole mahdollisesti varaa muuttaa pois sieltä alueelta, minne he ovat tämän kohtuuhintaisen ja sikäli kannatettavan asuntomuodon perässä päättäneet muuttaa.

3.6.2009

Ja ilmeisesti vaihtaminen alueella isompaan saattaa myös taloussyistä olla vaikeaa. Senkin takia tämä tuntuu täysin kohtuuttomalta, että todella, niin kuin täällä joku sanoi, lasten pois muutettua vanhempien pitäisi voidakseen hankkia vapailta markkinoilta pienempi tai samankokoinen asunto, odottaa 30 vuotta, että pääsevät sieltä pois ja saavat tietyllä tavalla sen rahan käsiinsä, jolla voivat asuntoa vaihtaa. En kannata 30 vuotta vaan nimenomaan tätä 20:ta.

Kiitos.

Valtuutettu Ojala

Arvoisa puheenjohtaja.

Tämän hitas-asian käsittelyn yhteydessä tuntuu kyllä välillä siltä, että täällä salissa aika moni puhuja unohtaa koko hitas-järjestelmän alkuperäisen tavoitteen.

Välihuuto!

Kyllä, ja nimenomaan haluan korostaa, valtuutettu Rautava, että ajatuksena on ollut se, että tätä sääntelyä tarvitaan juuri siksi, että nämä asunnot pysyisivät kohtuuhintaisina koko olemassaolonsa ajan. Ei ollut tarkoitus eikä lähtökohta se, että tehdään vain vähäksi aikaa. Tämä muistuttaa sitä vuokra-asuntomallia, mitä minä sanoin tässä aikaisemmin, joka on tämä uusi välimalli, että 5 vuotta pidetään vuokra-asuntona ja sen jälkeen myydään pois ja valtion tuki on kyllä kelvannut siinä välillä. Sen takia Vasemmistoliitto pysyy sillä linjalla, että me näemme, että hitasin periaate pitää säilyttää.

Me haluamme korjata kyllä niitä epäkohtia, joita me kiistatta myönnämme, että tässä nykyjärjestelmässä on. Ja vaikka näitä korjauksia on tehty vuodesta toiseen, niitä ongelmia vain on. Mutta meidän mielestämme tämä on hyvin periaatteellinen kysymys, että kun Kokoomus ensin on vastustanut aikoinaan, että koko hitas-järjestelmä luotiin, niin nyt te olette kyllä yrittäneet sen lakkauttaa ja nyt, kun uuden tuotannon lakkauttaminen ei ole onnistunut, niin nyt te haluatte kuitenkin romuttaa sen järjestelmän. Sanoin silloin viimeksi jo keskustelussa, että se, että luovutaan tästä, oli sitten kysymys 20 tai 30 vuoden kuluttua, että käytännössä se romuttaa hitas-järjestelmän sellaiseksi kuin se on kaavailtu.

Minua harmittaa myös se, että kaupunginhallituksessa tein

3.6.2009

vastaesityksen, palautusesityksen, mutta kun sitä ei kannatettu, sitten se ei näy täältä esityslistalta. Minä en tiedä onko käytäntö nyt muuttunut, että pitääkö aina jättää se eriyvä mielipide. Minusta ennen kuitenkin listalta näkyi se, että joku on tehnyt jonkun esityksen ja sitä ei ole kannatettu niin se raukeaa. Mutta tästä lähtien tiedätte, että joka kerta tulen jättämään sen eriyvän mielipiteen, koska todellakin tein kaupunginhallituksessa esityksen ja nyt toistan sen täällä.

En ole aivan varma, onko se juuri sanasta sanaan sama, kun se ei nyt näy mistään listalta eikä se näkynyt myöskään kaupunginhallituksen pöytäkirjasta, että tämä asia palautetaan uudelleenvalmisteltavaksi siten, ettei hintasääntelystä luovuta, mutta ehdotuksen kohdat 4, siis joka koskee tätä rajahintaa, ja 5, joka koskee rakennusaikaisia muutos- ja lisätöitä sekä huoneistokohtaisia osuuksia yhtiökohtaisista peruskorjauskustannuksista, sekä 3. kohdan viimeinen kappale toteutetaan. Tämä, mitä nyt sanoin tästä 3. kappaleesta, sen lisäksi sen jälkeen, kun olen kirjallisesti jättänyt tämän esityksen. Eli se mikä teille jaetaan, siihen tulisi lisäys ennen toteutetaan-sanaa ”sekä kohdan 3 viimeinen kappale toteutetaan”. Tällöin korjattaisiin näitä isoja ongelmia eli tämä rajahinta-asia, jonka valtuutettu Ylikahri täällä hyvin selkeästi totesi ja eräät muutkin, että se on merkittävä parannus. Samoin se, että todellakin paitsi näitä rakennusaikaisia lisä- ja muutostöitä otettaisiin huomioon, niin ennen kaikkea juuri peruskorjauksesta aiheutuvia kustannuksia, koska jokainen meistä tietää sen erittäin hyvin, että juuri kun tämä 30 vuotta on tullut täyteen, meillä on paljon yhtiöitä, joissa on suuret peruskorjaustarpeet.

Toteaisin vielä sitten sen, että kun tänään valtuustoryhmät ottivat vastaan myös hitas-asukkaiden lähetystöt ennen tätä valtuuston kokousta, niin siellä tuli esille tämä kritiikki siitäkin, että jos sääntelystä vapautetaan tietyn ajan jälkeen, niin sitten tulee tämä tontti- ja maanvuokrakorotus. Tässä toteaisin vain sen, että Vasemmistoliitto esitti silloin aikanaan tonttivuokrista päätettäessä, että ei tehtäisi 4 %:n korotuksia vaan 2 %:n korotuksia, joka olisi myös osaltaan helpottanut hitas-asukkaiden tilannetta.

Kiitoksia.

Valtuutettu Rautava (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Repliikki valtuutettu Ojalalle:

3.6.2009

Valtuutettu Ojala, meillä on ideologinen ero tässä asiassa. Te näette, että saadaan edullista asuntotuotantoa sillä, että on vain säädeltyä asuntotuotantoa tässä kaupungissa ja siitä ei pääse koskaan eroon. Meidän näkemyksemme mukaan, täällä mm. valtuutettu Vuorinen toi hyvin esille, voidaan tästä säätelystä erinomaisesti luopua jo 20 vuoden kuluttua ja sillä tavalla saada sekä vapaille markkinoille lisää asuntoja että samalla myös lisää hitas-asuntoja, ja tällä tavalla voidaan pitää markkinataloudessa asuntojen hintoja kurissa.

Valtuutettu Ojala (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Se mitä valtuutettu Rautava tässä lopussa sanoi, että vapaille markkinoille tulisi lisää asuntoja, se pitää paikkansa. Mutta tämä vapauttaminen ei takaa yhtään ainoaa uutta hitas-asuntoa, se nyt on kyllä ihan tuulesta temmattu väite.

Valtuutettu Rautava (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Kuten jo aikaisemmin olemme täällä todenneet, niin hitaksesta tulisi varmasti vieläkin houkuttelevampi vaihtoehto, jos olisi tiedossa, että ne nyt vapautuisivat viimeistään 20 vuoden kuluttua valmistumisesta.

Valtuutettu Peitsamo

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Tulin oikein tähän pönttöön, vaikka käytän lyhyen puheenvuoron. Sen olisi tuolta paikaltakin voinut pitää, mutta koska puhun ensimmäistä kertaa niin tervehdin teitä kaikkia näin. Morjes.

Tunnelma tiivistyy ja tunteet kuumenevat. Sanon näin: Asuminen on Helsingissä kohtuuttoman kallista. Tälle asialle pitää tehdä jotain. Hitas-asuntojen vapauttaminen hintasäätelystä on kuitenkin väärä johtopäätös. Sehän vain vähentää kohtuuhintaisten asuntojen määrää.

Skp:n ja Helsinki-listojen ryhmässä ymmärrämme, että hitas-asuntojen hintojen vaihteluun liittyy ongelmia, ja niihin on tässä kaupunginhallituksen esityksessä ehdotettu eräitä korjauksia. Näillä

3.6.2009

esityksillä tasoitetaan hintaeroja ja otetaan huomioon muutostöiden kuluja. Tällaiset korjaukset järjestelmään voidaan tehdä ilman, että asunnot vapautetaan hintasääntelystä. Hitas-järjestelmän tarkoituksenahan on turvata kohtuuhintaista asumismahdollisuutta tässä kaupungissa, ja mielestämme tästä tavoitteesta ei pidä luopua. Kohtuuhintaisen asumisen pitäisi olla jokaiselle kuuluva perusoikeus eikä pelkkää bisnestä.

Siksi ehdotamme, että kaupunginvaltuusto päättää hyväksyä hitas-järjestelmän kehittämistä koskevan esityksen siten muutettuna, että kaupunginhallituksen esityksestä poistetaan kohdat 1 ja 2 sekä kohdan 3 ensimmäinen kappale.

Valtuutettu Saarnio

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Minäkin olisin voinut käyttää tämän puheenvuoroni tuolta alhaalta. Minä olen joutunut vuosien varrella hitasia käsittelemään ties kuinka monta kertaa, en uskalla määrää sanoa, ja aina tähän järjestelmään on liittynyt tiettyjä tuskia. Mutta kun se aikoinaan kehitettiin tämä hitas-järjestelmä niin ideana oli, että meillä oli hintasäännöstelty vaihtoehto niille, jotka eivät todellakaan vuokra-asuntoihin yltäneet, ja lähtökohtana oli se, että se oli selvästi edullisempi kuin vastaava vapaarahoitteinen omistusasunto. Tämä on minusta aivan luonnollinen lähtökohta, ja minusta on aivan käsittämätöntä, miksi tästä järjestelmästä halutaan syrjään. Miksei se voisi 50 vuodenkin kuluttua olla? Jos vieressä on vapaarahoitteinen 50 vuotta, maksakoon mitä tahansa, mutta hitas on kehittynyt omalla systeemillään ja se on edelleen halvempi kuin toinen.

Kun tässähän on käynyt niinkin, että Malmilla esimerkiksi jossain käy niin, että hitas-hinta on korkeampi kuin vapaarahoitteinen hinta. Siis sellaisiakin virheitä on tapahtunut. Mutta ideahan tässä on se, että tällainen yhteiskunnan tukema omistusvaihtoehto on olemassa. Ja kyllä siitä pääsee eroon todella vaikka kahden päivän tai kahden vuoden tai viiden vuoden kuluttua, mutta se on vain hintasäännöstelty. Miksi nyt lähteä siitä, jos lähdetään systeemiin, että ostetaan hitas halvalla ja halvemmalla kuin vapaarahoitteinen ja läähätetään mahdollisimman nopeasti, että saadaan siitä taas vapaarahoitteinen hinta? 20 vuotta pankkilainana on aika normaali omistusasunnon hankinnassa, eikö niin? Maksammeko sen 20 vuotta nyt sitten, kaupunki tarjoaa 20 vuoden edun hitas-asukkaalle ja hän saa yhtäkkiä kaiken sen, mitä siinä 20 vuoden aikana, yhtäkkiä itselleen.

3.6.2009

Eli kyllä tuo 30 vuottakin on aika lyhyt aika, jos ajatellaan tässä järjestelmässä, mutta siinä mielessä kannatan valtuutettu Outi Ojalan tekemää ehdotusta. Ja onneksi Helsinki-ryhmällä näyttää olevan hyvin samantapainen ehdotus. En ehtinyt verrata, olivatko ne ihan samat, mutta uskoisin. Siinä oli se ainoa oikea ehdotus, että hitas-järjestelmä säilytettäisiin kokonaisuutena ja poistettaisiin siitä aina epäkohtia kerralla. Me todennäköisesti häviämme, minä veikkaan, tämän äänestyksen. Ja sen takia ilmoitan kyllä, että 30 vuotta on se, mihin pitkin hampain tulen mukaan.

Valtuutettu Vikstedt

Kiitos, puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Outi Ojala teki kohtuullisen palautusesityksen. Minusta asia pitää palauttaa. Peitsamon palautuksen sisältöön en osaa sanoa, vaikka olen koittanut päästä selvyyteen tästä hitas-asiasta ja jonkunlaiseen järkevään mielipiteeseen, mutta lopputulos siitä on tullut, että ainoa, mikä olisi todella auttanut hitas-järjestelmää, että se olisi olemassa ja tarjoaisi kohtuuhintaista asumista, olisi ollut se, että hitas-asuntokanta olisi kaksinkertaistettu ja kolminkertaistettu vähitellen, että niitä olisi niin paljon, että asukkailla olisi mahdollisuus vaihtaa yhdestä hitaksesta toiseen, asumistarpeen mukaisesti.

Tuossa edellisessä kohdassa Jätkäsaaren kaavakeskustelu muuttui asuntopoliittiseksi debatiksi, niin useampikin sanoi, että asuntojen hinta ja rakennuskustannukset eivät seuraa toisiaan, niillä ei ole mitään tekemistä enää keskenään. Siinä keskustelussa myös perättiin ennakkoluulottomuutta asuntopoliitikassa, niin sitä osoittaisi, että hinnan ja asumiskustannusten taika olisi mahdollista rikkoa sillä tavalla, että perustettaisiin se oma asuntorakentamisyksikkö, joka rakentaisi kaupungin vuokrataloyhtiöille lisää asuntoja.

Tällä hetkellä markkinoilla olisi runsaasti ammattitaitoista työvoimaakin, joka muuten maksaisi veronsa tähän maahan ja tähän kaupunkiin.

Kiitos.

Valtuutettu Männistö

Puheenjohtaja, hyvä valtuusto.

3.6.2009

Aivan kuten valtuutettu Ojala täällä jo totesi, itse voin kyllä tähän näkemykseen yhtyä, että hitas-järjestelmän tavoite on sinänsä kaunis: "mahdollistaa kohtuuhintaisen omistusasunnon hankkiminen omaksi". Ihan niin kuin kaikissa suunnitelmatalouteen perustuvissa ideologioissa niin tämä tavoite on hyvin kaunis. Sitten kuitenkin se keino, jota ollaan nyt yritetty, ei ole ollut hyvä tai toimiva, tämän on todennut eduskunnan apulaisoikeusasiamies, ja meillä on paljon materiaalia siitä, mikä on mennyt pieleen.

Mikä on sitten Vasemmistoliiton vastaus siihen, kun huomataan, että tavoite ei ole tällä suunnitelmasääntelyllä toteutunut? He laittavat pään pensaaseen niin kuin jänikset ja kieltäytyvät hyväksymästä sitä, että asuntojen myynnin yhteydessä on ilmennyt kytkeykauppaa tai hitas-asuntojen kauppa ei käy lainkaan, niitä laitetaan vuokralle ennemmin kuin myydään. Näihin ongelmiin eivät Vasemmistoliiton esitykset tai muutkaan esitykset täällä lukuun ottamatta Rautavan tekemää vastaesitystä ole antaneet minkäänlaista vastausta.

Hintasääntelyn jatkaminen 30 vuoteen johtaisi siihen, että näissä hitas-yhtiöissä peruskorjauksia pitkitettäisiin teennäisesti ja ainakin väistämättä siihen, että asuntojen myymistä lykättäisiin, eli nämä hitas-asunnot eivät liikkuisi senkään vertaa kuin tällä hetkellä, joten on aivan perusteltua, että tämä rajoituksista vapautuminen tapahtuisi jo 20 vuodessa, jotta saataisiin näitä hitas-asuntoja olkoonkin, että markkinahintaan, liikkeelle edes siinä vaiheessa.

Valtuutettu Peltola

Kytkeykaupasta on erittäin helppo päästä eroon sillä tavalla, että Helsinki välittää asuntojen myynnit. Toivonkin, että siirrytään sellaiseen järjestelmään. Senkin takia kannattaa palauttaa tämä asia.

Valtuutettu Saarnio

Arvoisa puheenjohtaja.

Minäkin vain painoin tuossa palautuskeskustelussa tätä repliikkiä. Olisin kiittänyt vain Männistöä tästä ideologisesti täysin vapaasta, vapaamielisestä ja ihmisiä kunnioittavasta puheenvuorosta. Siinä oli todella paljon hehkua. Ja muistuttaisin vain siitä, että Helsingin kaupungin tehtävänä ei voi olla yksityisen varallisuuden lisääminen myöntämällä helpotuksia tiettyyn asumismuotoon ja että se helpotus, joka on myönnetty, tulee vain yksityisen ihmisen hyödyksi. Kaikki se

3.6.2009

varallisuus, mitä Helsinki käyttää asuntopolitiikassa, pitäisi suuntautua meidän kaikkien eduksi.

HELSINGIN KAUPUNGINVALTUUSTO
HELSINGFORS STADSFULLMÄKTIGE

Otto Lehtipuu
puheenjohtaja
ordförande projektchef

Tiina Teppo
projektipäällikkö

Pöytäkirja tarkastettu ja hyväksytty:
Protokollet justerat och godkänt:

Mika Ebeling
kaupunginvaltuutettu
stadsfullmäktigeledamot

Jere Lahti
kaupunginvaltuutettu
stadsfullmäktigeledamot